

TỰ DO NGÔN LUẬN

Chủ nhiệm
Lm CHÂN TÍN
Ban biên tập
Lm NGUYỄN VĂN ĐÀI
Lm PHAN VĂN LỢI
Lm NGUYỄN VĂN LÝ

Tiếng nói của Người Dân Việt Nam đòi Quyền Tự Do Thông Tin Ngôn Luận

Vô ra cũng con ma đó !!!

Tại Việt Nam hiện giờ, có một biến cố chính trị đang gây chú ý với nhiều mức độ khác nhau. Đó là đại hội lần thứ 11 của đảng Việt Cộng. Có thể nói có 3 mức độ chú ý đến sự kiện này.

Mức độ cao nhất là mức độ của những đảng viên còn mang trong mình tham vọng lợi dụng quyền lực để vơ vét quyền lợi, vì làm gì mà có cái lý tưởng cao đẹp «vì nước vì dân» nơi những người Cộng sản chủ trương đảng trị độc tài? Trước hết họ mơ được làm đại biểu đi dự đại hội đảng. Từ ghế đại biểu mơ được vào Trung ương đảng. Vì vào Trung ương đảng thì hoặc đứng đầu các bộ, đứng đầu các tỉnh, hoặc đứng đầu các cơ quan quan trọng. Tha hồ mà vơ vét, ứng xử như những ông trời con tại địa phương, đó «thằng nào» dám chống cưỡng! Giả như có bỏ ra vài tỷ hay vài chục tỷ để mua một cái ghế thì thu hồi vốn cũng rất mau lẹ, từ đó lãi ròng cho hết nhiệm kỳ. Vào Trung ương đảng thì lại mơ được vào Bộ Chính trị. Ngồi ở ghế Bộ Chính trị rồi thì sẽ là quyền uy tột bậc, hơn cả vua chúa thời xưa, sẽ là lợi lộc vô song, trở thành tỷ phú đô la không mấy hồi, sẽ là bất khả xâm phạm, mặc sức chà đạp hiến pháp, luật pháp, tha hồ bất chấp dân ý, lòng người.

Mức độ thứ hai là mức độ của những nhà quan sát từ trong ra tới ngoài nước mà còn ngại thơ không biết chữ nghĩa, chế độ và chính đảng Cộng sản là gì, dù lịch sử về cái tình hay bớt độc tài, sẽ làm cho đường lối lãnh đạo thêm lãng của nhân loại. Họ bàn ra tán vào về từng nhân vật một ở hàng chóp bu lãnh đạo đảng, lục vấn quá khứ hiện tại, truy tìm điểm khuyết điểm ưu, nhận xét thế mạnh thế yếu, phân tích thành công thất bại của những con người sẽ ngồi vào trên chục ghế của Bộ Chính trị và cũng từng ấy ghế trong Nội các chính phủ. Nào là ông này trẻ trung, ông kia có học, ông ni thân Tàu, ông nọ thân Mỹ. Nào là ông này bảo thủ, ông kia cấp tiến, ông ni cuồng tín, ông nọ cởi mở... Họ tưởng như thế các tính cách khác nhau của những nhân vật này sẽ làm cho chính sách cai trị thêm hay bớt độc tài, sẽ làm cho đường lối lãnh đạo thêm hay bớt cứng rắn, sẽ làm cho bầu khí xã hội thêm hay bớt dễ thở, sẽ làm cho khuynh hướng chính trị thiên về chuyên chế hay dân chủ... Cũng thuộc mức độ chú ý thứ hai này là những người trong hoặc ngoài đảng lên tiếng hay viết lách góp ý cho đảng, cho các dự thảo văn kiện của đại hội cách chân thành, với lòng mong mỗi đảng lắng nghe tâm tư, nhìn tới thiện ý và phục thiện sửa đổi. Đây cũng là hạng ngại thơ, chưa học được bài học lịch sử qua hơn 10 kỳ đại hội và bài học lịch sử từ các đại hội cộng đảng toàn thế giới!

Mức độ thứ ba là mức độ của những nhà dân chủ đối kháng và của đại khối toàn dân, vốn đã quá hiểu rõ chủ nghĩa, quá thấm thía chế độ, quá nhẩn mặt các đảng viên từ địa phương tới trung ương. Họ nhìn vào cuộc tranh chấp, đấu đá, thanh trừng, mặc cả, giành giật bên trong chợ trời đại hội với con mắt dửng dưng, khinh thường và chẳng chút hy vọng. Có thể nói, phần ảnh hưởng của họ là lời của một giáo sư đại học Hà Nội trong bài «Cá mè một lứa» của tác giả Lê Duy Nhân gần đây: «Anh nghĩ ai sẽ thay ông Nông Đức Mạnh?» - «Tôi chả nghĩ ngợi gì cả. Ai cũng vậy thôi. Cổ xe cũ kỹ này sẽ lần bán theo con đường mòn đã vạch sẵn thì ai làm xà ích cũng không thay đổi được gì» - «Nhưng cũng có người này thông minh hơn người kia, hoặc viễn kiến chính trị của ông này khác ông kia chứ?» - «Khi chưa có quyền hành thì còn có người này người nọ. Khi ngồi vào ghế lãnh tụ thì ông nào cũng sa đọa bởi quyền lực tối thượng, chỉ nghĩ đến củng cố địa vị và tạo vây cánh, còn đâu trí tuệ cho ích quốc lợi dân nữa. **Cơ chế độc tài toàn trị là cỗ máy biến họ thành những bạo chúa vô cảm và tàn nhẫn**». Tóm lại thì «vô ra cũng thằng cha khi này» như tục ngữ dân mình thường nói.

1- Vô ra cũng thằng cha khi này

Quả thế, hôm 16 tháng 12 vừa rồi, mạng Dow Jones cũng như tờ Asahi Shimbun (Hồng Kỳ) của đảng CS Nhật cho biết Ban chấp hành Trung ương Đảng CSVN ủng hộ ông Nguyễn Tấn Dũng thêm một nhiệm kỳ Thủ tướng nữa, ủng hộ ông Trương Tấn Sang, Thường trực Ban Bí thư Trung ương, giữ chức Chủ tịch nước, ông Phạm Quang Nghị, bí thư Thành ủy Hà Nội, giữ chức Chủ tịch Quốc hội, và nhất là tiến cử đương kim Chủ tịch Quốc hội Nguyễn Phú Trọng lên giữ chức Tổng bí thư đảng. Theo nhà báo Bùi Tín thì ông Nguyễn Phú Trọng, 67 tuổi, được tiến cử vào chức vụ quyền lực nhất nước đó là do ý muốn của Trung ương, cho dù Bộ Chính trị từng quyết nghị rằng những ai từ 66 tuổi trở lên sẽ không được ở lại trong Bộ Chính trị nữa. Nhân vật này từng được nhân gian gọi là «Trọng Lú» khi ông ta còn là Bí thư Thành ủy thủ đô (trong bộ tứ như nhộp của Hà Nội: «Giàu như Phú (Phùng Hữu Phú), lú như Trọng, lật lọng như Nghiên (Hoàng Văn Nghiên), tiêu tiền như Triệu (Nguyễn Quốc Triệu)»). Lú là phải, vì trong thời gian làm chủ tịch Quốc hội, Nguyễn Phú Trọng luôn lèo lái để cho cơ chế gọi là quyền lực cao nhất này luôn trở thành bù nhìn, con rối trong tay Bộ chính trị (dù theo luật nghĩa nào đó cũng là thông, theo kiểu giáo hoạt, bỏ lợi dân lấy lợi đảng). Lú là phải, vì cho tới giờ phút này, sau bao nhiêu kinh nghiệm thâm thúy của chế độ cộng sản tại Đông Âu và tại Việt Nam, Nguyễn Phú Trọng vẫn còn kiên định 4 điều: kiên định học thuyết Mác-Lênin, kiên định chủ nghĩa xã hội, kiên định chế độ độc đảng và kiên định kinh tế quốc doanh như chủ đạo.

Tiếp đến, với vô vàn «thành tích» phần dân hại nước như ký giấy cho Trung Cộng vào tận Tây Nguyên khai thác bauxite, ém quân xâm lăng ngay trong nội địa, treo quả bom bùn đỏ trên đầu mấy chục triệu dân đồng bằng Nam Bộ, như bảo trợ cho hai tập đoàn đại tham nhũng là Than Khoáng sản và Vinashin, làm thất thoát của đất nước đến hàng triệu tấn quặng, hàng ngàn triệu mỹ kim, như tiếp tục dự án Đường sắt cao tốc đầy phiêu lưu và tốn kém, dù cho Quốc hội đã thẳng tay bác bỏ, như làm cho vật giá ngày càng leo thang và đồng tiền ngày càng xuống giá, khiến dân tình ngày càng khốn khổ v.v... Nguyễn Tấn Dũng lẽ ra đã phải từ bỏ chức vụ để về hưu, hay đúng hơn để đi vào nhà đá, thì lại được ngồi ghế thủ tướng thêm một nhiệm kỳ nữa!?!

**GIẢI NHÃN
QUYỀN VN
2008**

TRONG SỐ NÀY

- Trg 01 ► **Vô ra cũng con ma đó!!!**
- Trg 03 ► **Đơn tố cáo-yêu cầu truy tố về 2 tội Phán quốc và Bán nước - 540 công dân Việt Nam**
- Trg 05 ► **Lời Kêu gọi tiến hành giải thể chế độ CSVN để thiết lập... -Lm Nguyễn Văn Lý**
- Trg 07 ► **Tường trình v/v chính quyền Tân Phước, Lai Vung, Đồng... -Lê Minh Triết, Trần Hoài Ân**
- Trg 08 ► **Bản tường trình v/v công an dân áp Tín đồ nhân lễ GS 2010 -Ms Nguyễn Trung Tôn**
- Trg 09 ► **HT Thiện Hạnh cảm ơn LM Phạm Sơn Hà và BS Lê Thị Lễ... -Phòng Thông Tin PGQT**
- Trg 10 ► **Thư hiệp thông với Giáo hội Tin lành Mennonite tại SG... -Nhóm Lm Nguyễn Kim Điền**
- Trg 12 ► **Cuộc chiến cuối năm -Trung Điền**
- Trg 13 ► **Quân đội của ai? -Vũ Nhật Khuê**
- Trg 14 ► **Quân đội "nhân dân" VN bảo vệ dân hay bảo vệ đảng? -Ngọc Trân**
- Trg 16 ► **Trung với đảng, hiếu với Tàu -Nguyễn Duy Ân**
- Trg 17 ► **Khi Đại hội 11 sắp khai mạc: Bao giờ chuyển giao thể hệ? -Bùi Tín**
- Trg 18 ► **Đảng C. sản tự thú thất bại. -Nguyễn Quang Duy**
- Trg 20 ► **Thủ tướng ăn ốc, bí thư đổ vỏ -Nguyễn Văn**
- Trg 22 ► **Đảng trị pháp trị khéo là ghét nhau (thơ). -Trần Nhơn**
- Trg 23 ► **Chuyện nước thời nay. -Thanh Quang**
- Trg 24 ► **Dũng Bôxít hay Dũng Vina-shin? -Ngô Nhân Dụng**
- Trg 26 ► **9000 giáo sư, phó giáo sư để làm gì? -Tạ Phong Tần**
- Trg 27 ► **Vụ Bản, Nam Định: Dùng quân đội kết hợp với công an... -Song Hà**
- Trg 31 ► **Điểm nhấn năm Dân. -Đào Hiếu**
- Trg 32 ► **Vài hướng dẫn biểu tình kiên định ôn hòa, triển khai "LKG... -Lm Nguyễn Văn Lý**

Tiếp nữa là Phạm Quang Nghị, nguyên bộ trưởng bộ văn hóa, với 2 «thành tích văn hóa» nổi bật là tham nhũng tiền bạc do nước Pháp tài trợ để tu sửa Nhà hát Tây ở Hà Nội và cho công an «đánh bỏ mẹ» các nhà thư pháp nhân tết Kỷ Sửu; rồi trong chức vụ bí thư thành ủy Hà Nội, lại lập thành tích làm cho thủ đô ngày càng điêu đứng vì nạn kẹt xe, ngập lụt, ô nhiễm, xã hội đen và xã hội đồ tung hoành, làm cho dân tình khốn đốn qua việc cướp đất cư trú, đất làm ăn, thậm chí cả đất nghĩa địa của họ, làm cho tôn giáo cũng khổ sở vì đoạt thánh địa, bỏ tù giáo dân, trục xuất lãnh đạo... Thế mà giờ đây lại làm chủ tịch Quốc hội thì Phạm Quang Nghị sẽ còn tác oai tác quái đến mức nào nữa.

Nhưng điều đáng nói là nhân sự mới này của Bộ Chính trị vẫn là thân Bắc Kinh, gia nô của Trung Cộng, thần tử của Đại Hán, thái thú của Thiên triều, nên đại họa mất nước là chuyện có thể xảy tới ngày một ngày hai.

2- Vô ra cũng bài ca khi này

Như vừa nói trên, tân Tổng bí thư là con người có «4 kiên định»: kiên định học thuyết Mác-Lênin, kiên định chủ nghĩa xã hội, kiên định chế độ độc đảng và kiên định kinh tế quốc doanh như chủ đạo. Nhưng không phải chỉ mình ông ta, mà đây cũng là lập trường chung của bộ sậu lãnh đạo đảng, là thái độ của nhóm quyền lợi trong đảng. Hết thầy tiếp tục ca bài ca cũ kỹ này, bắt chấp sự phân đôi của vô số đảng viên còn nhất điểm lương tâm và còn ưu tư vận nước, chẳng hạn biên bản của 22 nhà trí thức hàng đầu, đảng viên kỳ cựu trong cuộc hội thảo khoa học hôm 7-10-2010 về dự thảo Cương lĩnh của Đại hội. Họ đã lên tiếng đòi cải cách chính trị chứ không chỉ kinh tế, thay mô hình cộng đảng toàn trị, đấu tranh giai cấp bằng một mô hình văn minh hơn, coi quan niệm công hữu và doanh nghiệp Nhà nước như chủ đạo, như nền tảng kinh tế quốc gia là thập phần nguy hiểm, xác nhận đất nước có phần đổi mới là nhờ chuyển sang thị trường chứ không phải do định hướng xã hội chủ nghĩa, phê liệt Cương lĩnh là tư duy lý luận mâu thuẫn, xa thực tiễn, hết sức lạc hậu. Ngay cả một công thần chế độ như cựu chủ tịch Quốc hội Nguyễn Văn An - trong cuộc phỏng vấn ngày 06-12-2010 trên trang mạng Tuần Việt Nam- cũng cho rằng quan điểm đường lối của đảng đang mắc phải một số lầm lỗi có hệ thống, từ gốc đến ngọn, cần sửa chữa triệt để; rằng cách mạng dân tộc dân chủ mới hoàn thành một nửa là phần dân tộc; rằng chế độ hiện hành thiếu dân chủ trong đảng lẫn trong xã hội, đảng bao biện quan liêu xa rời quần chúng, Bộ Chính trị ôm đồm độc đoán, xử sự như một «ông vua tập thể», nắm lập pháp, hành pháp và tư pháp trong tay, khiến tam quyền này rơi vào tình trạng phân công thay vì phân lập; rằng phải tái lập quyền sở hữu tư nhân, nhất là về đất đai, để kinh tế tư nhân phát triển, chớ nên nâng sở hữu quốc doanh lên hàng chủ đạo; rằng ở Liên Xô và Đông Âu, các chính quyền Cộng sản sụp đổ không phải do bàn tay can thiệp tác động bên ngoài, mà chủ yếu do sự bất mãn của đông đảo đảng viên và toàn thể dân chúng, muốn từ bỏ thể chế độc tài để xây dựng thể chế dân chủ.

Thế nhưng, theo bản tin trên BBC ngày 24-12-2010, Bộ Chính trị đã bày tỏ dứt khoát với các ý kiến bị cho là có «động cơ xấu» trong quá trình nhân dân, cơ quan góp ý cho dự thảo các văn kiện trình Đại hội đảng, gọi tác giả của các ý kiến này đã «lợi dụng việc góp ý để hoạt động chống đối phá hoại». Lãnh đạo cộng đảng cho hay họ «kiên quyết phê phán và dứt khoát bác bỏ» các ý kiến này nhưng «trân trọng và cảm ơn» những ý kiến đóng góp củng cố sự thống trị của đảng. Quả là một gáo nước lạnh dội vào mặt những ai còn tin tưởng CS có thể thay đổi.

Không, «Cộng sản không thể nào thay đổi, mà cần phải bị thay thế» (Boris Yeltsin), thay thế triệt để bằng một cuộc cách mạng của toàn dân tộc, như bên Đông Âu và Liên Xô. Có như thế, mọi vấn đề của Việt Nam hôm nay mới được giải quyết trọn vẹn.

BAN BIÊN TẬP

Khai tử Việt Cộng

ĐƠN TỐ CÁO-YÊU CẦU TRUY TỐ về hai tội Phản quốc và Bán nước *Quốc nội, Hải ngoại 21-12-2010*

Kính gửi:

- Ông Chánh án Tòa án Nhân dân Tối cao Trương Hòa Bình, 48 Lý Thường Kiệt, quận Hoàn Kiếm, Hà Nội.

Đồng kính gửi:

- Ông Bộ trưởng Bộ Tư pháp Hà Hùng Cường

- Ông Bộ trưởng Bộ Công an Lê Hồng Anh,

- Ông Viện trưởng Viện Kiểm sát Nhân dân Tối cao Trần Quốc Vượng,

- Bà Chủ nhiệm Ủy ban Tư pháp Quốc hội khóa XII Lê Thị Thu Ba,

- Đồng bào Việt Nam quốc nội và hải ngoại,

- Các Tổ chức, Hội đoàn và Đảng phái Việt Nam quốc nội và hải ngoại,

- Các Cơ quan Truyền thông và Báo chí Việt Nam.

- Các Tổ chức quốc tế và các Cơ quan Truyền thông quốc tế.

I- Nguyên cáo và những người cùng đứng đơn kiện :

- Nguyễn Văn Lý, Linh mục Công giáo Tổng Giáo phận Huế, 69 Phan Đình Phùng, Huế

Những người Việt quốc nội và hải ngoại cùng đứng đơn kiện :

- Chân Tín, Linh mục Công giáo Dòng Chúa Cứu Thế, 38 Kỳ Đồng, Sài Gòn.

- Lê Văn Cao, Linh mục Công giáo Tổng Giáo phận Huế, 69 Phan Đình Phùng, Huế.

- Hồ Văn Quý, Linh mục Công giáo Tổng Giáo phận Huế, Quận xứ Diên Sanh, Quảng Trị.

- Nguyễn Hữu Giải, Linh mục Công giáo TGP Huế, Quận xứ An Bằng, Thừa Thiên-Huế.

- Phan Văn Lợi, Linh mục Công giáo Giáo phận Bắc Ninh, 16/46 Trần Phú, Huế.

- Lê Trần Luật, Luật sư, Sài Gòn.

- Lê Thị Công Nhân, Luật sư, 316, A7 VP Chính phủ, Phương Mai, Đống Đa, Hà Nội.

- Nguyễn Văn Ngọc, ấp 1, xã Long Thọ, Nhơn Trạch, Đồng Nai.

- Nguyễn Ngọc Quang, giáo xứ La Ngà, Định Quán, Đồng Nai.

- Đinh Xuân Minh, Linh mục Công giáo Giáo phận Mainz, Đức Quốc.

- Nguyễn Sơn Hà, số 12 rue de la Lutte, 95170 Deuil de la Barre, Pháp quốc.

- Nguyễn Trung Kiên, số 269 Avenue Daumesnil - 75012 Paris, Pháp quốc.

II- Những bị cáo :

1- Các Công dân Việt Nam trong vai trò Thành viên Bộ Chính trị BCH/TƯ/ĐCSVN từ khóa IX (2001-2006) trở về trước, dù đã qua đời hoặc còn sống như các Ông Hồ Chí Minh, Phạm Văn Đồng, Trường Chinh, Lê Duẩn, Đỗ Mười, Lê Khả Phiêu, Trần Đức Lương, Lê Công Phụng, Nguyễn Mạnh Cầm, Nguyễn Duy Niên và các đồng lõa.

2- Các Công dân Việt Nam trong vai trò Thành viên Bộ Chính trị BCH/TƯ/ĐCSVN đương nhiệm khóa X (2006-2011), Ông Nông Đức Mạnh TBT/BCH/TƯ và các đồng lõa.

3. Các Ông Nguyễn Minh Triết Chủ tịch Nước, Nguyễn Tấn Dũng Thủ tướng Chính phủ, Nguyễn Phú Trọng Chủ tịch Quốc hội Nước Cộng hòa XHCN Việt Nam và các đồng lõa.

III- Tội danh :

Căn cứ trên Hiến pháp (HP) Nước CHXHCN Việt Nam năm 1992 được bổ sung năm 2001 và Bộ Luật Hình sự (LHS) năm 1999 của Nước CHXH CN Việt Nam, được bổ sung năm 2009 :

1- Tội phản bội Tổ quốc (điều 78 LHS) : "*Những công dân cấu kết với nước ngoài nhằm gây hại cho độc lập, chủ quyền, thống nhất toàn vẹn lãnh thổ và lãnh hải của Tổ quốc*".

2- Tội xâm phạm an ninh lãnh thổ (điều 81 LHS) : "*Làm sai lệch đường biên giới (lãnh thổ và lãnh hải) Quốc gia Việt Nam,... gây phương hại cho an ninh lãnh thổ (và lãnh hải) của Đất nước...*".

3- Tội bán Nước. Mặc dù trong Hiến pháp và trong Bộ Luật Hình sự của Nước CHXHCN Việt Nam không có điều khoản nào nói về tội bán Nước. Nhưng những hành vi chúng tôi liệt kê dưới đây sẽ minh chứng tội bán Nước căn cứ theo truyền thống 4 ngàn năm dựng Nước và giữ Nước của Dân tộc Việt Nam.

4- Tội cấu kết làm tay sai ngoại bang : che giấu sự thật và ngăn cấm tinh thần yêu nước liên quan đến vấn đề ngoại bang xâm chiếm lãnh thổ lãnh hải (điều 69 HP).

5- Tội không trung cầu ý Dân (điều 2 HP) : "*Nhà nước... là Nhà nước của Nhân dân, do Nhân dân, vì Nhân dân. Tất cả quyền lực Nhà nước thuộc về Nhân dân*". Thế mà Dân không được biết, không được bàn, không được làm, không được

kiểm tra !

Kính thưa Ông Chánh Án,

Là những người yêu Nước và có trách nhiệm với Tổ quốc, căn cứ các tội danh nêu trên và căn cứ điều 44 HP: "*Bảo vệ Tổ quốc... là sự nghiệp của Toàn Dân*", điều 77 HP : "*Bảo vệ Tổ quốc là nghĩa vụ thiêng liêng và quyền cao quý của Công Dân*", điều 75 § 1 HP : "*Người VN định cư ở nước ngoài là bộ phận của Cộng đồng Dân tộc VN*", và điều 74 HP : "*Công Dân có quyền khiếu nại, quyền tố cáo... về những việc làm trái pháp luật của cơ quan nhà nước...*", chúng tôi đồng ký tên vào đơn kiện này để kiện các bị cáo đã có những hành vi vi hiến và phạm pháp sau đây :

A. Hành vi phạm tội :

1- Trao nhượng Hoàng Sa và Trường Sa qua công hàm do ông Phạm Văn Đồng ký ngày 14-09-1958 theo lệnh của ông Hồ Chí Minh.

2- Ký Hiệp định Biên giới Lãnh thổ trên đất liền, ngày 30-12-1999 và Quốc hội phê chuẩn ngày 09-06-2000.

3- Ký Hiệp định Biên giới Lãnh hải Vịnh Bắc Việt và qui định vùng đánh cá chung ngày 25-12-2000 và Quốc hội phê chuẩn ngày 15-06-2004.

4- Không hề đưa ra lý do vì sao phải :

- Hủy bỏ Hiệp định Pháp-Hoa (Convention de Fournier) ký ngày 18-05-1884 và 09-06-1885 tại Thiên Tân, rồi tự ý phân định lại biên giới lãnh thổ và lãnh hải dưới áp lực của ngoại bang.

- Hủy bỏ Hiệp định Pháp-Hoa (Convention de Brévié) ký ngày 26-06-1887 quy định về Vịnh Bắc Việt rồi tự ý phân chia lại Vịnh này dưới áp lực của ngoại bang.

- Che giấu bí mật hoàn toàn đối với toàn Dân về việc chuẩn bị, xúc tiến, hoàn thành, ký kết văn bản 2 Hiệp ước nói trên.

5- Nộp hồ sơ về thêm lục địa Việt Nam cho Liên Hiệp Quốc ngày 07-05-2009 mà lại tự giới hạn chủ quyền của Việt Nam tại Biển Đông.

6- Trao nhượng đất, rừng, biển dưới nhiều hình thức (cho khai thác Bôxít, cho thuê rừng và bờ biển...).

Trong khi không điều nào trong Hiến pháp hoặc Luật pháp cho phép Chính phủ, Quốc hội và đảng Cộng sản Việt Nam được toàn quyền về lãnh thổ và lãnh hải Việt Nam, được thụt lùi địa giới hải giới vô căn cứ, đặc biệt là khi không có sự đe dọa quân sự của đối phương, tự ý tạo điều kiện cho ngoại bang đưa "dân" của chúng ồ ạt vào chiếm đóng lâu dài trên Đất Việt qua các kế hoạch khai thác bôxít ở Tây Nguyên, thuê các rừng đầu

nguồn và các bờ biển, mà toàn Dân không hề biết hoặc đồng thuận.

B. Căn cứ điều 17 HP : "Đất đai, rừng núi,... tài nguyên trong lòng đất, nguồn lợi ở vùng biển, thềm lục địa,... đều thuộc sở hữu của toàn Dân". Nếu điều 17 này được hiểu như là toàn Dân có quyết định tối cao và tối hậu về toàn bộ Đất đai của Quốc gia thì khi đưa ra Công hàm, ký kết và phê chuẩn 2 Hiệp ước nêu trên, mà không trưng cầu ý Dân, thì Quốc hội, Chính phủ và đảng CSVN đã phạm các tội :

1- Phấn Quốc và bán Nước vì làm mất tài sản đất đai của toàn Dân mà Quốc hội, Chính phủ và ĐCSVN hoàn toàn không có quyền sở hữu (điều 34, 47 HP).

2- Làm sai lệch biên giới lãnh thổ và lãnh hải Quốc gia (điều 81 LHS), gây ra hậu quả đặc biệt nghiêm trọng cho : toàn vẹn lãnh thổ, an ninh quốc gia, sinh mạng người dân, tài nguyên đất nước.

3- Lạm dụng quyền lực và làm tay sai Ngoại bang : vượt quá quyền hạn mà Hiến pháp đã quy định khi đàm phán về biên giới quốc gia, tạo điều kiện cho ngoại bang đưa "dân" của chúng ở ạt vào chiếm đóng lâu dài trên Đất Việt, không thông báo sự thật về các vụ đàm phán và ngăn cấm tinh thần yêu nước phản đối ngoại xâm (điều 69 HP).

4- Không trưng cầu ý Dân (điều 84 § 14 HP) về những thay đổi liên quan tới lãnh thổ và lãnh hải.

C. Căn cứ điều 78 LHS : "Tội phân bội Tổ quốc : Công dân nào cấu kết với người nước ngoài nhằm gây hại cho độc lập, chủ quyền, thống nhất toàn vẹn lãnh thổ (và lãnh hải) của Tổ quốc". Quốc hội, Chính phủ và Đảng CSVN đã phạm các tội :

5- Phấn Quốc và bán Nước vì không làm tròn nhiệm vụ gìn giữ an ninh quốc phòng (điều 83 § 3 HP).

6- Không chu toàn nhiệm vụ giám sát (Quốc hội đối với Chính phủ) (điều 83 § 4 HP).

7- Không tuân thủ Hiến pháp Việt Nam do chính Quốc hội đặt ra (điều 84 § 2 HP).

8- Ngăn cấm tinh thần yêu nước của giới trí thức, giới đối kháng và giới dân oan yêu nước qua việc hãm dọa đánh đập, vu khống chụp mũ, kết án giam cầm các công dân đã lên tiếng phản đối Giặc Tàu xâm lược và tố cáo não trạng thái thú, tinh thần nô lệ của đảng và nhà cầm quyền CSVN

D. Hậu quả của việc phân Quốc và bán Nước :

1- Tổn hại tinh thần : Làm tổn thương tình yêu Nước thiêng liêng và danh dự của người Việt Nam khắp nơi trên thế giới, quốc nội lẫn hải

ngoại.

2- Tổn hại lãnh thổ lãnh hải của Tổ quốc ngàn đời :

Các hành vi vi phạm nêu trên đã gây hậu quả hết sức nghiêm trọng, có thể biến Tổ quốc của chúng ta thành thuộc địa của Trung Cộng, biến Dân tộc ta thành nô lệ của Bắc phương. Chúng tôi có đầy đủ cơ sở để khẳng định rằng hậu quả tai hại đó là : dưới chế độ Cộng sản, Tổ quốc Việt Nam chúng ta đã :

- mất từ 760 km2 đến 1.000 km2 ở vùng biên giới lãnh thổ phía Bắc.

- mất từ 11.000 km2 đến 20.000 km2 ở vùng biên giới lãnh hải Vịnh Bắc Việt.

- mất nhiều địa điểm mang tính lịch sử như Ải Nam Quan, Bãi Tục Lãm, phân nửa thác Bản Giốc... và nhiều cao điểm chiến lược quan trọng về an ninh quốc phòng.

- mất Quần đảo Hoàng Sa và phần lớn quần đảo Trường Sa, là tài nguyên về khoáng sản, hải sản và là tiền đồn phía Đông Tổ quốc.

- mất quyền kiểm soát vùng Tây Nguyên do việc để cho Trung Cộng khai thác bôxít, mất quyền kiểm soát hơn 300 ngàn hecta rừng đầu nguồn và hàng chục ngàn hecta duyên hải do việc để cho Trung Quốc thuê mượn lâu dài.

Với những hậu quả hết sức nghiêm trọng vừa nêu, các hành vi nói trên đã hiển nhiên đủ yếu tố cấu thành các tội : tội phản Quốc, tội bán Nước và tội xâm phạm an ninh lãnh thổ (điều 78, 81 LHS). Tội này thuộc về hầu hết các thành viên của Quốc hội, Chính phủ, thuộc về toàn thể Bộ Chính trị đảng CSVN. Do đó Quốc hội, Chính phủ và Bộ Chính trị BCH đảng CSVN không còn xứng đáng làm đại diện và lãnh đạo Dân tộc Việt Nam, trái lại cần phải bị đem ra trước công lý.

Đảng khác, chúng tôi khẳng định:

- Mặc dù công hàm do ông Phạm Văn Đồng theo lệnh ông Hồ Chí Minh ký đã thông qua Chính phủ Việt Nam Dân chủ, mặc dù hai Hiệp định lãnh thổ và lãnh hải đã thông qua Quốc hội nước CHXHCN Việt Nam, chúng vẫn chưa bao giờ được Toàn Dân Việt Nam chấp thuận.

- Mặc dù các vùng đất, biển, đảo xưa kia thuộc Việt Nam và nay thuộc Trung Cộng do các văn kiện phi pháp nói trên công hiến hay do việc Trung Cộng xâm lấn, chúng vẫn luôn mãi là tài sản của Dân tộc và Đất nước VN.

- Ý chí của Toàn Dân Việt là không thể cắt đất, dâng biển cho ngoại bang, không thể tạo điều kiện cho ngoại bang chiếm giữ những điểm chiến lược quan trọng trong việc

phòng thủ Đất nước mà xưa nay Cha ông, Tiên tổ chúng ta đã đem xương máu giữ gìn.

Kết luận :

Chúng tôi tha thiết yêu cầu thẩm quyền tư pháp Việt Nam, đặc biệt là Bộ Công an và Viện Kiểm sát Nhân dân Tối cao sớm khởi tố vụ án chính trị hết sức nghiêm trọng này, đưa những kẻ phản Quốc và bán Nước ra trước vành móng ngựa, xét xử nghiêm minh để bảo vệ danh dự và sự tồn tại của Dân tộc chúng ta. Yêu cầu xét lại và thả ngay vô điều kiện tất cả các công dân có thái độ yêu nước đã bị bắt giam, quản chế vì bị vu khống, chụp mũ; yêu cầu bồi thường cho họ xứng đáng.

Trong trường hợp quyết định không khởi tố vụ án thì yêu cầu quý vị sớm trả lời cho chúng tôi bằng văn bản lý do vì sao.

Chúng tôi cam đoan rằng những lời tố cáo của chúng tôi là hoàn toàn đúng sự thật. Chúng tôi trách nhiệm việc chúng tôi làm trước lịch sử Tổ quốc, trước Tổ tiên Dân tộc và trước Hồn thiêng Sông núi.

Trân trọng kính chào !

Việt Nam, ngày 21-12-2010

Nguyễn cáo (đã ký tên)

Nguyễn Văn Lý, Linh mục Công giáo Tổng Giáo phận Huế, 69 Phan Đình Phùng, Huế.

Cùng đứng tên khởi kiện :

- Chân Tín, Linh mục Công giáo Dòng Chúa Cứu Thế, 38 Kỳ Đồng, Sài Gòn.

- Lê Văn Cao, Linh mục Công giáo Tổng Giáo phận Huế, 69 Phan Đình Phùng, Huế.

- Hồ Văn Quý, Linh mục Công giáo Tổng Giáo phận Huế, Quận xứ Diên Sanh, Quảng Trị.

- Nguyễn Hữu Giải, Linh mục Công giáo TGP Huế, Quận xứ An Bằng, Thừa Thiên-Huế.

- Phan Văn Lợi, Linh mục CG, Giáo phận Bắc Ninh, 16/46 Trần Phú, Huế.

- Lê Trần Luật, Luật sư, Sài Gòn.

- Lê Thị Công Nhân, Luật sư, 316, A7 VP Chính phủ, Phương Mai, Đống Đa, Hà Nội.

- Nguyễn Văn Ngọc, ấp 1, xã Long Thọ, Nhơn Trạch, Đồng Nai.

- Nguyễn Ngọc Quang, giáo xứ La Ngà, Định Quán, Đồng Nai.

- Đinh Xuân Minh, Linh mục Công giáo Giáo phận Mainz, Đức Quốc.

- Nguyễn Sơn Hà, số 12 rue de la Lutte, 95170 Deuil de la Barre, Pháp quốc.

- Nguyễn Trung Kiên, số 269 Avenue Daumesnil, 75012 Paris, Pháp quốc.

(Cập nhật cho tới ngày 31-12-2010 là 540 người)

LỜI KÊU GỌI

tiến hành giải thể chế độ Cộng sản để thiết lập chế độ dân chủ đa nguyên đa đảng Việt Nam thẳng tiến hòa bình

...*Ln Nguyễn Văn Lý, Ngày Thế giới Hòa bình 01-01-2011*...

Kính thưa Đồng bào Việt Nam thân yêu trong và ngoài Nước,

Cùng những người Cộng sản Việt Nam và Cộng đồng Quốc tế.

Chế độ Cộng sản độc tài vô thần duy vật đã trở thành một đại họa vô cùng cay đắng cho Nhân loại, một thử nghiệm đã hoàn toàn thất bại trên toàn cầu về một ước mơ công bằng, hòa bình, văn minh, thịnh vượng không bao giờ đạt. Mọi người có chút lương tri và tâm trí đều không muốn chế độ vô luân này tồn tại thêm giây phút nào trên hành tinh này nữa.

Riêng tại Việt Nam, suốt 80 năm qua, kể từ năm 1930 khi Đảng Cộng sản Đông Dương, tức là Đảng CSVN, có mặt trên Quê hương chúng ta, thì hận thù, gian trá, áp bức, cướp đoạt, bắt công, bạo lực, đấu tố, khủng bố, chiến tranh... triền miên xâu xé Tổ quốc và Đồng bào chúng ta, dưới đủ mọi hình thức, vừa thô bạo vừa tinh vi, khiến không một người Dân Việt nào được an tâm vui sống trọn vẹn dù chỉ một ngày. Trải nghiệm quá khổ đau chán ngấy này trong mỗi người chúng ta không nên kéo dài thêm ngày nào trên Dân tộc và trong tâm hồn con cháu thơ ngây vô tội của chúng ta nữa.

Vậy, hôm nay, Ngày Hòa bình Thế giới đầu năm 2011, hỡi toàn thể Đồng bào, mỗi người hãy góp một tay, **quyết tâm hiệp lực chấm dứt vĩnh viễn chế độ Cộng sản phi nhân, tàn bạo, gian manh để cùng giúp nhau thiết lập một Chế độ Dân chủ Hòa bình Đạo đức Nhân ái cho Dân tộc Việt Nam**. Theo đánh giá của một số Bạn hữu tâm huyết, tôi thiết tha kêu gọi mọi thành phần Đồng bào Việt Nam trong và ngoài Nước hãy tận dụng thời cơ đã chín muồi phù hợp - hơn lúc nào hết- cho Quốc Vụ Khẩn Thiết này, không nên để lỡ :

1. Hỡi các Ủy viên 2 Bộ Chính trị BCH TƯ ĐCSVN khóa X và XI cùng toàn thể các đảng viên CS.

Quý vị đã thừa kế một gia sản đầy tội lỗi của 9-10 thế hệ CS đi trước, **đã cố chấp đắm sâu vào việc gây tang thương khổ đau khôn xiết** cho Đồng bào ruột thịt suốt 80 năm qua

với vô số tội ác chồng chất, **đặc biệt phạm 2 tội nặng nhất là Phản Quốc và Bán Nước (ít nhất là đồng lõa)**, đã làm Tổ quốc Dân tộc Việt Nam mất văn hóa, đạo đức, văn minh, mất đất, biển, đảo, rừng, tài nguyên, môi trường, việc làm và mất Nước về tay Tàu Cộng vốn đã từng đồ hộ chúng ta hàng ngàn năm. Bằng chứng lộ liễu không thể chối cãi quanh co biện bạch là : Công hàm trao nhượng Hoàng-Trường Sa cho Tàu Cộng ngày 14-9-1958 do Phạm Văn Đồng ký theo lệnh Hồ Chí Minh, hoàn toàn mất quyền kiểm soát vào tay đối phương hàng 400 ngàn hecta rừng đầu nguồn, bờ biển và vùng Tây Nguyên chiến lược, và gần đây nhất là mê muội vứt đi 100 ngàn tỷ đồng mồ hôi nước mắt -kể cả xương máu- của Đồng bào, để khai mạc Ngàn Năm Thăng Long đúng vào Quốc khánh Tàu Cộng 01-10-2010.

Tất cả quý vị đều nhận thức được đại họa Dân tộc phải gánh chịu do Chủ nghĩa CS mang lại, đặc biệt là CNCS của Stalin-Mao Trạch Đông-Hồ Chí Minh, nhưng chỉ vì quý vị quá chai lì tự huỷ hoại và tự dối, để có thể kéo dài thời gian trục lợi thêm, viện cớ vì ổn định xã hội, nhưng thực chất là để ổn định cho chính quý vị.

Vậy tôi thiết tha yêu cầu quý vị cần lấy hết tinh thần khoa học của một người CS còn một chút tình yêu Nước và lòng tự trọng nào đó, để làm ngay một trong 2 công việc cấp thiết sau đây :

1.1- Ngừng tay chém giết bắt bớ Dân oan vô tội và những Công dân yêu Nước chân chính, sám hối, từ chức, giải thể đảng CS đầy sai lầm và tội lỗi do quý vị đang lãnh đạo. Toàn Dân ngay chính VN chỉ mong sớm thấy ngày đảng CS -đại họa của Dân tộc- **tự tuyên bố giải thể**. Đồng thời hãy trao Đất nước cho một Chính phủ lâm thời, để chuẩn bị cuộc Bầu cử Quốc hội đa đảng, dù chỉ mới mang màu sắc dân chủ chuyển tiếp còn non trẻ, vào cuối năm 2011 này như đã dự kiến.

1.2. Khôn ngoan và can đảm bước vào lối thoát danh dự: Tự

chấm dứt vai trò độc đảng độc tôn, **khách quan chấp nhận chế độ đa nguyên đa đảng chân chính** : đảng CSVN sẽ cạnh tranh công bằng lành mạnh với các tổ chức chính trị khác, để chung sức xây dựng Đất nước bên cạnh nhau, như hầu hết tại các Nước văn minh trên toàn cầu hiện nay, tránh tình trạng Toàn Dân không còn sức chịu đựng nổi, không thể kiểm chế các hành động sôi sục bùng phát, gây tổn hại khôn lường cho Đất nước không thể tránh.

2. Hỡi toàn thể lực lượng Công an và Bộ đội !

Tổ Quốc đã rơi vào tay ngoại bang một phần lãnh thổ và lãnh hải cực kỳ quan trọng về an ninh-chiến lược, Đất Nước đã bị lệ thuộc đế quốc Tàu Cộng, ngày càng chìm đắm trong mọi lãnh vực. Quý Bạn hãy **dứt khoát đứng hẳn về phía Dân tộc**, để luôn làm nhiệm vụ hết sức cao cả là bảo vệ an ninh-quốc phòng cho Tổ quốc, luôn là chỗ dựa đáng tin cậy của Đồng bào, nhất là những người Dân Oan mất đất mất nhà, Dân Nghèo cả về nhân phẩm nhân quyền, cả về cơm ăn áo mặc. Quý Bạn hãy gây áp lực để một số nhỏ cấp lãnh đạo ĐCSVN không thể tiếp tục duy trì địa vị độc tôn, hầu lợi dụng chức quyền vơ vét thêm tài sản quốc dân, buộc họ phải trả lại quyền Dân chủ trọn vẹn cho Toàn Dân. Chúng tôi biết rằng **hiện nay đã có khoảng 50% các Bạn đã dứt khoát đứng về phía Dân tộc**, hi vọng nhờ các Bạn, số chiến sĩ Dân chủ Hòa bình trong hàng ngũ các Bạn tăng lên mỗi ngày. **Quý Bạn hãy quả cảm đứng lên gánh vác trọng trách cao cả Lịch sử và Đồng bào giao phó.**

3. Hỡi toàn thể Cán bộ trong bộ máy công quyền CS !

Trong tình trạng cực kỳ bế tắc của Đất nước hiện nay, Anh Chị Em hãy yên tâm phục vụ Đồng bào đứng với cương vị của mỗi người trong bộ máy công quyền, dù đã quá rệu rã, nhưng vẫn còn cần để duy trì cuộc sống Quốc Dân lúc giao thời. Anh Chị Em phải chấm dứt ngay tệ nạn hành hạ, sách nhiễu vùi vĩnh Dân chúng như một đại họa Dân tộc đã kéo dài từ 65 năm nay, thay vào đó là tận tâm lễ độ vô tư phục vụ Dân. Anh Chị Em cũng phải **dứt khoát đứng hẳn về phía Dân tộc**, giúp số chiến sĩ Dân chủ Hòa bình trong hàng ngũ các Bạn gia tăng mỗi ngày. Cũng như các Chiến sĩ Công an Bộ đội, nếu Anh Chị Em do dự ủng hộ phong trào Dân chủ, lương tâm các Bạn sẽ dày vò, lịch sử sẽ đào thải và con cháu các Bạn sẽ vô cùng xấu hổ buộc lòng phải lên án các Bạn như những tội đồ Dân tộc:

Phản Quốc và Bán Nước.

4. Kính đề nghị các Tổ chức Dân chủ

Hãy công bố ngay với Quốc Dân Dự án Chính trị của mình để Toàn Dân an tâm kỳ vọng vào một tương lai Việt Nam đạo đức hơn, văn minh hơn, ổn định hơn và vững bền hơn, qua một lộ trình Dân chủ hóa Đất nước thiết thực phù hợp, với một Bản Hiến pháp hoàn hảo, một cuộc Bầu cử Quốc hội tự do công bằng văn minh. Xin quý vị hãy xông lên **hướng dẫn Đồng bào làm nhiệm vụ lịch sử, bằng các cuộc biểu tình ôn hòa, kiên định, hiệu quả, bắt đầu ngày 12-01-2011**, ngày khai mạc đại hội ĐCSVN khóa XI, trước các trụ sở UBND tỉnh-thành phố, huyện-quận và bằng các hình thức đấu tranh bất bạo động hữu hiệu khác.

5. Kính đề nghị quý Chức sắc các Tôn giáo hướng dẫn các Tín đồ Tôn giáo mình :

Mỗi khi bị bạo quyền ngăn cấm tổ chức Nghi lễ Tôn giáo thì biết cách tức khắc tự biến thành **các buổi cầu nguyện và các cuộc biểu tình ôn hòa nhưng cương quyết**; tận dụng các dịp tụ tập đông Tín đồ để **cầu nguyện** cho Dân tộc sớm thoát khỏi Đại họa Giặc Tàu và Đại họa CS độc tài vô thần bất công ác hại.

6. Kính mời Đồng bào, đặc biệt giới Công nhân, Bạn trẻ, Sinh viên, Học sinh :

6.1. Sẵn sàng biểu tình ôn hòa mỗi lúc Cao trào Chống giặc Tàu & Dân chủ Đa nguyên Đa đảng, hoặc các Tổ chức Dân chủ chân chính như Khối 8406, Cao trào Nhân bản, Phong trào Dân chủ... phát động, **khởi phát từ ngày 12-01-2011, ngày quốc nhục 30-4-2011,... như là những tập dượt cho cao điểm** của năm 2011 là **dịp Bầu cử Quốc hội độc đảng bù nhìn của ĐCSVN cuối năm 2011**, hoặc những dịp Dân bị bắn giết đàn áp oan ức, bị cướp đoạt đất đai trắng trợn cực kỳ bất công vô lý... **liên tục cho đến ngày hoàn toàn thắng lợi.**

6.2. Mỗi người mặc áo trắng/ khoác khăn trắng với một lá cờ nhỏ cầm tay của Đoàn thể Tổ chức mình, hoặc một lá cờ trắng. Tuyệt đối không mang theo -dù là để đốt- cờ đỏ sao vàng vốn là cờ của tinh Phúc Kiến, Trung Hoa do Cộng sản lừa gạt vay mượn đưa vào VN, biểu tượng của Đại họa Dân tộc, hoặc cờ đỏ búa liềm của ĐCS cực đoan và đẫm máu.

6.3. Là người Chiến sĩ Dân chủ Hòa bình, luôn tuyệt đối tự kiềm chế không mang theo vũ khí, hung khí, đá gạch... Khôn ngoan tỉnh táo không để đối phương khiêu khích dẫn

đến xô xát, tạo cơ cho đối phương sử dụng bạo lực rồi đổ vấy cho chúng ta. Dù đối phương rải sỏi đá, gạch, cây, gậy... dọc đường để gài bẫy chúng ta mắc mưu sử dụng, thuê côn đồ hoặc đội lốt xã hội đen chọc tức, quăng ném, gây hấn,... **chúng ta vẫn phải luôn khôn ngoan tự kiềm chế**, ôn hòa trật tự, không rơi vào bạo loạn mà đối phương đã cố tình giăng ra, để có cơ đàn áp chúng ta cách thô bạo đẫm máu. **Hãy luôn nhớ Xã Hội Đỏ còn trăm lần nguy hiểm hơn Xã Hội Đen.** Nên đi xe đồ xe buýt hoặc đi bộ đến nơi biểu tình để khỏi bị tịch thu xe máy xe đạp. Tận dụng cơ hội kêu mời lực lượng đàn áp biểu tình sáng suốt can đảm quay về tham gia ủng hộ phong trào Dân chủ.

6.4. Địa phương nào chưa có ai lãnh đạo thì các Bạn **tự chọn ra người lãnh đạo lâm thời** từng mỗi lần. Thời gian sẽ tự đào tạo và tuyển chọn được người lãnh đạo xứng đáng thích hợp.

6.5. Các biểu ngữ và khẩu hiệu cần dùng phù hợp cho mỗi dịp : Tổ Quốc Việt Nam Bất Diệt - Dân Là Chủ - Chống Giặc Tàu - Dân Chủ Muôn Năm - Giải Thể Đảng Cộng Sản - Đảng Cộng Sản Hãy Tự Giải Thể - Phải Có Bầu Cử Quốc Hội Đa Đảng - Đa Nguyên Đa Đảng Muôn Năm - Việt Nam Đa Nguyên Đa Đảng - Sự Thật Giải Thoát Quê Hương - Hòa Giải Thắng Hận Thủ - Dân Tộc Việt Nam Nhân Ái...

6.6. Riêng tôi, dù bị CS ngăn cản bằng mọi thủ đoạn, phải bước đi khập khiễng với dây trợ lực, các ngày Toàn Dân biểu tình, vẫn tìm mọi cách mặc áo trắng tham gia với Đồng bào, khởi phát sáng ngày 12-01-2011, các ngày Chúa nhật, Lễ nghi, mồng 1 & 15 mỗi tháng, nhất là những dịp cao điểm. Nếu tôi bị bắt trước ngày 12-01-2011, kính mời Đồng bào và các Chiến sĩ Dân chủ Hòa bình **phải tận dụng hết mọi cơ hội và khả năng, liên tục tiến hành các cuộc biểu tình cùng các hình thức gây áp lực cần thiết khác, ngày càng mạnh hơn, cho đến ngày hoàn toàn thắng lợi.** Ngay lúc bị bắt, lập tức tôi sẽ tuyệt thực vô thời hạn và khước từ mọi điều trị của bạo quyền CS, để hiệp thông cầu nguyện với Đồng bào đang đấu tranh gian khổ từng ngày từng giờ.

7. Kính đề nghị Đồng bào Việt Nam thân yêu hải ngoại

Làm gì được cho Tổ Quốc hồi sinh, đạo đức, hòa bình và thắng tiến, kính mong Quý Vị và Bạn hữu làm hết khả năng, nhất là vận động Quốc tế, trong giai đoạn cực kỳ quan trọng có tính quyết định này. Muốn thoát khỏi Quốc nạn và Quốc nhục làm một

thuộc quốc của Trung Cộng, Việt Nam yêu quý của chúng ta chỉ còn một con đường duy nhất là **thiết lập thành công một Chế độ Dân chủ Đa nguyên Đa đảng văn minh giữa Cộng đồng Quốc tế thân thiện hòa bình.**

8. Kính đề nghị Liên Hiệp Quốc và Cộng đồng Quốc tế

Đồng tâm hiệp lực với chúng tôi chôn vùi Chế độ Cộng sản không tưởng và Chế độ Xã hội Chủ nghĩa cực đoan (vô thần, duy vật và bạo lực độc đảng-độc tài) vĩnh viễn trên Đất nước Việt Nam và trên toàn thế giới, như một thử nghiệm đẫm máu và gian manh không bao giờ được phép lặp lại trong nền văn hóa-văn minh đang từng bước vươn cao lên Chân-Thiện-Mỹ đích thực của Gia đình Nhân loại hôm nay.

Kính cảm ơn mọi người.

Nguyện xin Thiên Chúa hỗ trợ mọi nỗ lực trung thực, hòa bình, nhân ái của mỗi người chúng ta.

Kêu gọi từ Nhà Chung Tổng Giáo phận Huế ngày HBTG 01-01-2011

Linh mục Tử nhân lương tâm Tadêo Nguyễn Văn Lý, 69 Phan Đình Phùng, Huế.

Kính mời Quý Vị và Quý Bạn hữu ghi tên chung lời kêu gọi và hiệp lực hướng dẫn Đồng bào tiến hành.

TỰ DO NGÔN LUẬN

Bán nguyệt san ra ngày 1 và 15 mỗi tháng

IN VÀ TẶNG TẠI VN

Địa chỉ liên lạc:

witness2005@gmail.com

Muốn đọc tờ báo trên mạng, xin mời ghé:

http://www.tdngonluan.com

www.luongtamconggiao.com

www.tudodanchuvietnam.net

http://tudongonluan.atspace.com

http://www.viet.no

Trong trang mạng thứ 1, thứ 2, thứ 3 và thứ 5 trên đây, Quý vị có thể tìm thấy nhiều tài liệu đấu tranh cho dân chủ tại Việt Nam

Xin vui lòng góp tay phổ biến rộng rãi bán nguyệt san này cho Đồng bào quốc nội

TƯỜNG TRÌNH

V/v Chính quyền Tân Phước, Lai Vung, Đồng Tháp phối hợp phá hoại Phật giáo Hòa Hảo Lê Minh Triết, Trần Hoài Ân, Nguyễn Văn Lúa - An Giang 24-12-2010

Kính gửi:

- Thủ tướng Chính phủ.
- Ban Tôn giáo Chính phủ.
- Bộ Công an Nhân dân.
- Bộ Văn hóa Thể thao Du lịch.

Kính quý ông,

Căn cứ điều 70 Hiến pháp nước CHXHCN Việt Nam, chúng tôi đại diện khối tín đồ PGHH Truyền thống tại VN, xin trân trọng tường trình đến quý ông sự việc như sau:

Nguyên tại tư gia ông Trịnh Văn Nãi, ấp Tân Quý, xã Tân Phước, huyện Lai Vung, Đồng Tháp là tín đồ Phật giáo Hòa Hảo Truyền thống đã từ lâu sống tôn trọng pháp luật và hành đạo đúng tôn chỉ PGHH của Đức Huỳnh Giáo Chủ. Hằng tháng có 2 lần phóng thanh Sám giảng, tức đọc lại nguyên văn Sám thi của Đức Huỳnh Giáo Chủ, được nhà nước công nhận. Và lại, đạo sự này là sinh hoạt tín ngưỡng đặc trưng của Phật giáo Hòa Hảo từ năm khai đạo 1939.

Chỉ ở phạm vi những người trong gia đình và một ít đồng đạo gần nhà, với mức độ âm thanh vừa đủ nghe, không hề gây ồn ào chấn động, làm mất trật tự an ninh xã hội.

Thế mà vào ngày 20-12-2010 có khoảng 30 người gồm các ban ngành đoàn thể ấp Tân Quý, xã Tân Phước, huyện Lai Vung, Đồng Tháp do Thiếu tá Việt, Công an tỉnh chỉ huy xông vào nhà ông Nãi buộc phải ngừng đọc giảng, tự ý treo gỡ lấy 2 loa và lấy thêm một số phương tiện phóng thanh khác rồi lập bừa bãi một biên bản "vi phạm hành chính về lĩnh vực An ninh Trật tự Xã hội" buộc tội ông Trịnh Văn Nãi vi phạm hành chính là "sử dụng loa phóng thanh khi chưa được sự chấp thuận của cơ quan thẩm quyền".

Ông Nãi bất bình và không ký vào biên bản, phía Chính quyền và Thiếu tá Việt mang chiến lợi phẩm

hấp tấp rời khỏi hiện trường bỏ lại biên bản còn dang dở.

Kính quý ông,

Chúng tôi thẳng thắn chịu trách nhiệm và cam đoan những chi tiết vừa trình bày là chính xác 100%. Qua đó, xin gửi đến quý ông mấy nhận định như sau:

- Phóng thanh Sám giảng PGHH là một việc làm thể hiện truyền thống tín ngưỡng của đạo, tồn tại qua các chế độ kể từ ngày khai đạo 18/5 Kỷ Mão 1939, tại sao vào giai đoạn xã hội ngày nay Thiếu tá Việt chỉ huy một toán người hành động cản trở như thế? Đây là việc làm trắng trợn vi phạm hiến pháp nước CHXHCN Việt Nam của chính quyền địa phương.

- Việc sử dụng loa phóng thanh ngày nay vô cùng phổ biến không sao kể hết: Những chiếc ghe bán lu khắp giuồng tú dưới sông, những xe chạy bán thực phẩm đồ dùng trên bờ, những hành khách ăn xin, những đám tiệc hỏi cưới, với chương trình biểu diễn văn nghệ đình tại nhưc óc suốt sáng thâu đêm thế có vi phạm đâu! Có được chấp thuận của cấp thẩm quyền nào không? Quả thực ông Thiếu tá Việt và nhóm người trên đã kỳ thị tôn giáo và chà đạp tự do tín ngưỡng của chúng tôi.

- Nếu việc làm trên là có chánh nghĩa và đúng pháp luật thì Thiếu tá Việt cùng 30 người kia tội gì phải bỏ chạy không kịp lấy biên bản khi chúng tôi sử dụng máy nhiếp ảnh! Nhưng không kịp! Chúng tôi đã có ảnh tư liệu để đối chất về hành động xâm phạm quyền Tự do Tín ngưỡng của các ông ấy.

- Ông Nãi là một công dân đang sở hữu tất cả quyền làm người theo luật pháp trong nước và quốc tế quy định. Xâm nhập gia cư tịch thu của cải tư hữu của nhân dân, muốn hợp lý một chút, tối thiểu các ông phải có quyết định chính thức của Viện

Kiểm sát.

- Kính tường trình đến quý ông tường, và kính nhờ cứu xét, giúp đỡ để người dân tín đồ Phật giáo Hòa Hảo chúng tôi được an ổn tu hành theo tôn chỉ Phật giáo Hòa Hảo, để đi đúng theo nguyện vọng và tiêu chí của nhà nước: "Dân giàu, nước mạnh, xã hội công bằng, dân chủ văn minh".

Kính chúc quý ông an khang thành đạt.

Trân trọng,

An Giang, Đồng Tháp 24-12-10.

TM. Khối Tín đồ PGHH TT.

Lê Minh Triết, Trần Hoài Ân,
Nguyễn Văn Lúa

PG HÒA HẢO THUẦN TÚY
Giáo hội Trung ương
Số:1512/TB/TU'

LỜI BÁO ĐỘNG KHẨN CẤP

Kỷ niệm ngày Đản sanh năm thứ 92 của Đức Huỳnh Giáo Chủ, Giáo hội Trung ương Phật giáo Hòa Hảo Thuần túy (PGHH TT) tổ chức Đại lễ này tại Hội sở PGHH TT tỉnh hội An Giang vào ngày 30-12-2010, nhằm ngày 25-11 năm Canh Dần.

Ngày Lễ này là ngày lễ đã được chính quyền CS chấp nhận.

Thế mà trong lúc các chức sắc PGHH TT đang chuẩn bị cuộc lễ thì công an đến lập biên bản, bảo phải gỡ bỏ biểu ngữ mang dòng chữ: PHẬT GIÁO HÒA HẢO THUẦN TÚY, bị các chức sắc PGHH TT phản đối mạnh mẽ.

Đây là một hành động "ĐÀN ÁP TÔN GIÁO", một sự chà đạp lên lòng tín ngưỡng của hằng triệu tín đồ PGHH một cách thô bạo.

Giáo hội Trung ương PGHH TT long trọng báo động với thế giới tự do hiểu biết chánh sách nghiệt ngã của nhà cầm quyền CSVN đối với tôn giáo tại VN nói chung và đặc biệt là PGHH.

Giáo hội PGHH TT tại VN và hằng triệu tín đồ PGHH quyết tâm bảo vệ danh dự Đạo pháp đến giọt máu cuối cùng.

VN, ngày 28-12-2010 (17g)

TM. Giáo hội TU PGHH TT.

Hội trưởng

LÊ QUANG LIÊM

HỘI THÁNH PHÚC ÂM TOÀN VẬN VIỆT NAM

GIÁO HẠT THANH HÓA

BẢN TƯỜNG TRÌNH

về việc Công an đàn áp Tín đồ nhân lễ Giáng Sinh năm 2010

MsNc Nguyễn Trung Tôn 20-12-2010

Kính gửi:

- Ms Tổng quản nhiệm Võ Văn Lạc,
Đồng kính gửi
- Tất cả các quý vị Mục sư trong Ms đoàn thuộc Giáo hội Phúc âm Toàn vận Việt Nam, và tất cả các tín đồ Chúa.

Tôi MS nc Nguyễn Trung Tôn, thư ký Giáo hạt Thanh Hóa.

Kính thưa quý vị Ms: Ngày 19-12-2010 Giáo hạt chúng tôi có tổ chức buổi lễ mừng Chúa giáng sinh tại Hội thánh ở thôn Hoàng Lạp xã Đông Phú huyện Đông Sơn tỉnh Thanh Hóa. Số lượng tín đồ tham gia buổi lễ dự kiến khoảng 800 người.

Trước hôm tổ chức giáng sinh một ngày thì ông chủ tịch UBND xã Đông Phú là Lê Văn Hùng đã ra một thông báo cho cô Nguyễn Thị Tuyết là không cho phép Hội thánh tổ chức Giáng sinh tại địa phương này. Vì mọi công tác tổ chức đã chuẩn bị sẵn sàng và giấy mời đã được gửi cho các thân hữu nên chúng tôi không thể không tổ chức.

Vào lúc khoảng 4h sáng tôi đã dùng xe máy để đưa một số tín đồ tới dự lễ, khi gần tới nơi thì thấy đường đi đã bị chặn lại bằng một chiếc xe máy đá nằm ngang đường, không thể nào đi qua được. Tôi biết là chính quyền đã tìm cách ngăn cản chúng tôi đi xe vào làng dự lễ nên bảo các tín hữu xuống xe đi bộ vào, nhưng ngay sau khi chui qua gầm xe để vào làng thì các tín đồ đã bị một nhóm người mặc thường phục cản lại không cho đi. Những người này tự xưng là công an nói rằng trong làng Hoàng Lạp đang có tù trốn trại nên không cho ai vào ra để công an dễ làm việc, họ xua đuổi các tín đồ đó ra khỏi, vì vậy tôi đã hướng dẫn cho các tín đồ đi vòng đường khác men theo núi để vào

nhà nguyện. Tôi gọi điện cho Ms Trần Văn Kỳ để thông báo sự việc thì tôi được Ms Trần Văn Kỳ cho biết Ms cũng đang bị kẹt trên đường chính vào địa điểm, vì có một xe công nông và xe máy cản ngang đường không thể đi qua. MS Kỳ gọi điện cho MSnc Nguyễn Bá Chúng ra tại đó để tìm cách đưa Ms vào. Khi ms Chúng tới đó thì thấy có một một số công an đang chặn đường. Ms Chúng hỏi: “Có chuyện gì mà các anh lại cản đường không cho người vào làng?” thì được họ trả lời là có một vụ tai nạn giao thông vừa xảy ra tại đây nên không cho người qua lại để giữ nguyên hiện trường. Nhưng trên thực tế thì chẳng có tai nạn giao thông nào tại đó cả, mà chỉ là do công an đàn áp để tìm cách ngăn cản con dân Chúa đi dự Giáng sinh! Biết tình hình có thể phức tạp nên tôi đã gọi điện báo cho nhiều người tìm cách men theo đường núi để vào địa điểm. Nhưng đến khoản 7g sáng thì ngay cả đường núi cũng bị chặn bởi lực lượng “dân quân?” không cho vào làng nữa.

Vào lúc khoảng 9g thì trên tất cả các ngã đường có khoảng 500 tín đồ bị chặn lại bởi những lực lượng công an giao thông và “dân quân”. Nhiều ôtô chở tín đồ bị chặn lại. Tôi cũng bị chặn lại trên đường bởi một tốp khoảng 20 người mặc thường phục. Lúc này tôi gọi điện thoại cho nhân viên phòng PA38 tỉnh là ông Đạo để báo cho ông biết sự việc đang diễn ra ở đây, nhưng ông Đạo đã cố tình làm ngơ. Tôi được biết trước khi tôi tới đó đã có nhiều tín đồ bị tốp người này đánh đập. Tôi và cô Nguyễn Thị Tuyết đã hướng dẫn cho các tín hữu đứng gọn sang hai bên đường thờ phượng Chúa. Lúc này một công an mặc thường

phục cứ đi đi lại lại chửi rửa các tín đồ một cách thậm tệ nhưng không ai trong chúng tôi nói gì, số người mặc thường phục kia đã lồng lộn công bố “nếu ai còn hát nữa sẽ bị ăn đòn”. Các tín đồ im lặng. Tôi ghé tai bảo cô Tuyết rằng “cô là người địa phương nên cô hãy hướng dẫn cho mọi người im lặng im cầu nguyện để tránh bị đánh”. Bỗng dung một người trong nhóm mặc thường phục xông vào túm cổ áo tôi, dùng gối thúc vào bụng vào ngực tôi, sau đấy nhiều bàn chân đạp rất mạnh vào người tôi, làm tôi bị ngã xuống đường. Tôi lồm cồm bò dậy thì liền bị một đá lăn xuống ruộng lát cày. Ngay lập tức có tới 6-7 người trong nhóm họ nhảy xuống dẫm lên bụng và ngực tôi. Tôi ngất lịm đi trong những tiếng la hét than khóc thất thanh của các tín đồ, rồi tôi không biết gì. Khi tôi tỉnh lại thì được biết sau tôi còn có nhiều người khác bị đánh đập rất dã man. Cô Hồ Thị Bích Khương tín đồ tại Nghệ An dùng điện thoại chụp lại cảnh các tín đồ bị đánh thì bị họ cướp mất điện thoại để thu tiêu bằng chứng.

Những người bị đánh hôm đó gồm: 1- Cô Thảo là người đã lau máu cho tôi cũng bị họ đánh vùi dập; 2- Thầy truyền đạo Nguyễn Hữu Hải, bị đánh vào mặt sưng cả môi; 3- Anh thanh niên Đỗ Đình Bằng cũng bị đánh tương tự như tôi; 4- Một tín đồ tên Minh; 5- Cô Lê Thị Thu Hằng; 6- Thanh niên Nguyễn Bá Tâm; 7- Thanh niên Nguyễn Bá Tạo; 8- Tôi MS nc Nguyễn Trung Tôn; 9- Chị Vũ thị Hương, một phụ nữ đang mang thai; 10- Chị Lê Thị Len; 11- Con trai tôi là Nguyễn Trung Trọng Nghĩa; 12- Con nuôi tôi là Nguyễn Trung Đức 13 tuổi cũng bị họ lừa để đập nhưng không lừa kịp, họ dùng đá để ném; 13- Anh Nguyễn Bá Thêu không phải tín đồ nhưng thấy chuyện bất bình nên vào can ngăn cũng bị họ đá vào hạ bộ rất đau.

Còn nhiều người khác nữa mà tôi không thể liệt kê hết tên của họ.

Vì tình trạng bị đánh đập rất dã man của nhóm người kia nên bà con tín hữu đã phân tán đi nhiều nơi để cầu nguyện. Khi có một nhóm vào

nhà cô Nguyễn Thị Hòa cùng ở xã Đông Phú để cầu nguyện thì lại bị một nhóm “dân quân” xông vào nhà cô Hòa lôi họ ra để đánh.

Kính thưa quý vị Ms. Vì sức khỏe của tôi chưa ổn định nên không thể viết đầy đủ sự việc đã xảy ra tại Hội thánh Đông Phú ngày 19-12-2010. Những gì tôi viết trên chưa thực sự đầy đủ nhưng cũng đã đủ để quý Ms biết rằng chúng tôi đã và đang phải chịu đựng rất nhiều sự đau đớn do những người “công an” và “quần chúng tự phát” gây ra. Kính mong các quý đây tớ Chúa cầu nguyện cho chúng tôi và những người đã đánh đập chúng tôi.

Dưới đây là tên một số người đã tham gia đánh đập các tin đồ: (Do người dân cung cấp): 1- Nguyễn Bá Mạnh, thôn trưởng thôn Hoàng Mậu, xã Đông Phú; 2- Nguyễn Bá Luận, thôn Hoàng Mậu; 3- Nguyễn Bá Tư, thôn Hoàng Mậu; 4- Nguyễn Bá Cường, thôn Hoàng Mậu; 5- Nguyễn Chí Nhoi, thôn Hoàng Mậu; 6- Lê Sỹ Lợi, thôn Hoàng Mậu; 7- Lê Sỹ Lê, thôn Hoàng Mậu; 8- Nguyễn Ngọc Châu, thôn Hoàng Mậu; 9- Một công an viên tên Lưu, thôn Hoàng Mậu (Là người túm cổ áo đánh tôi đầu tiên); 10- Nguyễn Bá Nhập, công an viên thôn Hoàng Lạp (người uống rượu say chưỡi rửa tin đồ khi chúng tôi thờ phượng Chúa); 11- Trịnh Văn Hoàng, cán bộ đoàn Thanh niên Cộng sản thôn Hoàng Lạp; 12- Trịnh Văn Đào, cán bộ hội Cựu chiến binh thôn Hoàng Lạp.

Còn có nhiều người khác nữa mà chúng tôi không biết tên. Theo Cô Tuyết cho biết thì có khoảng 200 người cả công an và “quần chúng tự phát” đã tham gia vào buổi ngăn cản chúng tôi.

Tôi viết bản tường trình nay có dựa trên lời kể của Ms Trần Văn Kỳ, cô Nguyễn Thị Tuyết, thầy Nguyễn Bá Chúng cùng cô Nguyễn Thị Hòa và một số người dân.

Xin chân thành cảm ơn và cầu xin Chúa ban phước cho Quý vị ms cùng dân tộc Việt Nam.

Thanh Hóa: ngày 20-12-2010

Người viết tường trình:

MSnc Nguyễn Trung Tôn.

PHÒNG THÔNG TIN PHẬT GIÁO QUỐC TẾ THÔNG CÁO BÁO CHÍ

HT Thiện Hạnh cảm ơn LM Phạm Sơn Hà và BS Lê Thị Lễ đã lên tiếng hậu thuẫn chùa Kim Quang ở Huế

*** Paris 19-12-2010 ***

Hòa thượng Thích Thiện Hạnh, Chánh Thư ký Viện Tăng thống, Phó Viện trưởng Viện Hóa đạo kiêm Chánh Đại diện Giáo hội Phật giáo Việt Nam Thống nhất (GHPGVNTN) tỉnh Thừa thiên-Huế vừa gửi đến Phòng Thông tin Phật giáo Quốc tế bức thư cảm ơn Linh mục Phạm Sơn Hà và Bà bác sĩ Lê Thị Lễ đã lên tiếng hậu thuẫn chùa Kim Quang bị nhà cầm quyền Cộng sản đàn áp ở Huế.

Sự vụ đàn áp này đã được Phòng Thông tin Phật giáo Quốc tế loan tải qua ba Thông cáo báo chí phát hành ngày 29-11-2010, 29-10-2010 và 20-9-2010 (xin xem trên trang nhà Quê Mẹ : www.queme.net).

Phòng Thông tin Phật giáo Quốc tế kết hợp với Ủy ban Bảo vệ Quyền Làm người Việt Nam đã lập hồ sơ các vụ đàn áp chùa Kim Quang và chùa Mai Vĩnh ở Huế, chùa Giác Minh ở Đà Nẵng và Tịnh thất Tú Vương Hoa ở Bà Rịa-Vũng Tàu gửi Hội đồng Nhân quyền LHQ và gửi đến các chính giới, Quốc hội Âu Mỹ yêu cầu can thiệp.

Dưới đây là bức thư cảm ơn của Hòa thượng Thích Thiện Hạnh gửi Linh mục Phạm Sơn Hà và Bác sĩ Lê Thị Lễ :

**Giáo Hội Phật giáo Việt Nam TN
Ban Đại diện Giáo hội Phật giáo
Thừa Thiên-Huế
VP : Chùa Phước Thành, số 360
Phan Chu Trinh - Huế.**

THƯ CẢM ƠN

*của Hoà thượng Chánh Đại diện
GHPGVNTN tỉnh Thừa Thiên-
Huế, Trụ trì Chùa Kim Quang.*

Kính gửi :

- Ngài Linh mục Phạm Sơn Hà.
- Bà Bác sĩ Lê Thị Lễ.

Trước hết chúng tôi xin bày tỏ lòng biết ơn của chúng tôi đối với ngài Linh mục và bà Bác sĩ, đã quan tâm đến tình hình sinh hoạt của

Giáo hội Phật giáo Việt Nam Thống nhất (GHPGVNTN), đang bị đảng Cộng sản Việt Nam đàn áp, sách nhiễu. Ngài Linh mục và bà Bác sĩ đã lên tiếng và gửi thỉnh nguyện thư đến các nhà lãnh đạo tinh thần và chính giới, yêu cầu nhà cầm quyền Cộng sản Việt Nam chấm dứt tình trạng bách hại tôn giáo ở Việt Nam.

Chúng tôi ghi nhận, đây là một cử chỉ thân thiện đáng để chúng ta trân trọng và tương kính nhau trong lúc hoạn nạn.

Tuy nhiên, thưa ngài Linh mục và bà Bác sĩ,

Trong suốt thời gian 35 năm qua, GHPGVNTN chúng tôi đã phản đối đảng Cộng sản Việt Nam quyết liệt và được sự quan tâm tiếp sức can thiệp của nhiều quốc gia, nhiều đoàn thể, các tôn giáo bạn, nghị sĩ và chính khách... nhưng Cộng sản Việt Nam vẫn ngoan cố làm ngơ, theo đuổi chính sách triệt tiêu GHPGVNTN.

Cho nên, chúng tôi khẳng định rằng, tôn giáo tại Việt Nam chỉ có tự do và bình đẳng thực sự, khi chính quyền Cộng sản Việt Nam hiện nay được thay thế bằng một chính quyền Dân chủ Đa nguyên do toàn dân bầu lên và được quốc tế giám sát. Bởi vậy, đường hướng của GHPGVNTN đang theo đuổi hiện nay là vận động giải trừ quốc nạn và pháp nạn song hành. Vì “Đạo pháp không thể nở hoa trên quê hương nô lệ, Dân tộc không thể hạnh phúc trong áp bức và đói nghèo.”

Thứ nữa, chúng tôi cũng xin cảm ơn ngài Linh mục và bà Bác sĩ đã quan tâm đến pháp nạn tại chùa Kim Quang Huế. Chúng tôi thấy rằng Cộng sản Việt Nam bách hại chùa Kim Quang chỉ nhằm mục đích duy nhất, không giấu diếm được là, triệt phá hạ tầng cơ sở của GHPGVNTN.

T HƯ HIỆP THÔNG **với Giáo hội Tin Lành Mennonite tại Sài Gòn và các Giáo hội Tin Lành khác tại Việt Nam**

.....*Nhóm LM Nguyễn Kim Điền 23-12-2010*.....

Do đó, trong việc xử lý nội bộ, Hội đồng Lưỡng viện GHPGVNTN và Đại lão Hoà thượng Thích Quảng Độ Xử lý Thường vụ Viện Tăng thống, kiêm Viện trưởng Viện Hoá đạo, đã gửi kháng thư đến lãnh đạo Đảng Cộng sản Việt Nam và nhà cầm quyền Hà Nội. Đồng thời Phòng Thông tin Phật giáo Quốc tế đã phổ biến rộng rãi về pháp nạn chùa Kim Quang trước công luận trong và ngoài nước.

Như vậy, pháp nạn chùa Kim Quang là việc nhỏ, việc nội bộ và đã được chúng tôi tự giải quyết, không dám cảm phiền đến ngài Linh mục và bà Bác sĩ.

Còn việc lớn, đó là đường hướng của GHPGVNTN, được chúng tôi đeo đẳng theo đuổi từ bấy lâu nay, như chúng tôi đã trình bày trên đây, đó là công cuộc vận động giải trừ quốc nạn và pháp nạn. Mong rằng ngài Linh mục, bà Bác sĩ và chúng tôi, chúng ta cùng nhau hành xử trên tinh thần tương kính.

Trân trọng kính chào ngài Linh mục và bà Bác sĩ.

Phật lịch : 2554.

Huế, ngày 11-12-2010.

**Chánh Đại diện GHPGVNTN/
TTH**

Trú trì chùa Kim Quang

(ấn ký)

Tỳ kheo Thích Thiện Hạnh

Chúng tôi xin phép bỏ phần sau: Giác thư số 7 của Gia đình Phật tử Vụ gửi ông Chu Tất Tiến – Nghĩ về việc Cấm đạo thời Nguyễn nhân lời tuyên bố : “Phật giáo VN giết hại hơn 100.000 người Thiên Chúa giáo” của ông Chu Tất Tiến. (Bán nguyệt san TDNL)

**Đấu tranh hoà
bình, bất bạo động.
Phơi bày phổ biến
sự thật về Hồ Chí
Minh.
Giải thể chế độ
Cộng sản độc tài.**

- Kính thưa
- Mục sư Nguyễn Hồng Quang, Hội trưởng Giáo hội Tin Lành Mennonite Việt Nam,
- Quý Mục sư, Truyền đạo cùng toàn thể tín đồ thuộc Giáo hội Mennonite,
- Quý Giáo hội Tin Lành khác tại Việt Nam.

Chúng tôi là đại diện cho Nhóm Linh mục Nguyễn Kim Điền, những người cùng là môn đệ Chúa Kitô như Quý vị và đang cùng Quý vị dẫn thân tranh đấu cho tự do tôn giáo lẫn dân chủ nhân quyền tại Việt Nam, xin được gửi đến Mục sư Hội trưởng cùng toàn thể Tín đồ những tâm tình như sau :

1- Qua các phúc trình thông báo gần đây của Mục sư Hội trưởng, chúng tôi biết rằng nhà cầm quyền Cộng sản tại Sài Gòn từ lâu đã coi Quý Giáo hội Mennonite như một cái gai trước mắt cần phải nhổ và như một tổ chức tôn giáo bất hợp pháp cần loại trừ, không những vì Quý vị đang sở hữu hàng ngàn mét vuông tại Khu Đô thị mới Thủ Thiêm, vùng đất đắt giá, mà nhất là vì Quý Giáo hội còn phát triển mạnh mẽ ở các tỉnh miền Nam lẫn vùng Tây Nguyên, đồng thời làm nơi nương tựa và làm tiếng nói cho nhiều bà con dân oan lẫn quần chúng cùng khổ. Cả một chiến dịch đánh phá từ lâu đã được tung ra, nhắm vào tài sản, nhân sự lẫn hoạt động của Quý Giáo hội, do từ chỉ thị mờ ám của lãnh đạo chính trị, biện pháp lươn lẹo của bộ máy hành chánh, bàn tay bạo hành của công an địa phương đến cái loa vu khống của báo chí công cụ.

2- Sáng ngày 14-12-2010, chúng tôi lại được nghe tin dữ rằng các cơ sở của Quý Giáo hội là Văn phòng trung ương tại đường Trần Nãi, phường Bình Khánh và Vườn Cầu nguyện tại đường Lương Định Của,

phường An Khánh, đôi bên đều thuộc Quận 2 thành phố Sài Gòn, đã bị san bằng trong bạo lực và cách phi pháp bởi hơn cả ngàn công an, dân phòng, “quần chúng tự phát” và nhân viên nhiều ngành với đủ thứ dụng cụ phá hoại. Đang khi thành viên của Quý Giáo hội tại chỗ chỉ có khoảng 30 người, đa phần là phụ nữ và trẻ em, tay không tác sắt và thái độ bất bạo động. Lực lượng của nhà nước đã hành xử một cách man rợ như bắt giữ các Mục sư cốt cán, chửi bới, đâm đá, dí roi điện, quật dùi cui, thu máy ảnh, cướp điện thoại của các tín đồ, cùng lúc dùng bạo lực áp giải các em sinh viên nam nữ từ xa đến học thần học phải về quê. Một điều thậm phi lý nữa là nhà cầm quyền còn buộc Quý Giáo hội phải trả toàn bộ chi phí lên đến hàng trăm triệu cho việc cưỡng chế (nghĩa là cướp bóc và phá hoại) cơ sở của Quý vị. So với xã hội đỏ này, giới xã hội đen đạo tặc giang hồ còn có liêm sỉ và nhân đạo hơn!

3- Chúng tôi cũng được biết tiếp rằng sau khi đoàn chiến bị giải tán, Mục sư Hội trưởng cùng gia đình đã bị dồn về chung cư tái định cư An Phú, Sài Gòn trong một căn phòng nóng nẩy, chật chội và thường xuyên bị kèm chế theo dõi. Ngoài ra, một tín đồ già lão, bà Trần Thị Chuốt, một trong những nạn nhân vô tội của vụ cưỡng chế phá hoại, đã bị chết cách mờ ám tại bệnh viện 4 ngày sau đó (18-12-2010) và đã không được thân nhân lẫn tín đồ chôn cất theo đúng nghi thức tôn giáo lẫn phong tục tang lễ, do sự cấm cản của nhà cầm quyền. Thật là vô nhân đạo, hết tình người!

Cùng lúc, chúng tôi được biết thêm rằng sáng ngày 19-12-2010, khoảng 500 tín đồ thuộc Giáo hội Phúc âm Toàn vẹn Việt Nam, Giáo hội Hạt Thanh Hóa (dưới quyền của Quý Mục sư Nguyễn Trung Tôn và

Trần Văn Kỳ), đang khi sắp tổ chức lễ mừng Giáng sinh tại thôn Hoàng Lạp, xã Đông Phú, huyện Đông Sơn, tỉnh Thanh Hóa, thì đã bị công an, dân quân và nhiều lực lượng khác ngăn cản, chửi bới, đánh đập tàn nhẫn. Cũng chiều cùng ngày, hàng ngàn tín đồ Tin Lành Miền Bắc thuộc Hội thánh Lời Sự Sống (của Quý Mục sư Nguyễn Hữu Bảo và Ms Bích) đã đến Trung tâm Hội nghị Quốc gia Mỹ Đình Hà Nội mà họ đã thuê mượn, để tham gia buổi thờ phượng hát thánh ca mừng Chúa Giáng sinh. Thế nhưng vào giờ chót, chính quyền đã đơn phương hủy hợp đồng mà không thông báo cũng chẳng xin lỗi, lại còn dùng lực lượng công an hàng trăm người với dùi cui, roi điện, vòi rồng, đàn áp, đánh đập các tín đồ và bắt đi một số khác. Thật là tráo trở và tàn nhẫn!

Chúng tôi cũng không quên rằng trước đó, vào khoảng tháng 10-2010, Hội thánh Tin lành Tự gia thuộc quận Bình Thạnh, Sài Gòn, với cái tên ý nghĩa “Hội thánh Chuông Bờ”, đã bị nhà cầm quyền đàn áp triệt hạ qua việc bắt Mục sư quản nhiệm Dương Kim Khải cùng nhiều mục sư và tín đồ khác. Tiếp đó, vào tháng 11-2010, Hội thánh Tin lành Việt Nam tại Quảng Ngãi, dưới quyền Mục sư Nguyễn Luận, đã bị hơn 200 công an, cán bộ, dân quân tự vệ thành linh tấn công, đánh đập tín đồ và cướp đoạt thêm đất đai của Giáo hội.

4- Trước tất cả những hành động nói trên, chúng tôi cực lực tố cáo nhà cầm quyền CSVN vẫn luôn coi tôn giáo là kẻ thù không đội trời chung, vẫn tiếp tục duy trì chính sách cướp bóc tài sản, hành hạ nhân sự, ngăn trở hoạt động, lũng đoạn hàng ngũ, triệt tiêu tiếng nói và tha hóa bản chất của các Giáo hội. Chúng tôi ghê tởm sự phối hợp ăn ý giữa chính quyền, công an, tòa án, báo chí, mặt trận (với cả một lực lượng hết sức đông đảo, thừa mứa) trong việc vu khống, sách nhiễu, đe dọa, hành hung và cướp bóc các tôn giáo, đang khi ít thấy sự phối hợp hoàn hảo và sự đồng lòng lực lượng trong việc phục vụ nhân sinh, ngăn ngừa tội ác, bảo vệ xã hội. Chúng

tôi lên án ý niệm quái đản “sở hữu toàn dân” và chủ trương “đất đai do nhà nước quản lý, người dân chỉ có quyền sử dụng”. Ý niệm và chủ trương này chỉ là phương tiện giúp đảng CS thống trị nhân dân và xã hội, khống chế các lực lượng có tiềm năng thách thức sự độc tài của đảng, giúp đảng viên cướp bóc tài sản cá nhân cũng như tập thể để thu vén quyền lợi cho mình, hầu tiếp tục trung thành bảo vệ đảng.

5- Chúng tôi kêu gọi Hội đồng Giám mục Công giáo Việt Nam, cụ thể là Ủy ban Công lý Hòa bình, Tòa Tổng Giám mục Sài Gòn và các Tòa Giám mục toàn quốc, lên tiếng yểm trợ bên vực các Giáo hội Tin Lành nói trên, trong tinh thần bằng hữu và đồng môn đệ. Chúng tôi kêu gọi chính phủ Hoa Kỳ tiếp tục đặt Việt Nam vào lại danh sách “Các Quốc gia cần đặc biệt quan tâm” về việc vi phạm nhân quyền và tôn giáo (CPC) đồng thời có những biện pháp chế tài để ngăn chặn bàn tay bách hại của nhà cầm quyền CS. Chúng tôi mong ước mọi tôn giáo tại Việt Nam cùng nhau liên kết, vận dụng uy tín tinh thần và sức mạnh quân chúng của mình, để xoay chuyển tình thế, thực hiện đại cuộc “đạo cứu đời” trong đường lối bất bạo động, theo gương các Giáo hội tại Liên Xô và Đông Âu thập niên 80-90 của thế kỷ trước. Bởi lẽ bao lâu chủ nghĩa Cộng sản duy vật vô thần còn đầu độc tâm trí người dân, chế độ Cộng sản chuyên chế độc tài còn tàn hại cuộc sống xã hội, chính đảng Cộng sản bạo tàn gian dối còn cai trị đất Việt, thì các tôn giáo khó thực hiện vai trò của mình là làm muối men cho xã hội cũng như lãnh đạo tinh thần cho nhân dân, và đất nước không thể vươn lên nổi.

Để kết thúc, chúng tôi xin bày tỏ lòng thông hiệp sâu xa với Quý Giáo hội Tin lành đang bị bách hại. Nỗi đau khổ của Quý Mục sư, Truyền đạo, Tín hữu, chúng tôi coi là nỗi đau khổ của chính mình. Ước gì các đau thương này là những hiến lễ quý giá dâng lên Chúa Hải Đồng để cầu cho Tổ quốc Việt Nam sớm được an bình thật sự. Nguyện xin Thiên Chúa, nhân mùa Lễ Giáng

Sinh này, ban ơn bình an cho tất cả Quý vị và ban ơn thiện tâm cho tất cả những ai đang đàn áp Quý vị.

Làm tại Việt Nam ngày áp lễ Chúa Giáng sinh, 23-12-2010

Đại diện nhóm Linh mục Nguyễn Kim Điền :

- Linh mục Têphanô Chân Tín, Dòng Chúa Cứu Thế, Sài Gòn
- Linh mục Phêrô Nguyễn Hữu Giải, Tổng Giáo phận Huế
- Linh mục Tadeô Nguyễn Văn Lý, Tổng Giáo phận Huế
- Linh mục Phêrô Phan Văn Lợi, Giáo phận Bắc Ninh

GIÁM MỤC GIÁO PHẬN KONTUM BỊ CẤM CỬ HÀNH LỄ GIÁNG SINH CHO ĐỒNG BÀO SẮC TỘC

Theo hãng tin AsiaNews ngày 27-12-2010, **chính quyền địa phương đã cấm Đức Cha Hoàng Đức Oanh, Giám mục Giáo phận Kontum, không được cử hành thánh lễ Giáng sinh cho giáo dân thuộc sắc tộc thiểu số, tại xã Sơn Lang, huyện K'Bang, mặc dù chính quyền đã được thông báo trước về thánh lễ này.**

Trong lá thư mục vụ Giáng sinh đề ngày 22-12 gởi giáo dân và linh mục Kontum, Đức cha Hoàng Đức Oanh cho biết là khi trao đổi với chính quyền trung ương và địa phương, họ đều xác nhận là «Giám mục có quyền đi phục vụ và không ai cấm cản». Theo dự kiến, Đức Giám mục Kontum sẽ làm lễ Giáng sinh tại bốn xã khác nhau trong hai ngày 24 và 25-12

Nhưng vào lúc 10g sáng ngày 25-12, **cán bộ địa phương xã Sơn Lang, với sự yểm trợ của công an và dân phòng đã ngăn không cho Đức cha Oanh làm lễ.** Họ nói rằng Ngài có thể làm lễ, nhưng không phải cho tất cả mọi người ở đây, mà phải đến làm lễ ở từng nhà và mỗi thánh lễ không được quá 1 tiếng đồng hồ. Để tỏ thái độ phản đối, Đức Cha Hoàng Đức Oanh đã hủy bỏ thánh lễ này.

Theo AsiaNews, một trong những lý do của việc cấm Giám mục Kontum làm lễ Giáng sinh có thể đó là do làn sóng ồ ạt những người sắc tộc thiểu số theo đạo Công giáo tại tỉnh này nhờ vào công sức rao giảng Tin Mừng của Đức Cha Oanh. Đức Cha là người nói thạo tiếng Anh, Pháp và các thổ ngữ sắc tộc thiểu số Tây Nguyên. Kể từ khi Ngài nhậm chức Giám mục ở đây vào tháng 8-2003, đã có rất nhiều người đặt niềm tin vào Thiên Chúa. Trong năm 2008, đã có 30 ngàn người theo đạo và năm 2009, lại có thêm 20 ngàn giáo dân mới ở Kontum.

Theo Thanh Phương, RFI

CUỘC CHIẾN CUỐI NĂM

— Trung Điền 15-12-2010 —

Một ngày sau khi Trung ương đảng Cộng sản Việt Nam khai mạc phiên họp lần thứ 14 cũng là phiên họp cuối cùng của ban chấp hành Trung ương đảng khóa X để chuẩn bị Đại hội toàn đảng diễn ra vào trung tuần tháng 1 năm 2011, công an Sài Gòn đã gây náo động dư luận trong và ngoài nước khi ra tay triệt hạ hai cơ sở truyền giáo của Giáo hội Tin lành Mennonite do Mục sư Nguyễn Hồng Quang quản nhiệm vào sáng ngày 14-12-2010. Tuy Mục sư Nguyễn Hồng Quang đã nhận những lời đe dọa bị bắt của công an từ vài tháng trước đây, nhưng ít ai nghĩ rằng công an Sài Gòn đã có những hành động thô bạo đối với một tổ chức tôn giáo có bề dày đấu tranh cho tự do tín ngưỡng trong nhiều năm qua, khi mà đảng Cộng sản Việt Nam cố giữ bề mặt ổn định để tổ chức cho xong đại hội đảng lần thứ XI.

Theo tin tức thì lúc 8g sáng ngày 14-12, công an đã đột nhập vào Văn phòng trung ương Giáo hội Mennonite tại C5/H1 Bình Khánh, Quận 2, đẩy toàn bộ gia đình Mục sư Quang và các tín hữu ra một địa điểm cách văn phòng Giáo hội một cây số. Đến 8g30 sáng, công an bắt đầu cho xe ủi đất phá sập Vườn cầu nguyện của Giáo hội tại Thủ Thiêm, đồng thời cho xe đến kéo mái nhà và ủi sập Văn phòng trung ương tại Bình Khánh. Đến 12g trưa thì toàn bộ hai cơ sở của Giáo hội bị san bằng, công an bắt giữ Mục sư Nguyễn Hồng Quang và đòi vợ của Mục sư Quang phải trả tiền công cho các xe ủi đất đã dùng để phá sập hai cơ sở. Đương nhiên vợ Mục sư Nguyễn Hồng Quang từ chối không trả tiền một cách phi lý như vậy.

Việc Mục sư Nguyễn Hồng Quang và Giáo hội Mennonite bị công an Sài Gòn theo dõi, hăm dọa, và trù dập đã xảy ra từ lâu. Nhưng từ khi Mục sư Dương Kim Khải quản nhiệm Hội thánh Chuông bò

tại Bến Tre bị công an bắt giữ với tội “âm mưu lật đổ chế độ”, công an tại Sài Gòn nói riêng và Tổng cục an ninh của Bộ công an rất lo sợ những chống đối ngày một lan rộng của bà con dân oan ở miền Nam mà điểm khởi động là bà con dân oan tại Bến Tre. Cộng sản Việt Nam lo ngại rằng Hội thánh Mennonite là chỗ dựa của bà con dân oan thấp cổ bé miệng ở miền Nam, vì thế mà họ tìm cách trù dập. Tuy nhiên việc cho công an ủi sập hai cơ sở của Giáo hội Mennonite không thể là quyết định đơn phương của công an Sài Gòn hay của Bộ công an mà phải là chỉ thị của cấp cao hơn trong Bộ chính trị.

Thứ nhất, chỉ còn vài tuần nữa đại hội đảng sẽ diễn ra với sự thay đổi ngôi vị lãnh đạo thượng tầng nên các phe không muốn chịu trách nhiệm trong việc tạo ra những biến động có khả năng gây phiền toái trong lúc chuẩn bị đại hội đảng. Việc phá sập hai cơ sở của Giáo hội Mennonite không đơn thuần là vấn đề an ninh hay ổn định xã hội mà rõ ràng đây là một cuộc đàn áp tôn giáo khiến cho dư luận trong và ngoài nước không thể im lặng.

Thứ hai, so với những kỳ chuẩn bị đại hội đảng trước đây, lần này những đấu đá giữa các phe quyền lực đã diễn ra một cách gay gắt không những giữa phe nhóm Nguyễn Tấn Dũng, Nguyễn Phú Trọng, Trương Tấn Sang, Hồ Đức Việt mà còn là sự đấu đá giành thế chủ đạo của hai băng lãnh đạo miền Bắc và miền Nam. Nói cách khác, sự đấu đá trên thượng tầng lãnh đạo đảng Cộng sản Việt Nam hiện nay đang chuyển hướng thành thế trận tranh giành quyền lực giữa hai cánh lãnh đạo miền Bắc và miền Nam.

Dư luận cho rằng chính Nguyễn Văn Hường, Thứ trưởng thường trực Bộ công an Cộng sản Việt Nam là người đang ủng hộ phe Nguyễn Phú Trọng trong cuộc chạy đua ghế Tổng Bí thư đảng, đã ra lệnh triệt hạ

Giáo hội Mennonite. Mục tiêu của Hường và phe Nguyễn Phú Trọng là đẩy lên sự căm phẫn trong dư luận qua vụ triệt hạ Giáo hội Mennonite để tạo thêm sức ép lên phe nhóm Nguyễn Tấn Dũng.

Thượng tầng lãnh đạo đảng Cộng sản Việt Nam hiện đang hình thành hai thế lực gườm nhau: Đứng đầu phe cánh miền Nam gồm có Nguyễn Tấn Dũng, Lê Hồng Anh, Lê Thanh Hải; đứng đầu phe cánh miền Bắc gồm có Nguyễn Phú Trọng, Phạm Quang Nghị, Tô Huy Rứa. Đây là nhóm lãnh đạo sẽ giữ vị trí chủ đạo trong Bộ Chính trị kể từ sau đại hội XI.

Cả hai phe nhóm nói trên đều không có ưu thế vượt trội, cá mè một lứa, do đó mà họ cố tìm mọi cách để triệt hạ uy tín lẫn nhau qua những vụ án được dư luận chú ý gần đây như vụ một số dân biểu Quốc hội đòi bãi nhiệm trách vụ Thủ tướng của Nguyễn Tấn Dũng vì đã làm sụp đổ Tập đoàn đóng tàu [Vinashin]; vụ đàn dưng bắt giữ Tiến sĩ Cù Huy Hà Vũ tại Sài Gòn; vụ Quốc hội biểu quyết hủy bỏ đề nghị xây dựng Đường sắt cao tốc Bắc Nam của chính phủ; vụ 3000 trí thức ký tên vào Kiến nghị yêu cầu ngưng kế hoạch khai thác Bauxite sau vụ bùn đỏ tại Hưng Gia Lợi.

Tất cả những vụ án nói trên, tuy có tạo những sức ép lên hai phe, nhất là đối với phe cánh miền Nam của Nguyễn Tấn Dũng, nhưng đa số tạo những lung búng trong nội bộ đảng Cộng sản Việt Nam hơn là đối với sức ép từ bên ngoài. Đòn triệt hạ hai cơ sở truyền giáo của Giáo hội Mennonite mà Nguyễn Văn Hường ra tay chính là đổ trách nhiệm đàn áp tôn giáo lên phe nhóm Nguyễn Tấn Dũng và Lê Hồng Anh.

Việc Nguyễn Văn Hường chọn thời điểm Trung ương đảng nhóm họp biểu quyết về thành phần ứng viên Trung ương đảng cho năm năm tới, và Trung ương đảng khóa X bầu chọn thủ vị trí lãnh đạo các ghế Tổng Bí thư, Chủ tịch nước, Thủ tướng, Chủ tịch quốc hội là cú đánh khá độc cho phe Nguyễn Tấn Dũng ngay trong mùa Giáng Sinh.

Câu hỏi đặt ra là tại sao Giáo hội

Mennonite của Mục sư Nguyễn Hồng Quang bị chọn tấn công vào thời điểm này?

Mục sư Nguyễn Hồng Quang và Giáo hội Tin lành Mennonite không chỉ phát triển mạnh mẽ ở các tỉnh miền Nam mà còn mở rộng tầm ảnh hưởng tại vùng Tây Nguyên. Trong số các Hội thánh đang hoạt động tại Việt Nam, Giáo hội Mennonite được coi là Giáo hội gần gũi nhất với số đông quần chúng cùng khổ, và là nơi nương tựa của bà con dân oan. Trong mối quan hệ đó, tiếng nói của Mục sư Nguyễn Hồng Quang và Giáo hội Mennonite được các quốc gia phương Tây, đặc biệt là Hoa Kỳ và Gia Nã Đại quan tâm.

Theo dõi cách công an triệt hạ hai cơ sở của Giáo hội Mennonite vào ngày 14 tháng 12 vừa qua và theo dõi những diễn biến của các vụ án trong năm 2010, chúng ta có thể nhìn thấy một điểm chung là các phe đã khai thác mọi thủ đoạn để triệt hạ lẫn nhau, kể cả việc sẵn sàng dính vào tội ác như đàn áp Giáo hội Mennonite và bịt miệng Tiến sĩ Cù Huy Hà Vũ để giành lấy quyền lực. Tuy phe Nguyễn Phú Trọng và Nguyễn Văn Hường tạo được hình ảnh đàn áp tôn giáo cho Nguyễn Tấn Dũng để gây thêm sức ép từ ngoài đảng, nhưng hành động triệt hạ Giáo hội Mennonite vào ngày 14 tháng 12 vừa qua là hành động tự bắn vào chân của cả hai phe

Kính mời toàn thể Đồng bào, nhất là giới trẻ, sinh viên, học sinh viết lên mặt đường, cột đèn, thành cầu, ga tàu xe, khu vực chợ, vách trụ sở, cổng cơ quan v.v... 3 từ : DÂN LÀ CHỦ để đòi đa nguyên đa đảng cho Tổ quốc; 3 từ hoặc 3 cụm từ: CHỐNG GIÁC TÀU, HS-TS-VN, HOÀNG SA TRƯỜNG SA VIỆT NAM để cảnh báo hiểm họa Trung Cộng xâm lấn Đất nước.

QUÂN ĐỘI CỦA AI?

..... Vũ Nhật Khuê 22-12-2010.....

Hôm nay 22-12 cũng như mọi năm sẽ tổ chức rình rang ngày thành lập Quân đội Việt Nam. Nhưng từ trước cả tuần các Quân khu 3 (Hải Phòng), Quân khu 5 (Đà Nẵng), Quân khu 7 (Sài Gòn), Quân khu 9 (Cần Thơ) và Quân khu Thủ đô (Hà Nội) đã tổ chức tiệc ăn mừng linh đình. Nhất là khu Lý Nam Đế ở Hà Nội cờ hoa rợp trời.

Người ta gọi là Quân đội Nhân dân, rồi nào được phong tặng danh hiệu Quân đội Nhân dân anh hùng, Quân đội thần kỳ chiến thắng hai kẻ thù là hai đế quốc sừng sỏ.

Quân đội Việt Nam ngày nay y hệt một “vương quốc” trong lòng một nhà nước: có cơ quan ngôn luận là tờ báo ít người biết là báo Quân đội Nhân dân. Hệ thống quân y với các học viện và bệnh viện quân y lớn. Có các tòa án quân sự, có hãng bưu điện truyền thông, điện thoại phủ sóng qua tận Lào và Cambodia. Nhưng Quân đội Việt Nam tiến bộ hơn các nước khác là còn có hệ thống làm kinh tế với những công ty nhiều đặc quyền đặc lợi và nhất là có cả một ngân hàng quân đội hùng mạnh.

Nếu ai thắc mắc: “Kinh tế thị trường nhiều thành phần theo định hướng XHCN” là gì thì câu trả lời là: nền Kinh tế mà công an và quân đội cũng lao vào kinh doanh. Thế hỏi ngược lại: hai cơ quan quyền lực công này đi kinh doanh có bình đẳng với các doanh nghiệp khác (tư nhân, vốn nước ngoài...) không? Thì câu trả lời là... để xem lại.

Người ta thường lấy ví dụ hãng điện thoại Viettel của Quân Đội ra đời để chứng minh là có sự “cạnh tranh lành mạnh” giữa các doanh nghiệp. Lúc chưa có Viettel thì VNPT (tên gọi mới của Bưu điện Việt Nam) do độc quyền nên 1 phút gọi đi nước ngoài thường là 13 USD. Khi Viettel ra đời thì ngay lập tức giá giảm chỉ còn 3 USD, rồi giảm dần giảm dần hiện nay còn 0,3

USD/ phút gọi nước ngoài. Viettel là sản phẩm của ông Võ Văn Kiệt dùng để “trị chứng bệnh độc quyền của VNPT”. Nhưng người ta không thấy là khi Quân khu 5 lao vào thành lập các trang trại cà phê trên Tây Nguyên thì cũng là lúc mà rừng ở đây mất dần, người dân tộc không có đất canh tác đi biểu tình bị đàn áp, voi không có chỗ sống phải ra phá làng, rồi lũ lụt...

Quân đội có nhiệm vụ đi giữ nước, giữ biên cương hải đảo, chứ mãi lo làm kinh tế liệu nhiệm vụ hàng đầu có chu toàn? Dù tấm bảng treo ngay cổng ra vào các doanh trại các quân khu là QUÂN ĐỘI NHÂN DÂN nhưng ngày này Quân đội có còn là của nhân dân không thì cần xem lại.

Nếu là Quân đội của nhân dân thì tại sao nhân dân ra đánh cá trên biển của mình bị các “tàu lạ” bắt bớ mà quân đội không can thiệp? Quân đội ở đâu mà để cho “tàu lạ” vào ngay trong vùng biển Vũng Tàu (cách Vũng Tàu 34 hải lý) để tấn công tàu ngư dân? Ngư dân Thanh Hóa, Quảng Ngãi, Bình Định ra khơi là tự phòng vệ chứ hải quân Việt Nam đã không còn là của nhân dân nữa rồi.

Nếu Quân đội còn là của nhân dân thì người lính không bị hồ khẩu hiệu: “Trung với Đảng”! Chính vì yêu cầu sửa cái khẩu hiệu thành “Trung với dân” mà anh lính Nguyễn Tiến Trung bị kỷ luật và trừ đập, ra lính chưa thăm bạn bè đã vào tù.

Nếu Quân đội còn là của nhân dân thì những thư kiến nghị của Ông Võ Nguyên Giáp, Ông Đồng Sỹ Nguyên, các tướng lĩnh quân đội về hưu không bị cho vào sọt rác. Họ là những có công với quân đội và uy tín lớn lao mà “ai đó” coi còn Quân đội của nhân dân được.

Nếu Quân đội còn là của nhân dân thì các kỹ thuật viên về an ninh

mạng của quân đội không dùng Viettel để tấn công các trang web nói lên tiếng nói và nguyện vọng của nhân dân. Viettel là của nhân dân thì sẽ không dựng tường lửa ngăn cản nhân dân mình truy cập vào các trang web phơi bày bộ mặt thật xấu xa của chế độ cầm quyền hiện nay.

Nếu Quân đội còn là của nhân dân thì ngày 17-2 hàng năm (kỷ niệm ngày Trung Quốc tấn công vào biên giới phía bắc) phải tổ chức lớn truy điệu các anh hùng liệt sĩ đã ngã xuống. Nhưng đang khi Trung Quốc tưởng niệm và các đoàn cán bộ cử người dâng hương hoa cho các liệt sĩ Trung Quốc, thì các liệt sĩ của ta bị lãng quên, như những tàn tro lạnh trong thơ Hữu Loan..

Dù rằng các học sinh trung học phải học 1 tuần trong năm về quân sự, sinh viên học 1 tháng cho xong học phần quân sự, nhưng giới trẻ chẳng có mặn mà gì với hình ảnh người lính, nếu không muốn nói là coi thường và khinh bỉ.

Chính Quân đội đã đánh mất đi hình ảnh của mình trong lòng nhân dân. Quân đội không còn là của nhân dân mà là công cụ của đảng cầm quyền để quay mũi súng vào chính nhân dân của mình. Sự kiện Quân khu 5 tấn công người dân tộc thiểu số tay không trên Tây Nguyên vào năm 2001 và 2004 được coi như là tội ác chống lại loài người. Lịch sử sẽ phơi bày những tội ác này trong ngày gần đây.

Trước đây chưa lâu lắm, những người lính Đông Đức tự bắn vào mình chứ không bắn vào nhân dân của mình khi họ vượt bức tường Berlin sang Tây Đức. Người lính Việt Nam còn dám “vì dân quên mình” kiêu này không?

Một bài hát của quân đội hay phát trên truyền hình có lời là: “Dù rằng đời ta thích hoa hồng, kẻ thù buộc ta ôm cây súng”. Rồi khẩu hiệu của quân đội cũng là: “Kẻ thù nào cũng chiến thắng”. Vậy kẻ thù của các anh lính là ai? Các anh hãy xác định cho đúng kẻ thù của mình mà chĩa mũi súng cho đúng đối tượng. Chắc chắn kẻ thù của các anh không phải là những người dân nghèo khổ trong đó có cha mẹ, có

họ hàng và bè bạn của các anh.

Hãy trở về với chính nghĩa nhân dân trong ngày thành lập quân đội nhân dân. Nếu những ai còn trong quân ngũ muốn được gọi là của nhân dân thì hãy quay về với nhân dân. Lịch sử sẽ không sai lầm, chỉ có quyết định có sai lầm hay không. Bắn vào nhân dân, đàn áp nhân dân thì gọi là cái gì của nhân dân? Trước khi bóp cò súng, hãy tự hỏi có phải nhân dân là kẻ thù của mình không?

(Dân Làm Báo)

của 1 cá nhân, một nhóm lãnh đạo hay một đảng phái chính trị nào.

Trong khi Quân đội Nhân dân Việt Nam “từ nhân dân mà ra”, nhưng thay vì trung thành với nhân dân, bảo vệ tổ quốc, đặt lợi ích dân tộc lên trên hết, thì đã bị đặt dưới sự lãnh đạo của Đảng Cộng sản VN và phục vụ cho lợi ích của đảng.

Ngày 20-7-2005, Bộ Chính trị Ban Chấp hành Trung ương Đảng Cộng sản Việt Nam khóa IX cũng đã ra nghị quyết 51-NQ/TW, trong nghị quyết có nêu rõ: “Đảng CSVN mà trực tiếp và thường xuyên là Bộ

QUÂN ĐỘI "NHÂN DÂN" VN bảo vệ Dân hay bảo vệ Đảng Ngọc Trân, RFA, 22-12-2010

Việt Nam đang tổ chức kỷ niệm 66 năm ngày thành lập Quân đội Nhân dân Việt Nam. Nhiều câu hỏi được đặt ra rằng, dưới sự lãnh đạo của Đảng CSVN, Quân đội Nhân dân VN có còn phục vụ nhân dân?

Quân đội nên “trung với đảng” hay “trung với nước”? Nhiệm vụ hàng đầu của quân đội là chống giặc ngoại xâm, bảo vệ sự an nguy của dân hay chống “diễn biến hòa bình”? Mời quý vị cùng Thông tín viên Ngọc Trân giải đáp các thắc mắc trên.

“Trung với đảng” hay “trung với nước”?

Quân đội Nhân dân Việt Nam, tiền thân là Đội Việt Nam Tuyên truyền Giải phóng quân, được thành lập ngày 22-12-1944. Tên gọi “Quân đội Nhân dân Việt Nam” do ông Hồ Chí Minh đặt ra, với ý nghĩa quân đội này là “từ nhân dân mà ra, vì nhân dân mà chiến đấu, phục vụ”.

Ngoại trừ quân đội nằm dưới sự lãnh đạo của các chính thể độc tài, phát xít, hầu hết quân đội ở các nước trên thế giới đều có nhiệm vụ chống giặc ngoại xâm, bảo vệ tổ quốc, bảo vệ sự an nguy của người dân. Quân đội của một đất nước phải là lực lượng phục vụ cho lợi ích chung của quốc gia, dân tộc, không thể phục vụ cho lợi ích riêng

Chính trị, Ban Bí thư, lãnh đạo tuyệt đối, trực tiếp về mọi mặt đối với Quân đội Nhân dân Việt Nam”.

Mới đây, trong một bài viết đăng trên website của Học viện Chính trị Hành chính Quốc gia, TS Nguyễn Văn Cần cũng đã viết: “Chỉ có Đảng ta là chính đảng duy nhất nắm quyền lãnh đạo quân đội, Đảng không chia sẻ quyền lãnh đạo cho bất cứ một đảng phái nào hoặc tổ chức chính trị nào khác.

Đảng quyết định mục tiêu chiến đấu, chủ trương, đường lối, quan điểm tư tưởng, nguyên tắc tổ chức, nhiệm vụ chính trị và mọi hoạt động xây dựng và chiến đấu của quân đội; đồng thời Đảng trực tiếp lãnh đạo, kiểm tra việc tổ chức thực hiện, bảo đảm đường lối, chủ trương biến thành hiện thực”.

Về sự lãnh đạo toàn diện của Đảng CSVN đối với QĐND Việt Nam, TS Nguyễn Văn Cần cho rằng: “Đảng lãnh đạo quân đội trên cả ba mặt: chính trị, tư tưởng và tổ chức. Sự lãnh đạo của Đảng trong quân đội phải bao quát được hết mọi thứ quân, mọi quân chủng, mọi binh chủng, mọi ngành nghiệp vụ chuyên môn, mọi công tác, mọi mặt hoạt động cả trong xây dựng và chiến đấu; không để cho bất cứ một khâu nào trong quân đội thiếu sự lãnh đạo của Đảng”.

Trong một lần phát biểu trước đông đảo các tướng lĩnh QĐND Việt Nam, Chủ tịch Nguyễn Minh Triết cũng đã đề cập đến việc QĐND Việt Nam phải tuyệt đối trung thành với Đảng trước, sau đó mới đến Tổ quốc và cụm từ “Nhân dân” được đặt sau cùng. Chủ tịch nước đã nói: “*Quân đội phải giữ vững và tăng cường bản chất cách mạng, bảo đảm sự lãnh đạo tuyệt đối, trực tiếp của Đảng, tuyệt đối trung thành với Đảng, với Tổ quốc, với Nhân dân*”.

Chống ngoại xâm hay chống “diễn biến hòa bình”?

Do phải “trung với đảng”, nên nhiệm vụ của QĐND VN do đảng đề ra không phải chống giặc ngoại xâm, bảo vệ dân mà là “chống diễn biến hòa bình” và bảo vệ đảng. Trong “Đề cương tuyên truyền kỷ niệm ngày thành lập QĐ Nhân dân VN”, Ban Tuyên giáo Trung ương cũng đã nêu rõ, nhiệm vụ hàng đầu của QĐND là chống “diễn biến hòa bình” và các “thế lực thù địch”, “bảo vệ đảng” và “bảo vệ chế độ”.

Đề cương này đã nhấn mạnh nhiệm vụ của QĐNDVN như sau: “*Chủ động và kiên quyết thực hiện tốt nhiệm vụ cấp bách hàng đầu là phòng chống chiến lược ‘diễn biến hòa bình’, bạo loạn lật đổ, kịp thời phát hiện, ngăn chặn và làm thất bại mọi âm mưu và hành động phá hoại của các thế lực thù địch, các phần tử cơ hội, phản động bảo vệ vững chắc chủ quyền, lãnh thổ của Tổ quốc, bảo vệ Đảng, bảo vệ chế độ và thành quả cách mạng của nhân dân*”.

Ban Tuyên giáo Trung ương cũng đã nêu rõ, nhiệm vụ hàng đầu của QĐND là chống “diễn biến hòa bình” và các “thế lực thù địch”, “bảo vệ đảng” và “bảo vệ chế độ”.

Trong một bài bình luận đăng trên báo The New York Times, ông Roger Cohen cho biết: Đảng Cộng sản Việt Nam đã xác định kẻ thù số một là “diễn biến hòa bình”. Ông Cohen nói rằng, Đảng Cộng sản Việt Nam không sợ một cuộc cách mạng long trời lở đất mà sợ sự xâm nhập từ từ của nền dân chủ, tự do vốn chính là cơn ác mộng của đảng cầm quyền.

Nhận định về sự chống phá của các “thế lực thù địch” mà đảng đang lo sợ, bà Dương Thu Hương, nguyên Phó Thống đốc Ngân hàng NNVN cho rằng: mắt lòng dân nguy hiểm hơn mỗi lo ngại về sự chống phá từ bên ngoài. Bà Hương đã phát biểu như sau: “*Nhận định nữa là sự chống phá của các ‘thế lực thù địch’. Tôi chưa tìm thấy sự chống phá từ bên ngoài, nhưng mà cái niềm tin của dân đã giảm, thì còn nguy hiểm hơn cả thế lực bên ngoài. Cái điều đó tôi cho rằng cần phải đánh giá như thế. Tất nhiên chúng ta vẫn cảnh giác nhưng chưa thấy ai chống phá chúng ta, những gì gọi là để cho đất nước này đổ cả, tôi chỉ sợ lòng dân này làm cho chúng ta sụp đổ. Nó như một tòa nhà bị mối, mặc cho bên ngoài tòa nhà này vẫn rất đẹp, nhưng mà nó đã bị mối ăn hết rồi*”.

“*Liên Xô sụp đổ chẳng phải vì ‘diễn biến hòa bình’ từ bên ngoài, mà Liên Xô sụp đổ từ lòng tin của người dân Liên Xô tan rã. Việt Nam chúng ta đang trên con đường đó, nhưng chúng ta vẫn rất chủ quan, vẫn vẽ cho chúng ta một màu hồng vô cùng đẹp*”.

An ninh quốc gia bị đe dọa

Có lẽ vì QĐND Việt Nam trung thành với Đảng CSVN, thay vì trung thành với nhân dân hay Tổ quốc, nhiệm vụ hàng đầu của QĐND Việt Nam là chống “diễn biến hòa bình” và các “thế lực thù địch”, cho nên người dân Việt Nam hiện không được bảo vệ và an ninh quốc gia đang bị đe dọa.

Trên biển, ngư dân liên tục bị Trung Quốc tấn công; trên bờ, đất đai ở các vị trí quan trọng đã bị cho người nước ngoài, thuê trồng rừng dài hạn. Riêng vùng đất thuộc vị trí chiến lược ở Tây Nguyên cũng đã cho Trung Quốc vào khai thác; điều này đã làm cho nhiều người cảm thấy bất an.

Bà Dương Thu Hương đã nói lên những nỗi lo ngại về an ninh quốc gia như sau: “*Về an ninh quốc phòng, quả thật tôi đang rất lo sợ về việc này. Vì dính dáng đến Quốc hội, cho nên tôi thấy rằng, những vấn đề về boxit Tây Nguyên, vấn đề về cho thuê rừng, vấn đề về lao*

động nước ngoài... không được giải quyết triệt để. Tất cả những vấn đề kinh tế này dính đến vấn đề an ninh quốc phòng mà hiện tại không được giải quyết dứt điểm, không rõ ràng, không dứt khoát, còn chần chừ và e ngại. Thôi boxit thì các anh cũng biết rồi, không nói nữa, nhưng rừng, cho thuê rừng, xin báo cáo các anh là các đoàn đại biểu Quốc hội ở những địa phương có rừng cho thuê, người ta nói rằng, sau khi cho thuê, nó rào hết tất cả lại, nội bất xuất, ngoại bất nhập, không biết bên trong nó làm cái gì.”

“*Mà cho thuê tối thiểu là 50 năm. Tôi rất buồn là một đồng chí Phó Chủ tịch tỉnh, một tỉnh cho thuê rừng này lại tuyên bố rằng ‘50 năm sau, ai làm người đó kiểm soát, giám sát!’ Sao mà ngây thơ thế? Thế rồi lao động nước ngoài, lán giềng của chúng ta, xây dựng làng, xã, thành phố rồi, mà nó không mang tên là China Town đâu, chưa mang tên [China Town] đâu, nhưng nó sẽ mang tên.*”

Quốc hội hỏi thì Bộ trưởng Lao động Thương binh Xã hội chần chừ, không dám nói. Giả sử tôi được ở vào vị trí đó, thì tôi sẽ trả lời Quốc hội một câu rằng, tôi sẽ về kiểm soát, kiểm tra, và nếu không đúng luật pháp Việt Nam, tôi sẽ trục xuất ngay. Nhưng mà không dám nói câu đó, lại phát biểu trước Quốc hội rằng ‘*khó lắm, tế nhị lắm*’. Thế thì thôi, đặt họ vào vị trí chiếm đất của mình hết rồi!

Và các anh cứ đi từ Bắc Ninh lên Lạng Sơn xem, tất cả các dự án, những chỗ nào đất đai màu mỡ nhất, ở đấy là các dự án của ‘*đồng chí bạn lớn của chúng ta*’ hết. Mà người ta đã mang dự án sang, người ta mang công nhân sang, công nhân Trung Quốc sang, lại lấy vợ Việt Nam, cắm đất ở đây luôn, sát ngay Hà Nội luôn. Tôi lo chuyện này vô cùng”.

Câu hỏi được đặt ra là: **khí quân đội phải trung thành với một đảng chính trị, và nếu đảng này không đứng trên lợi ích của dân tộc, thì quân đội sẽ chọn dân hay chọn đảng?**

TRUNG VỚI ĐẢNG hiếu với Tàu!!!

—Nguyễn Duy Ân 24-12-2010—

*Quân đội “anh hùng!” Bảo vệ ai?
-Kiên trung chỉ với đảng độc tài!
Cúi đầu trấn áp người trong nước
Ngoảnh mặt làm ngơ với cướp ngoài
“Nước lạ” Cộng Tàu càng lấn tới
Ngư thuyền hải tặc cứ dương oai
Quân tình, dân khí ra nông nổi
Là bởi cáo Hồ để quái thai!*

Báo Quân đội Nhân dân số 1456, ngày 23-12-1964 trong bài **“Lời Hồ chủ tịch trong buổi chiêu đãi”** Hồ nói: *“Quân đội ta trung với đảng, hiếu với dân, sẵn sàng chiến đấu hy sinh vì độc lập, tự do của Tổ quốc, vì chủ nghĩa xã hội... Quân với dân như cá với nước.”*

Chỉ “trung với đảng” mà thôi, Nước thì đã “núi liền núi, sông liền sông” với Trung Cộng rồi! **“VÌ CHỦ NGHĨA XÃ HỘI”** là mục tiêu tối thượng của đảng, cho nên tổ quốc là tổ quốc xhen, nhân dân là nhân dân xhen. Người dân nào không yêu xhen thì đảng phải đẩy ra ngoài lề.

Ngày 20-12-2010 quân đội nhân dân đã hợp lực với công an để đàn áp nhân dân ở Vụ Bản, Nam Định để cướp đất, quân đội đã thừa lệnh đảng thực hiện mục tiêu của Hồ Chí Minh.

Tình “quân dân cá nước” theo Hồ là như vậy, đảng CSVN từ trước tới nay thực hiện rất đúng bài bản, Quân đội Nhân dân cũng đi rất đúng đường hướng dẫn dắt của đảng: đảng dắt đi **“giải phóng miền Nam”** là hùng hục ôm bom mìn hăng say chém giết, để có đủ cả nước rộng lớn mà đảng công cho tổ quốc XHCN bề trên, như Lê Duẩn từng tuyên bố: *“Ta đánh Mỹ là đánh cho Liên Xô, đánh cho TQ!”*

Đánh xong rồi thì phải dâng nạp chiến lợi vật, nhưng Duẩn nghĩ chỉ dâng riêng cho Liên Xô sẽ được tướng thưởng lớn hơn, nên đã bị Tàu Cộng “*dạy cho một bài học*” thất điên bát đảo. Quân đội lại dâng xua đi **“chống Bành trướng bá quyền”**, trung với đảng qua xâm lăng Cam Bốt dưới mỹ từ “*nghĩa vụ quốc tế*”

Thế rồi bọn Nguyễn Văn Linh, Đỗ Mười, Lê Đức Anh... qua quỳ gối khấu đầu tạ tội với Hán cộng Thiên triều để quy thuận khi Liên Xô sụp đổ làm mất chỗ dựa, ngẩng cổ nhận mấy sợi dây xích chó **“16 chữ vàng và bốn tốt”**. Cái chết của những bộ đội biên giới phía Bắc trở thành vô nghĩa, chưa bị gán tội **“phản triều đình”** là may.

Từ đó, bộ mặt cướp nước của Tàu Cộng càng ngày càng trắng trợn, bản chất bán nước của Việt gian CS càng lúc càng công khai. Sự nô dịch của “*quân đội nhân dân*” càng về sau càng tỏ rõ! Ngày 24-4-2010 **“Đồng chí Từ Tài Hậu, Phó chủ tịch Quân ủy Trung ương nước CHND Trung Hoa tiếp thân mật đoàn QĐND (VC)”**

Trích: *“Đại tướng Phùng Quang Thanh đã báo cáo với Phó Chủ tịch Quân ủy trung ương Từ Tài Hậu kết quả bước đầu của chuyến thăm, đặc biệt là cuộc hội đàm giữa đoàn đại biểu Quân sự cấp cao nước CHXH CNVN và đoàn đại biểu Quân sự cấp cao nước CHND Trung Hoa.”* (báo QĐND). Hai chữ “*báo cáo*” thay cho hai chữ “*trình tâu*” về cuộc “*yết kiến*” gọi là hội đàm!

Ngày 25-5-2010, giữa lúc hàng loạt ngư dân Việt bị hải tặc Tàu Cộng bắt giữ, cướp ghe và tất cả ngư cụ hành nghề, đòi tiền chuộc. Bắc Kinh ra lệnh cấm đánh cá 6 (?) tháng ngay trên hải phận VN thì Nguyễn Văn Hiến, tư lệnh hải quân VC trả lời báo chí rằng: *“Không có ngư dân nào có thuận lợi như ngư dân nước ta.”* Nào là *“Bộ đội quý dân, các tàu hải quân đi vòng quanh biển Đông có tàu nào gặp nạn là cấp cứu hết”*. Hiến nói *“sẽ cố gắng hết sức để bà con an toàn đánh bắt cá trong vùng đặc quyền kinh tế của ta.”*

Thình thoảng có tin tàu hải quân (VC) cấp cứu ngư dân Trung quốc gặp nạn rất tận tụy. Nhiều ghe đánh cá của ngư dân Việt, bị “*tàu lạ*” đâm chìm đều phải tự cứu. 6 ngư

dân chết và 47 người mất tích là tin mới nhất, không nghe hải quân VC đi tìm cứu?

Trong khi đảng một lần nữa nhần tâm đem thầy ma Võ Nguyên Giáp dựng lại vở kịch bịp nhiều hồi: **“Chúc thọ Tướng Giáp nhân ngày thành lập Quân đội 21-12-2010** (Bài báo không có hình mới, chỉ trưng hình cũ Nguyễn Minh Triết ban huy hiệu 70 năm tuổi đảng cho Giáp?! Sân khấu cũ là bệnh viện, Giáp quân phục lon lá huy chương, phần dưới che khuất, mắt nhắm tít, mồm há hốc. Triết phải dùng cả hai tay để nâng bàn tay Giáp cứng ngắc, gọi là “*bắt tay*”)

Sáng 21-12, Phùng Quang Thanh đã đến thăm, chúc mừng đại tướng (Giáp) *“luôn luôn khỏe mạnh, trường thọ... cảm ơn đại tướng đã có những đóng góp, công hiến to lớn đối với sự nghiệp xây dựng Quân đội nhân dân Việt Nam vững mạnh, hoàn thành xuất sắc nhiệm vụ đấu tranh giải phóng dân tộc và bảo vệ vững chắc Tổ quốc Việt Nam xã hội chủ nghĩa.”*

Võ Nguyên Giáp cũng *“chào và bắt tay”* Phùng Quang Thanh, *“biểu thị sự cảm ơn và mong muốn cán bộ, chiến sỹ trong toàn quân tiếp tục hoàn thành tốt mọi nhiệm vụ mà Đảng, Nhà nước và nhân dân giao phó.”* (Theo Vietnam+)

Không nghe Phùng Quang Thanh báo cáo thành tích mới nhất của **“quân đội nhân dân anh hùng”** đã đặc lực hợp đồng tác chiến với công an trong vụ đàn áp nhân dân để cướp đất ở Nam Định để Giáp phần khởi mà sống thêm vài thế kỷ nữa!

Tại sao đến nay quân đội nhân dân mới ra tay đàn áp nhân dân?

Lâu nay nhiều người cho rằng quân đội nhân dân đứng ngoài cuộc tranh chấp giữa nhân dân và công an nhân dân, thậm chí có người nghĩ rằng quân đội sẽ đứng về phía nhân dân, là một suy luận sai lầm.

Dưới chế độ CS, tất cả công cụ bạo lực võ trang (hay không võ trang) đều phục vụ cho đảng, **“trung với đảng”** là châm ngôn, là khẩu lệnh. Đảng bảo bắn giết ai là phải bắn giết, dù đó là cha mẹ, anh em. Trong Cải cách RD, cán bộ

đảng viên nào không tuân lệnh đảng để đầu cha tổ mẹ đều bị vùi dập tàn đời. Kẻ nào biết vâng lệnh đều được thăng quan tiến chức, hưởng bổng lộc cho tới chết, Trường Chinh là trường hợp điển hình.

Nhờ kế sách đôi mồi “**ăn mày Tư bản**”, “đảng ta” có nhiều đòla để phát triển lực lượng công an, trang bị hiện đại để đối phó với nhân dân đang càng ngày càng ý thức được bản chất cướp bóc, bán nước hại dân của đảng. Những vụ nhân dân đứng lên chống lại công an khủng bố, đàn áp, giết người... mỗi lúc một gia tăng số lượng và cường độ mà lực lượng công an không đủ đáp ứng nhu cầu, cần phải điều động tới Quân đội Nhân dân mới đủ sức đàn áp.

Đó cũng là dấu hiệu tốt để toàn thể nhân dân đừng trông chờ đảng sửa đổi chủ trương cướp của, đường lối bán nước mà Hồ Chí Minh đã dày công vạch ra. Để toàn dân đừng nảm mơ, hết kỳ vọng vào Quân đội Nhân dân “*bảo vệ dân*.” Như đã bị lừa gạt bao nhiêu năm!

Khi sự thật đã được sáng tỏ, khi hiện thực đã được nhận chân thì toàn dân cả nước 1 là cúi đầu cam chịu cho đến ngày chung số phận với nhân dân Tây Tạng. Hoặc nhất loạt đứng lên đập đầu bọn bán nước hại dân để vạch phương kế hầu đối phó với 1 loại siêu thực dân rất cận kề và vô cùng hung hiểm. ◆◆◆◆

nhưng không hề có buổi nào để các đại biểu góp ý cho các văn kiện dự thảo cho Đại hội XI. Cái nào trạng của Bộ Chính trị là các văn kiện dự thảo đã được chuẩn bị kỹ rồi, việc đưa ra lấy ý kiến của toàn đảng và toàn dân chỉ là hình thức. Các đại hội trước đây đã vậy, Đại hội này còn tệ hơn nữa.

Xin mọi người chờ xem bản tổng hợp những ý kiến góp ý của toàn đảng và toàn dân sẽ rõ ngay, các ý kiến đáng chú ý, quý giá, có góc cạnh sắc sảo, mang tinh thần sáng tạo, mang giá trị thời đại đều bị loại bỏ kỹ lưỡng, đều bị sàng lọc ngặt nghèo qua lăng kính bảo thủ và giáo điều, lăng kính của chủ nghĩa Marx-Lenin và của Chủ nghĩa xã hội. Cả 2 thứ chủ nghĩa này đều đã bị các trí thức hàng đầu của đảng, kể cả nguyên chủ tịch Quốc hội bác bỏ triệt để. Để thấy rằng Bộ Chính trị hiện tại bảo thủ, già nua đến mức nào trong tư duy khi định hướng cho Ban Chấp hành Trung ương chuẩn bị lần cuối nội dung và nhân sự cho Đại hội XI.

Và từ đó đã có thể thấy trước được rằng người ta không có thể hy vọng được điều gì tốt đẹp ở Đại hội XI sắp đến! Cả về nội dung, đường lối chính sách cả về khung nhân sự.

Những văn kiện bảo thủ, già nua, lạc hậu hàng vài chục năm, có thể nói là hàng thế kỷ, do một «hội đồng bô lão» thảo ra, làm sao có thể gây nên cảm hứng tươi trẻ, đầy

tịch nước, Thủ tướng, Chủ tịch Quốc hội đều sắp 62 tuổi, nghĩa là sắp đến tuổi nghỉ hưu rồi. Trẻ nhất trong Bộ Chính trị là một cụ sắp sửa 61 tuổi. Ở nông thôn ta, các cụ đến 50 tuổi là đã làm lễ «Cáo lão», mở hội khao «Lên lão». Vậy thì Bộ Chính trị hiện nay gọi là «Hội đồng Bô lão» là thích hợp quá còn gì.

Thế mà các văn kiện của đảng Cộng sản luôn nói đến bàn giao thế hệ, đến trẻ hóa cơ quan lãnh đạo, đến phát hiện, tuyên mộ nhân tài vượt cấp. Nói một đảng, làm một nẻo là thế.

Hãy nhìn lại những người lãnh đạo kỳ cựu của đảng Cộng sản. Ông Trần Phú làm Tổng Bí thư khi mới 26 tuổi. Ông Nguyễn Văn Cừ làm Tổng Bí thư cũng khi 26 tuổi. Ông Trường Chinh làm Tổng Bí thư khi 33 tuổi. Ngay như ông Hồ Chí Minh năm 1945, khi 55 tuổi, làm Chủ tịch nước, rồi Chủ tịch đảng, lúc ấy đã là «Cụ Hồ», so với người «trẻ» nhất trong Bộ Chính trị hiện nay cũng vẫn còn «trẻ măng»!

Tất cả 15 vị ủy viên Bộ Chính trị hiện tại so với trước kia, đều là «Cụ cổ», là cổ lai hy hết.

Thế là trẻ hóa lãnh đạo, là chuyển giao thế hệ kiểu Cộng sản VNM? Toàn là chuyện trái khoáy, trái quy luật, là những nghịch lý, là dĩ vãng không chịu ra đi.

Hãy nhìn ra thế giới. Ông John F. Kennedy nhận chức Tổng thống Hoa Kỳ năm 1960 khi 43 tuổi. Ông Laurent Fabius nhận chức Thủ tướng Pháp năm 1984 khi 37 tuổi. Mới đây, tháng 5 năm 2010, ông David Cameron nhận chức Thủ tướng nước Anh khi 43 tuổi. Trông người mà ngẫm đến ta. Mà buồn.

Đó mới là tuổi hoa niên, tuổi vừa chín tới, tuổi sung mãn sức xuân cả về thể lực và trí tuệ, của trí tưởng tượng dồi dào, của sức bật ý chí, của tinh thần xốc tới. Trong đảng Cộng sản hiện nay, mọi người bị dồn ứ ở các phòng chờ, từ huyện ủy, chờ lên tỉnh ủy, thành ủy, rồi lọt vào thường vụ của đảng ủy, vào ủy viên thường trực cấp ủy, rồi mới vào được Trung ương. Sau đó, phải chờ ở trung ương 1, 2 khóa mới lọt được vào Bộ Chính trị, lại 1, 2 khóa ở Bộ Chính trị mới lên được

Khi Đại hội XI sắp khai mạc : BAO GIỜ CHUYỂN GIAO THẾ HỆ -----Bùi Tín 21-12-2010-----

Kỳ họp thứ 14 Ban Chấp hành Trung ương Đảng CS Việt Nam vừa bế mạc. Vấn đề quan trọng nhất là tiếp thu những góp ý của toàn đảng và toàn dân để bổ sung vào 3 văn kiện cơ bản là Báo cáo chính trị, Cương lĩnh quá độ lên chủ nghĩa xã hội và Chiến lược phát triển kinh tế - xã hội 2010-2020 xem ra đã bị coi rất nhẹ. Nói thẳng ra là bị khinh thường.

Quốc hội cũng vừa họp xong,

sức thanh xuân!

Xin nhìn vào tuổi tác của Bộ Chính trị hiện nay, và các chức sắc cao nhất sắp đến. Ông Tổng Bí thư đương chức sắp 71 tuổi, tuổi xưa nay hiếm. Ông Tổng Bí thư sửa soạn khăn áo để nối ngôi cũng sắp 67 tuổi, nghĩa là đã quá tuổi về hưu. Quan trọng hơn là tư duy chính trị của ông còn già lắm, già hơn tuổi nhiều!

Cả 3 ghế đỏ chót còn lại: Chủ

ĐẢNG CỘNG SẢN TỰ THỦ THẤT BẠI

—Nguyễn Quang Duy 22-12-10—

chức Tổng Bí thư... Cứ mỗi khóa là 5 năm. Tuần tự nhi tiến. Không có cách tuyển chọn nào khác. Đã thành nếp rất cố hủ, rất trái với quy luật tự nhiên là sự phát triển bất đồng của mọi sinh vật. Thành bô lão, thành lão làng, thành cụ già hết cả. Gần tuổi hưu và quá tuổi hưu hết cả.

Đã có lần trong khóa 8 đã nêu lên giữ nghiêm độ tuổi, không châm chước một ai, cứ 60 là về nghỉ, thế rồi ông Nông Đức Mạnh quá tuổi vẫn được «châm chước đặc biệt», hện làm 1 khóa, lại ở lý 2 khóa, nay ông Trọng cũng vậy, đã quá 3 tuổi vẫn cứ để làm 1 khóa, nhưng ai biết được, sẽ lý ra 2 khóa như chơi.

Đại hội XI có thể gọi là Đại hội của những bô lão chăng? Do các bô lão già nua, bảo thủ cầm cân nảy mực, định hướng cho các văn kiện cốt lõi rất cũ, rất cố hủ, cho việc lựa chọn các vai về lãnh đạo quốc gia trong 5 năm đầy thử thách sắp đến.

Thật đáng sợ cho đất nước. Thật đáng lo cho hiện tại, cho tương lai gần, khi tinh thần Bắc thuộc ươn hèn còn dai dẳng, khi hiểm họa môi trường do khai thác bauxite vẫn hiển nhiên, khi nạn nội xâm tham nhũng thêm bất trị, khi nền y tế, nền giáo dục quốc gia vẫn bị buông lỏng, khi nền văn hóa, đạo đức suy đồi không sao ngăn nổi nữa, khi phân hóa 2 cực giàu nghèo mở rộng, khi nông thôn thành bãi rác cho các khu công nghiệp... mà Đại hội XI vẫn nhơn nhơn tự đắc, tự khen, tự mãn, cờ xí, kèn trống om sòm.

Chờ đến bao giờ mới thật sự chuyển giao thế hệ? Các cụ bô lão không có câu trả lời. Tuổi trẻ VN há chịu khoanh tay và chịu đựng?

**Kính mời vào xem
và ghi tên gia nhập
Khối 8406 ở trang
mạng của Khối :
[http://khoi8406vn.
blogspot.com](http://khoi8406vn.blogspot.com)**

Sau hơn 80 năm tìm “lá diêu bông”, bản Dự thảo Báo cáo Chính trị Đại hội Đảng lần này, trong phần B khoản số 6, đảng Cộng sản phải chính thức tự thú đã thất bại trong “*công tác xây dựng Đảng*”. Phân tích lời thú nhận sẽ thấy ngay ra nỗi khủng hoảng chính trị mà giới cầm quyền CS đang phải đương đầu.

Nền tảng Mác-Lênin không còn lừa dối được ai

Phần B khoản số 6 của Dự thảo Báo cáo được mở đầu bằng lời xác nhận: “*Công tác nghiên cứu lý luận, tổng kết thực tiễn chưa làm sáng tỏ được một số vấn đề về Đảng cầm quyền, về chủ nghĩa xã hội và con đường đi lên chủ nghĩa xã hội ở nước ta. Tính chiến đấu, tính thuyết phục, hiệu quả của công tác tư tưởng còn hạn chế; thiếu sắc bén trong đấu tranh chống âm mưu, thủ đoạn ‘diễn biến hòa bình’.*”

Trên diễn đàn mạng Tuần Việt Nam, Cựu Chủ tịch Quốc hội Cộng sản ông Nguyễn Văn An đã lập luận mọi sai lầm mà đảng Cộng sản mắc phải là vì quá tin vào chủ nghĩa Mác-Lênin và hệ thống chính trị Sô viết do Stalin tạo ra. Hệ thống này đã sai từ gốc đến ngọn nhưng lại được đảng Cộng sản vay mượn áp dụng vào Việt Nam để xây dựng cái gọi là “xã hội xã hội chủ nghĩa”. Mặc dù cả lý thuyết lẫn thực tiễn của nó đã bị chính đảng Cộng sản, Nhân dân Sô-viết và Khối Cộng sản đảo thải nhưng cho đến nay giới cầm quyền Cộng sản Việt Nam vẫn tìm mọi cách ngụy biện tiếp tục kiên định với hệ thống chính trị lỗi thời này. Như vậy làm sao có thể thuyết phục được ai.

Cũng để góp ý Dự thảo Báo cáo, ngày 7-10-2010 vừa qua, hơn 20 trí thức Cộng sản đã gặp nhau trong một cuộc hội thảo khoa học tại Hà Nội. Tất cả tham dự viên đều đồng ý đảng Cộng sản nên từ bỏ chủ nghĩa Mác-Lênin và định hướng “xã hội chủ nghĩa”, vì thực tiễn cho thấy chúng chỉ là ảo tưởng. Các tham dự viên cũng rất bi quan về tương lai của đảng Cộng sản Việt Nam vì “**Dân không còn tin vào Đảng**”. Giáo sư Trần Phương, nguyên Ủy viên trung ương đảng, chủ tọa Hội thảo dùng lời của Tổng thống Hoa Kỳ Abraham Lincoln để diễn tả việc này: “**Người ta chỉ có thể lừa bịp được vài người trong mọi lúc, lừa được mọi người trong vài lúc; nhưng không thể lừa được mọi người trong mọi lúc!**”

Dự thảo Báo cáo một cách gián tiếp xác nhận giới cầm quyền Cộng sản cố bám giữ chủ nghĩa và hệ thống chính trị Cộng sản chỉ để duy trì quyền lực thống trị người dân. Có quyền lực mới có quyền lợi. Trong khi ấy thì đại đa số các đảng viên đều đã mất hẳn niềm tin và đang tìm kiếm các tư tưởng các phương cách điều hành quốc gia khác để thay thế cả guồng máy lỗi thời này.

Đạo đức “Bác Hồ” kém hấp dẫn.

Khi không còn tin vào chủ nghĩa Cộng sản, một số các đảng viên đã góp ý đảng Cộng sản cần quay về với dân tộc, học tập tư tưởng và tấm gương đạo đức của Hồ Chí Minh. Những người này lại quên rằng chính Hồ Chí Minh đã nhiều lần xác nhận ông triệt để tin theo hệ tư tưởng Mác, Lênin, Stalin và Mao Trạch Đông. Ông cho biết mình chỉ là người thực hiện hệ tư tưởng nói trên và không có tư tưởng gì khác. Không phải ông Hồ đã quá tôn sùng hay sợ đưng chạm đến Mác, đến Lênin, đến Stalin, đến Mao Trạch Đông, sự thực cho đến nay đảng CS chưa đưa ra được những tư tưởng độc lập của HCM.

Có chăng trước đây ông Hồ vẫn dùng ngòi bút, dùng miệng lưỡi ngon ngọt lợi dụng chủ nghĩa dân tộc để tuyên truyền chủ nghĩa Cộng sản khuyến dụ người dân tin theo “Bác và Đảng”. Tuyên truyền thì dễ nhưng thực hiện thì khó. Đúng hơn những lời nói của ông Hồ không thể nào thực hiện được dưới chế độ Cộng sản, chúng trở thành những lời hứa hẹn, những lời lường gạt hay ảo tưởng. Những ảo tưởng do Hồ chí Minh trong niềm tin sắt đá vào hệ tư tưởng Mác, Lênin, Stalin và Mao Trạch Đông tự tạo ra.

Ngày nay những câu nói của Hồ chí Minh được những người một thời tin theo nhắc lại để đòi hỏi giới cầm quyền phải thực hiện. Nhưng giới cầm quyền Cộng sản đã quá rõ điều “Bác” dạy không thể thực hiện được trong hệ thống chính trị hiện tại, nên giới cầm quyền quay ra khép cho những người đòi hỏi là bị ảnh hưởng của diễn biến hòa bình, tự diễn biến, tự chuyển hóa.

Những người không chấp nhận Cộng sản thì càng ngày lại càng tìm ra nhiều sự thật về đạo đức Hồ Chí Minh. Chính vì vậy Dự thảo Báo cáo đã phải nhìn nhận: “*Cuộc vận động ‘Học tập và làm theo tấm gương đạo*

đức Hồ Chí Minh' chưa thực sự đi vào chiều sâu, ở một số nơi có biểu hiện hình thức. Những điển hình tiên tiến làm theo tấm gương đạo đức Hồ Chí Minh chưa nhiều."

Lý thuyết chọi thực tiễn

Trên lý thuyết, đảng Cộng sản là đảng của giai cấp công nhân. Trên thực tế, chỉ công nhân trong các doanh nghiệp nhà nước là gia nhập đảng Cộng sản. Họ sống nhờ nhà nước bảo hộ, nên gia nhập đảng cũng chỉ vì quyền lợi vì miếng cơm vì manh áo. Họ đều được xem như các công chức nhà nước. Nói như Mác, họ là công nhân quý tộc. Khi đảng Cộng sản còn khả năng bảo hộ cho các doanh nghiệp quốc doanh, nghĩa là còn bảo hộ cuộc sống tối thiểu của tầng lớp công nhân quý tộc và gia đình thì họ còn chấp nhận sự tồn tại của "Đảng".

Một mặt giới cầm quyền Cộng sản thừa biết hiệu năng sản xuất của các công nhân công chức này. Nhưng mặt khác vì sự sống còn của "Đảng" họ vẫn phải tiếp tục bòn rút tiền thuế của dân, vay mượn quốc tế, tận khai tài nguyên quốc gia, bán rừng, bán đất, bán đảo, bán biển để nuôi sống doanh nghiệp quốc doanh. Chính vì vậy giới cầm quyền Cộng sản vẫn phải bám theo cái gọi là "định hướng xã hội chủ nghĩa" hay "kinh tế nhà nước giữ vai trò chủ đạo" để lý luận cho vai trò bảo hộ tầng lớp công nhân quý tộc này.

Tầng lớp công nhân chỉ thực sự hình thành trong doanh nghiệp tư nhân hay doanh nghiệp có vốn đầu tư nước ngoài. Dự thảo Báo Cáo nêu rõ tầng lớp này đã chối bỏ đảng Cộng sản Việt Nam: "*Việc xây dựng tổ chức cơ sở đảng trong doanh nghiệp tư nhân, doanh nghiệp có vốn đầu tư nước ngoài còn chậm, vai trò của tổ chức đảng ở đây mờ nhạt.*" Tầng lớp công nhân không còn chấp nhận đảng Cộng sản vì quyền lợi của họ và giới cầm quyền Cộng sản càng ngày càng đổi chọi.

Thật vậy Đại hội lần thứ X, đã chính thức chấp nhận đảng viên được làm "*kinh tế tư nhân không giới hạn về quy mô.*" Nhiều lãnh đạo Cộng sản và gia đình đã lợi dụng chức quyền để trở thành những nhà đại tư bản hay tập đoàn tư bản đồ. Bên cạnh đó giới tư bản ngoại quốc đầu tư vào Việt Nam chỉ nhằm lợi dụng việc nhà nước Cộng sản bảo đảm giá công nhân rẻ và ngăn cấm công nhân đấu tranh đòi quyền lợi.

Đình công là vũ khí của công nhân để thương lượng với giới chủ. Thế mà tại Việt Nam đình công là bất hợp pháp. Đảng Cộng sản cho lệnh công

an sẵn sàng đàn áp mọi cuộc đình công và bắt bớ những người đứng ra vận động tổ chức. Nói cách khác, đảng, nhà nước và công đoàn Cộng sản luôn luôn toa rập với giới chủ để bóc lột tầng lớp công nhân. Ngược lại giới công nhân đang không ngừng đấu tranh cho quyền lợi, như đòi tăng lương, đòi quyền lợi lao động và nhất là đấu tranh để thành lập công đoàn độc lập. Đây chính là mâu thuẫn lớn nhất giữa lý thuyết Cộng sản và thực tiễn đang diễn ra tại Việt Nam.

Thực tế guồng máy của đảng Cộng sản

Dự thảo Báo cáo cho biết: "*Tổ chức của một số cơ quan đảng, nhà nước và tổ chức chính trị-xã hội chưa thực sự tinh gọn, hiệu quả; chức năng, nhiệm vụ, mối quan hệ chưa rõ ràng. Việc đổi mới công tác cán bộ còn chậm; thiếu cơ chế, chính sách cụ thể để thực sự phát huy dân chủ trong công tác cán bộ, phát hiện và sử dụng người tài; chậm đổi mới cơ chế, phương pháp và quy trình đánh giá, bổ nhiệm, miễn nhiệm, từ chức đối với cán bộ; đánh giá cán bộ vẫn là khâu yếu. Tình trạng chạy chức, chạy quyền, chạy bằng cấp, huân chương chưa được ngăn chặn, đẩy lùi. Công tác cán bộ thiếu tầm nhìn xa. Chất lượng đào tạo, bồi dưỡng cán bộ thấp. Môi trường làm việc, chính sách cán bộ chưa tạo được động lực để khuyến khích, thu hút, phát huy năng lực, sự cống hiến của cán bộ; chưa cổ vũ ý chí phấn đấu vươn lên, sự gắn bó, tận tụy của cán bộ đối với công việc. Không ít cơ sở đảng năng lực lãnh đạo và sức chiến đấu thấp; công tác quản lý đảng viên chưa chặt chẽ, sinh hoạt đảng chưa nền nếp, nội dung sinh hoạt nghèo nàn, tự phê bình và phê bình yếu... Động cơ phấn đấu vào Đảng của một số người có biểu hiện lệch lạc, cơ hội.*" Phần này không cần phân tích hay bình luận vì tự nó đã cho bạn đọc thấy guồng máy đảng Cộng sản đã mất đi khả năng hoạt động. Nói ví von, máy vẫn nổ, lại nổ to, nhưng xe thì không còn khả năng lướt tới.

"Cà rốt" không có, chỉ có "cây gậy"

Khi không còn thuyết phục được các đảng viên tin theo đảng, giới cầm quyền Cộng sản không còn cách nào khác hơn quay sang sử dụng "cây gậy". Dự thảo Báo cáo hăm dọa các đảng viên: "*Việc xử lý, sử dụng và quản lý cán bộ, đảng viên có vấn đề lịch sử chính trị ở một số nơi còn phiến diện, thiếu chặt chẽ. Việc xem xét, giải quyết những vấn đề chính trị hiện nay của cán bộ, đảng viên còn lúng túng. Nhiều cấp ủy, tổ chức*

đảng chưa quan tâm chỉ đạo đúng mức công tác này."

Dưới chế độ Cộng sản, chính trị bao trùm tất cả mọi sự việc. Qua Dự thảo Báo cáo, bạn đọc có thể thấy rõ các **vấn đề chính trị** là: "*Tình trạng suy thoái về chính trị, tư tưởng, đạo đức, lối sống trong một bộ phận không nhỏ cán bộ, đảng viên, nhân dân và tình trạng tham nhũng, lãng phí, quan liêu, những tiêu cực và tệ nạn xã hội chưa được ngăn chặn, đẩy lùi; sự phân hóa giàu nghèo ngày càng tăng; sự yếu kém làm chưa hết trách nhiệm trong quản lý của nhiều cấp, nhiều ngành, làm tăng thêm bức xúc trong nhân dân, làm giảm lòng tin của nhân dân đối với Đảng và Nhà nước.*" Như thế thì có đảng viên nào mà không có "**vấn đề lịch sử chính trị**" hay "**vấn đề chính trị hiện nay**" để một ngày nào đó nếu không tiếp tục nghe theo chỉ thị của tầng lớp lãnh đạo thì sẽ bị đưa ra xử lý. Đúng là "cà rốt" không có, chỉ có "cây gậy" để hăm dọa.

Đảng hoạt động ngoài vòng luật pháp quốc gia

Trên Tuần Việt Nam, Cựu Chủ tịch Quốc hội Cộng sản ông Nguyễn Văn An còn cho biết: "*Đảng đã chính thức cầm quyền 65 năm, song cho đến giờ vẫn chưa có Luật về Đảng... Giai đoạn Đảng cầm quyền phải khác với giai đoạn Đảng còn đang đấu tranh hợp pháp và bất hợp pháp để giành chính quyền về tay nhân dân, vì khi đó chính quyền thực dân, phong kiến không cho phép đảng ta hoạt động hợp pháp, đặt đảng Cộng sản ra ngoài vòng pháp luật. Ngày nay, Đảng cầm quyền hợp hiến (trong Hiến pháp điều 4 đã ghi), càng cần phải có Luật để tránh bao biện, làm thay, buông lỏng lãnh đạo; và cũng để dân có cơ sở giám sát, xây dựng Đảng; để nhà nước có cơ sở kiểm soát các tổ chức và đảng viên, cán bộ của Đảng làm theo Hiến pháp và Pháp luật.*" Nói theo người thường, **trước đây đảng Cộng sản cướp chính quyền bằng hòng súng thì nay vẫn điều hành chính quyền bằng hòng súng.**

Thật vậy, phương cách tổ chức và hoạt động của đảng Cộng sản vẫn ngoài vòng luật pháp quốc gia. Nếu không thì làm sao đảng Cộng sản có thể bao che các đảng viên có "**vấn đề lịch sử chính trị**" hay "**vấn đề chính trị hiện nay**" vì không ít vấn đề đã vi phạm luật pháp quốc gia.

Ông An nói thế để đảng Cộng sản có thể danh chính ngôn thuận mà điều hành quốc gia. Có điều ông An quên rằng chính cái Điều 4 Hiến pháp 1992 này đã phát xuất từ Cương lĩnh

Chính trị 1991. Nó được đảng Cộng sản áp đặt lên dân tộc theo đúng khuôn mẫu Hiến pháp Xô viết có từ thời Stalin. Cương lĩnh này cho phép đảng Cộng sản hoạt động ngoài vòng luật pháp quốc gia. Không danh chính thì ngôn làm sao có thể thuận để bắt người dân tin theo.

Quen hoạt động ngoài vòng pháp luật, Điều 4 Hiến pháp trở thành từ huyệt của đảng Cộng sản Việt Nam, chả thể chủ tịch nhà nước Cộng sản Nguyễn Minh Triết phải tuyên bố bỏ Điều 4 Hiến pháp là tự sát.

Thiếu “cà rốt”, đảng viên không còn sợ “cây gậy”

Dự thảo Báo cáo cho biết : “Nguyên tắc tập trung dân chủ ở một số nơi bị vi phạm, ảnh hưởng đến sự đoàn kết, thống nhất trong Đảng.” Nguyên tắc tập trung dân chủ là cốt lõi để bảo vệ thể chế độc tài toàn trị Cộng sản. Theo nguyên tắc này, Ban chấp hành Trung ương Đảng và Bộ Chính trị có toàn quyền đề xuất các tư tưởng chính trị, được nắm trọn vẹn quyền lực và được quyết định mọi vấn đề quốc gia. Mọi cá nhân trong thể chế, nhất là các đảng viên, phải tuyệt đối tuân hành các nghị quyết, các quyết định, các mệnh lệnh đã được các lãnh đạo Cộng sản đề ra. Báo cáo thú nhận kỷ cương của đảng Cộng sản đã bị phá vỡ. Nói theo cựu Thủ tướng Cộng sản Phan Văn Khải là “trên bảo dưới không nghe”.

Không phải chỉ với các đảng viên bình thường, Dự thảo Báo cáo cho biết ngay cả đến những đảng viên cao cấp cũng quay lưng với giới cầm quyền: “Nhiều cấp ủy, tổ chức đảng chưa làm tốt công tác kiểm tra, giám sát và thi hành kỷ luật đảng, chất lượng và hiệu quả kiểm tra, giám sát chưa cao; chưa coi trọng việc kiểm tra, giám sát thực hiện đường lối, chủ trương, chỉ thị, nghị quyết, thi hành Điều lệ Đảng, kiểm tra, giám sát phòng ngừa, phát huy nhân tố tích cực. Nhiều khuyết điểm, sai lầm của đảng viên và tổ chức đảng chậm được phát hiện; chưa ngăn chặn, đẩy lùi được tệ quan liêu, tham nhũng, lãng phí. Tình trạng thiếu trách nhiệm, cơ hội, suy thoái đạo đức, lối sống vẫn diễn ra khá phổ biến trong một bộ phận cán bộ, đảng viên. Kỷ luật, kỷ cương ở nhiều tổ chức đảng không nghiêm. Sự đoàn kết, nhất trí ở không ít cấp ủy chưa tốt.”

Không tới thì lui

Bản Dự thảo Báo cáo vượt qua trường hợp đánh giá các cá nhân đảng viên để thú nhận trong công tác xây dựng đảng họ đã thất bại ở mức độ tập thể hay hệ thống “tập trung dân chủ”: “Một số tổ chức đảng, chính

quyền và đoàn thể chưa quan tâm đúng mức công tác dân vận. Nội dung, phương thức vận động, tập hợp quần chúng vẫn nặng tính hành chính. Phương thức lãnh đạo của Đảng đối với Nhà nước, Mặt trận Tổ quốc và các đoàn thể chính trị-xã hội trên một số nội dung chưa rõ. Chức năng, nhiệm vụ của đảng đoàn, ban cán sự đảng trên một số mặt chưa được xác định cụ thể nên hoạt động còn lúng túng. Phong cách, lề lối làm việc đổi mới chậm; hội họp vẫn nhiều.” Thú nhận tự nó cho thấy về chính trị và tổ chức, đảng Cộng sản đang lâm vào tình trạng bế tắc trầm trọng. Cả một guồng máy cầm quyền không thể nào khởi động để lết tới. Khác với cái xe, về chính trị và tổ chức không tới nghĩa là lùi.

Kết

Cũng trên Tuần Việt Nam, ông An cho ý kiến : “Quan sát sự tan rã của một số đảng Cộng sản ở Liên Xô (cũ) và Đông Âu, thì thấy rằng, những người Cộng sản phá Đảng không phải chỉ là những người Cộng sản phản bội Đảng, những người Cộng sản bị kẻ thù mua chuộc, bị diễn biến hòa bình,... Mà phần nhiều lại chính là những người Cộng sản chân chính, những người Cộng sản không muốn bảo vệ Đảng của mình nữa, vì thực tế Đảng của mình đã thoái hóa biến chất mất rồi, nhất là vì Đảng của mình đã phạm sai lầm có tính hệ thống mà không nhận ra được và không khắc phục được. **Đảng đã trở thành lực lượng cản trở dân chủ, tự do, cản trở sự phát triển của xã hội.**” Không chỉ riêng ông An, nhiều lãnh đạo Cộng sản đang lo sợ sự sụp đổ của

đảng Cộng sản tại Việt Nam vì càng ngày Việt Nam càng lâm vào khủng hoảng toàn diện như Liên Xô trước đây. Chưa kể giới cầm quyền Cộng sản lại càng ngày càng lộ rõ bản chất tay sai ngoại bang Trung Quốc. Lịch sử cho thấy người dân luôn lánh xa tập đoàn bán nước.

Năm 1991, khi Liên Xô sụp đổ, đa số đảng viên hựt hẫng vì chưa nhận ra con đường tự do dân chủ là con đường phát triển xã hội, trong xã hội họ và gia đình. Ngày nay thì ngược lại, cũng như ông An đa số đã nhận ra: “**Đảng đã trở thành lực lượng cản trở dân chủ, tự do, cản trở sự phát triển của xã hội.**”

Dự thảo Báo cáo chính trị của Ban Chấp hành Trung ương Đảng chủ yếu là dành cho các đảng viên học tập chính trị. Đảng Cộng sản luôn xem công tác xây dựng đảng là công tác quan trọng nhất. Như vậy tại sao đảng Cộng sản lại phải dành hơn 800 chữ của Bản Dự thảo Báo cáo Chính trị Đại hội Đảng lần này, để thành thật tự thú đã thất bại trong “công tác xây dựng Đảng”? Phải chăng chính Ban Chấp hành Trung ương Đảng đều biết rằng không còn tiếp tục đối gạt được các đảng viên hay chính họ cũng mất niềm tin vào sự sống còn của đảng Cộng sản Việt Nam?

Như thế việc đảng Cộng sản chính thức thú nhận thất bại trong “công tác xây dựng Đảng” là tin vui là niềm tin toàn dân tộc (trong đó có các đảng viên đảng Cộng sản Việt Nam). Đây là dấu hiệu tốt khi mọi người biết rằng để phát triển xã hội, đất nước và bảo toàn độc lập dân tộc, VN phải có tự do dân chủ.*****

THỦ TƯỚNG ĂN ỐC BÍ THƯ ĐỔ VỎ

Nguyễn Văn 26-12-2010

Đại hội Đảng lần thứ 11 đã được ấn định vào ngày 11-1-11. Hình như Đảng cũng mê tín hoặc là muốn lấy may nên chọn ngày khai mạc là một dãy số 1. Ngày này chắc chắn sẽ được ghi nhớ và đi vào lịch sử vì rất ‘đễ nhớ’. Tốt hay xấu, hung hay cát thì phải nhờ đến các nhà tử vi hay chiêm tinh học lý giải, chúng ta không có ‘chuyên môn’ nên đành nhìn nhận sự việc theo quan điểm ‘duy vật’ vậy.

Trước khi Hội nghị trung ương 14 kết thúc thì danh sách ‘bộ tứ’ đã được đưa tin rộng rãi trên truyền thông đại chúng. Ông Nguyễn Phú Trọng, 66 tuổi, dự kiến sẽ trở thành Tổng Bí thư Đảng Cộng sản Việt Nam. Ông Trương Tấn Sang, 61 tuổi, sẽ là Chủ tịch nước, và ông Phạm Quang Nghị, 61 tuổi, sẽ giữ chức Chủ tịch Quốc hội trong khi ông Nguyễn Tấn Dũng, 61 tuổi, sẽ tiếp tục là Thủ tướng.

Danh sách này đã được rò rỉ sớm (do tờ Hồng Kỳ - Asahi Shimbun - cơ quan ngôn luận của đảng Cộng sản Nhật Bản) nhằm mục đích 'chốt hạ' các nhân vật lãnh đạo chóp bu của Đảng và tôi tin rằng danh sách này là chính xác chứ không phải nhằm mục đích "thăm dò" như một vài người nhận định. Như chúng ta đã biết, 15 vị Ủy viên Bộ Chính trị đều đã già nua và không có ai là vượt trội so với người khác nên rất khó chọn 'bó đũa lấy cột cờ', dư luận thì tha hồ đoán già đoán non và ngay cả trong nội bộ Đảng cũng phân vân không biết chọn ai vì vậy việc chốt danh sách là cần thiết để tạo sự đồng thuận trong nội bộ Đảng vì ngày Đại hội chỉ còn hai tuần nữa là khai mạc.

Điều bất hạnh cho người dân Việt Nam là họ không thể lựa chọn và biết rõ về người sẽ nắm giữ vận mệnh của dân tộc và đất nước, tất cả đều phải đoán mò vì mọi việc 'sắp xếp nhân sự' đều được bàn bạc, quyết định ở hậu trường và giữ bí mật đến phút cuối. Không hiểu câu 'Dân biết, Dân bàn, Dân làm, Dân kiểm tra' là người Dân được biết cái gì và bàn cái gì đây? Nếu danh sách này không thay đổi vào phút cuối thì chúng ta sẽ thấy được gì? Hai chức vụ quan trọng nhất là Tổng Bí thư và Thủ tướng thuộc về ông Nguyễn Phú Trọng và Nguyễn Tấn Dũng nói lên điều gì?

Việc chọn ông Nguyễn Phú Trọng vào ghế Tổng Bí thư là một chọn lựa có tính toán vì hệ số an toàn của nó. Ông Trọng là người từng đứng đầu Hội đồng Lý luận Trung ương và Tổng Biên tập Tạp chí Cộng sản, do vậy ông sẽ làm an lòng người anh Phương Bắc và sẽ phát cao ngọn cờ "Kiên định tiến lên CNXH, trung thành với chủ nghĩa Mác-Lênin và tư tưởng Hồ Chí Minh", kiên quyết duy trì chế độ "Đảng chủ" mà Đảng đã tận lực bảo vệ từ hơn nửa thế kỷ, cho dù Đảng chủ là hình thức tổ chức xã hội phản dân chủ chỉ còn tồn tại ở Việt Nam, Trung Quốc, Bắc Triều Tiên, Cuba và một số nước Châu Phi lạc hậu. Ông Nguyễn Văn An đã gọi tên một cách vô cùng chính xác bản chất của nhà nước Việt

Nam : đó là chế độ "Đảng chủ", nối tiếp xã hội 'Quân chủ' tức chế độ phong kiến trước đây, không phải là xã hội "Dân chủ" mà hầu hết các nước phát triển trên thế giới chọn lựa.

Ông Nguyễn Phú Trọng được chọn làm vua trong chế độ Đảng chủ vì trông ông cũng "lành", cô lỗ sĩ và thiếu quyết đoán vì tư duy cũ kỹ. Mọi quyền hành và sức mạnh ở Việt Nam sẽ nằm trong tay Thủ tướng, tức ông Nguyễn Tấn Dũng. Bao nhiêu phong ba bão táp thời gian vừa đây đã không làm gì được ông Dũng và ông vẫn yên vị. Sau Đại hội XI này thì quyền lực của ông phải chăng sẽ là 'vô biên'? Văn phòng chính phủ như thế sẽ trở thành "Phủ Chúa" do chúa Nguyễn Tấn Dũng lãnh đạo, còn Văn phòng trung ương Đảng sẽ là "Cung Vua" với tân vương Nguyễn Phú Trọng.

Chế độ 'Quân chủ' thì Vua là thiên tử, là con trời nên quyền lực là tuyệt đối. Dưới chế độ 'Dân chủ' thì người dân là trên hết, ý dân là ý trời, chính phủ chỉ là những người "làm công" - công bộc - cho dân. Dưới chế độ "Đảng chủ" thì Đảng sẽ là to nhất, bao trùm lên tất cả mọi thứ; Tổng Bí thư Đảng tất nhiên là vua, như trường hợp Trung Quốc, Cuba, Bắc Hàn. Việt Nam trước đây cũng vậy nhưng bây giờ đã có sự chuyển dịch quyền lực. Vua, tức chúa Đảng đã mất quyền lực, nay về tay Thủ tướng.

Một người đã góp phần không nhỏ vào việc chuyển giao quyền lực từ 'Cung Vua' sang 'Phủ Chúa', đó là người sắp trở thành cựu vương : Nông Đức Mạnh. Người con không được thừa nhận của Tiên đế. Trong 8 năm ngồi ở ngôi cao, vua họ Nông đã không làm được bất cứ một việc gì để khẳng định giá trị của mình. Cuộc khủng hoảng kinh tế thế giới vừa qua cũng không thấy vua Nông có hành động nào, tất cả đều một tay chúa Nguyễn xoay sở. Bao nhiêu chỉ trích chúa Nguyễn đều phải gờ đầu chịu báng, nhưng vì vua bất lực, cho nên dù nhiều tai tiếng thì uy quyền của chúa Nguyễn vẫn khiến quần thần là những kẻ thực dụng phải quay sang cầu cạnh phủ chúa.

Nếu nhận định này là đúng thì cựu vương Nông Đức Mạnh đã đặt dấu chấm hết cho triều đại 'Đảng chủ' mà "Tiên đế" - phụ vương - đã dày công gây dựng. Việt Nam sau Đại hội XI sẽ chuyển sang chế độ vừa có 'Cung Vua' vừa có 'Phủ Chúa'. Khi đó Việt Nam sẽ như thế nào? Có lẽ lịch sử đang lặp lại, thời xưa ở Việt Nam đã từng tồn tại một chế độ vừa có vua, vừa có chúa, đó là thời "Vua Lê, Chúa Trịnh". Cung Vua sẽ mang tính hình thức, không có thực quyền, tất cả mọi quyết sách đều do Phủ Chúa ban ra nhưng dưới danh nghĩa nhà vua.

Việt Nam phải duy trì chế độ Đảng chủ bằng mọi giá vì nó mang lại tính "chính danh" cho chế độ. Nếu chúa phế bỏ vua (điều mà chúa hoàn toàn làm được) thì Việt Nam phải đi theo mô hình nào? Chế độ 'Dân chủ' là điều mà chúa không muốn vì phải cạnh tranh, chế độ 'Quân chủ' thì không thể quay lại vì chính Tiên đế đã khai tử chế độ đó năm 1945. Cho nên muốn "ăn oản" thì không được "phá chùa" như lời khuyên của Trạng Trình Nguyễn Bình Khiêm 500 năm về trước.

Duy trì tình trạng "Cung Vua, Phủ Chúa" là có lợi cho chúa Nguyễn. Sau Đại hội này quyền lực sẽ về hết tay chúa và chúa tha hồ ban hành các quyết sách có lợi cho chúa và các cận thần của chúa. Nếu dự án nào bị dân chúng chỉ trích mạnh thì chúa sẽ đổ lỗi cho bên cung vua. Ví dụ vụ Bô-xít Tây Nguyên, khi bị phản đối nhiều quá chúa Nguyễn đã đổ ngay cho cung vua. Chúa nói : "Đây là chủ trương lớn của Đảng", thế là mọi phản đối xẹp xuống. Vụ đường sắt cao tốc sẽ được tiếp tục và chúa cũng sẽ đổ tội cho bên cung vua. Trước đây, cung vua đã phản pháo bằng cách giật dây Quốc hội bỏ phiếu phản đối, nhưng vì vua đã thất thế nên việc tiếp tục phải "đổ vỡ" sau khi phủ chúa "ăn ốc" là chuyện sẽ còn diễn ra dài dài.

Trước Đại hội Đảng đã có ý kiến của các cựu đại thần là phải 'luật hóa sự lãnh đạo của Đảng', hay 'nhất thể hóa hai chức danh Tổng Bí thư với Chủ tịch nước, để tăng cường vị thế cho Tổng Bí thư'...

nhưng chắc chắn các đề nghị này sẽ không được đề cập đến trong kỳ Đại hội XI. Duy trì tình trạng mù mờ của Đảng với một ông vua hữu danh vô thực là có lợi cho chúa và các cận thần.

Tình trạng cạnh tranh giữa "cung vua phủ chúa" sẽ diễn ra gay gắt vì một bên "ăn ốc", một bên chuyên đi "đồ vờ", như vậy khó mà đồng thuận với nhau mãi được. Đồng thời việc chuyển dịch quyền lực từ cung vua sang phủ chúa đã khiến một số lớn các quan đại thần và các đảng viên trung thành với vua bị ra rìa. Những miếng bánh lớn không thể chia đều cho mọi người mà chỉ thuộc về một số nhỏ thân cận với phủ chúa. Các quyết sách của nhà nước cũng sẽ được soạn thảo bởi một nhóm đại thần của phủ chúa, các quan bên cung vua sẽ không được tham gia. Sự huyệt hắng và bất mãn của đám quan lại trung thành với cung vua sẽ tăng lên và người dân Việt Nam sẽ được chứng kiến những vụ "ăn miếng, trả miếng" ngày càng công khai giữa hai phe.

Ông Trương Tấn Sang, người khi trước được xem có thể cạnh tranh với chúa Nguyễn, sẽ chỉ ngồi vào ghế Chủ tịch nước, một chức danh mang tính nghi lễ, ngoại giao chứ không có thực quyền. Ông Sang lép vế với chúa vì ông không có hậu thuẫn mạnh của lực lượng kiêu binh, tức là công an và quân đội.

Ông Phạm Quang Nghị, tân Chủ tịch Quốc hội sẽ là người thân cận với phủ chúa hơn là bên cung vua. Vụ đường sắt cao tốc đã bị Quốc hội bác bỏ nên lần này chúa Nguyễn phải thận trọng để Quốc hội không đứng về phe cung vua. Có thể kỳ bầu cử Quốc hội tới đây, những kẻ đứng về phía cung vua mà phản đối chúa sẽ phải ra đi.

Chức Bộ trưởng Công an của Lê Hồng Anh có thể giữ nguyên nhưng Tướng Phùng Quang Thanh sẽ phải về vườn để nhường ghế cho tay chân thân tín của chúa. Kẻ thay thế có thể là Nguyễn Chí Vịnh, người em cùng cha khác mẹ với chúa.

Ngoài ra sự tranh giành giữa cung vua và phủ chúa sẽ rất gay gắt vì có sự tham gia của một số trí

thức lảm lạp, những mưu sĩ thiếu nhân cách nhưng thừa mưu mẹo. Tầng lớp trí thức thật sự, những ai muốn thay đổi hiện tại tội tệ bằng một tương lai tốt đẹp phải nhanh chóng tách rời ra khỏi cung vua lẫn phủ chúa. Tầng lớp này phải tập hợp lại với nhau, thành lập một lực lượng độc lập, kiên quyết và dứt khoát đòi lại quyền làm chủ đất nước, quyền lãnh đạo nhân dân.

Bi kịch của Việt Nam suốt 65

năm qua là tầng lớp trí thức bị lãnh đạo bởi tầng lớp lưu manh, cơ hội. Khi nào đất nước được sự dẫn dắt của tầng lớp trí thức chân chính thì khi đó đất nước sẽ hồi sinh. Trí thức Việt Nam phải suy nghĩ và có những hành động dứt khoát để cứu nguy dân tộc. Thời cơ đang rất gần bởi chế độ "Đảng chủ" đã thực sự cáo chung.

Nguyễn Văn
(Kosovo)

ĐẢNG TRỊ, PHÁP TRỊ KHÉO LÀ GHÉT NHAU!

Nhận thức là một quá trình,
Tháng năm trải nghiệm giúp mình ngộ ra
Ai trong sáng, ai tâm xà,
Tội đồ lịch sử hay là Thánh nhân?
Chưa đủ độ lùi thời gian
Để gì tách biệt thau vàng phân minh;
Để gì vượt qua chính mình,
Ăn năn, phục thiện, chân thành sửa sai ?

Thời gian nay đã đủ dài
Nhận chân đảng trị quái thai Tháng Mười:
Kéo lùi thế kỷ hai mươi
Về thời Trung cổ sống đời dân nô;
Hiền tài bỗng hóa tội đồ
"Chống phá cách mạng", "kẻ thù nhân dân".
Công lý chẳng còn cán cân,
Luật sư – cây cảnh đâm cành, trở hoa.

Trăm năm trong cõi người ta,
Đảng trị, pháp trị khéo là ghét nhau!
Đảng trị - tụt hậu, đói nghèo,
Nội xâm, ngoại thuộc, dân đeo xích xiềng.
Pháp trị đề cao nhân quyền,
Đa đảng bình đẳng, đa nguyên vững bền.

Những người cộng sản trung kiên
Treo cao chữ Nhẫn, ưu phiền đợi sung,
Hay nghe tiếng gọi non sông
Chôn vùi đảng trị, tiên phong phát cờ?
Nhân dân mòn mỏi mong chờ
Cải cách chính trị căn cơ, vững bền!

TS Trần Nhơn 12-2010

ĐỊNH HƯỚNG XÃ HỘI CHỦ NGHĨA LÀ GÌ ?

Định làm những chuyện thật vô lương
Hướng tới toàn dân Đảng khước trương
Xã trường hô hào theo Mác kệt
Hội đồng hưởng ứng kiểu Hồ cương.
Chủ trương bán nước không e ngại
Nghĩa cử buôn dân quá tỏ tường
Là lũ Việt gian phường Cộng phi
Giấy đây? Cờ máu nhuộm quê hương!

Tiểu Bảo 22-12-2010

CHUYỆN NƯỚC THỜI NAY

— Thanh Quang, RFA, 21-12-2010 —

Hồi thời tiền chiến, qua bài Quan Quấn, nhà thơ Huy Cận đã bày tỏ tâm trạng của mình rằng: "Quan quấn mãi giữa vài ba dáng điệu. Trời hay lui vẫn chùng ấy mặt người..."

Tâm trạng "Đời nhạt tẻ như tàu không đổi chuyển" ấy của nhà thơ Huy Cận hồi thời đó không biết có làm cho người đời nay trong nước liên tưởng đến những khuôn mặt cũ tiếp tục nằm ở vị trí lãnh đạo đất nước VN hay không.

Ban chấp hành mới

Hôm 16 tháng 12 vừa rồi, mạng Dow Jones cho biết Ban chấp hành Trung ương Đảng CSVN ủng hộ ông Nguyễn Tấn Dũng thêm một nhiệm kỳ thủ tướng nữa, ủng hộ ông Trương Tấn Sang, Thường trực Ban Bí thư Trung ương, sẽ giữ chức chủ tịch nước, ông Phạm Quang Nghị, bí thư Thành ủy Hà Nội, sẽ giữ chức Chủ tịch Quốc hội, và nhất là tiến cử đương kim chủ tịch QH Nguyễn Phú Trọng lên giữ chức tổng bí thư đảng.

Theo Bùi Tín Blog thì ông Nguyễn Phú Trọng, 67 tuổi, được ủng hộ vào chức vụ quyền lực nhất nước này là do ý của TQ, cho dù 1 hội nghị của Bộ Chính trị quyết định những nhân vật từ 66 tuổi trở lên sẽ không được ở lại trong Bộ Chính trị. Blogger Bùi Tín cho biết thêm:

"Đây là khung lãnh đạo mà Hội nghị Trung ương lần thứ 14 bàn bạc định đưa ra Đại hội đảng lần thứ 11 sắp sửa nhóm họp vào ngày 12 tháng giêng sắp tới. Vị trí quan trọng nhất người ta giành cho nhau là vị trí Tổng Bí thư Đảng. Vị trí này đã được bỏ phiếu thăm dò từ Hội nghị Trung ương lần thứ 12, rồi 13, mà vẫn chưa ngã ngũ. Trong hội nghị trung ương lần thứ 13 hồi tháng trước, người ta có ý kiến rằng Tổng Bí thư có thể là ông Nguyễn Phú Trọng.

Nhưng người ta thấy ông Nguyễn Phú Trọng cao tuổi rồi, tức 67 tuổi, nên họ định đưa ông Trương Tấn Sang lên. Nhưng khi thăm dò thì thấy ông Trương Tấn Sang không được đa số hậu thuẫn, dẫn tới ý kiến cho rằng có thể ông Phạm Quang Nghị hay Hồ Đức Việt được chọn. Nhưng những ông này đều không được quá bán ủng hộ. Nên đến Hội nghị Trung ương 14 này, người ta mới quay lại với ông Nguyễn Phú Trọng.

Tin từ Hà Nội rò rỉ ra ngoài cho biết là sở dĩ ông Nguyễn Phú Trọng được "chấm" vào chức Tổng Bí thư là

vì sau khi có sự ủng hộ ông Nguyễn Tấn Dũng vào chức vụ chóp bu này, nhưng Bắc Kinh lại "mặn mà" hơn với ông Nguyễn Phú Trọng. Do đó sự lựa chọn người làm Tổng Bí thư đảng CSVN là sự lựa chọn từ Bắc Kinh, mặc dù ông Trọng quá cao tuổi và hội nghị Bộ Chính trị có quyết định người nào từ 66 tuổi trở lên sẽ không được ở lại Bộ chính trị. Chọn ông Ng. Phú Trọng thì trong nội bộ đảng, người ta không vui lòng lắm vì ông này vừa cao tuổi lại vừa hết sức bảo thủ."

Blogger Bùi Tín nhân tiện cho biết thêm về khuynh hướng bảo thủ kiên định của nhân vật có triển vọng nắm giữ chức vụ chóp bu của VN.

"Người ta đặt tên ông Nguyễn Phú Trọng là ông "Trọng Lũ" khi ông ta còn là Bí thư Thành ủy Hà Nội. Nhưng sau này người ta gọi ông ấy là ông "4 kiên định", tức kiên định chủ nghĩa Mác-Lênin, kiên định chủ nghĩa xã hội, kiên định chế độ độc đảng và kiên định kinh tế quốc doanh làm chủ đạo. Về 4 kiên định này, thì 22 nhà trí thức đảng viên hàng đầu đã bác bỏ toàn bộ 4 kiên định đó. Theo họ thì cần phải bác bỏ hẳn chủ nghĩa Mác-Lênin vốn đã phá sản và lỗi thời rồi. Cần phải gạt bỏ chủ nghĩa xã hội.

Nhiều người cũng cho rằng chế độ độc đảng bây giờ, khi hội nhập với thế giới, thì riêng VN cùng một số nước như Cuba, TQ, Lybia, Sudan... bị xếp vào các nước độc đoán, không có dân chủ. Cho nên vấn đề là phải thực hiện chế độ dân chủ đa nguyên. Do đó người ta bác cả 4 kiên định của ông Nguyễn Phú Trọng.

Nhưng ông Nguyễn Phú Trọng sắp làm Tổng Bí thư, chủ trương 4 kiên định đó vốn bị phá sản hoàn toàn rồi. Đó là lý do người ta thấy nhân vật Nguyễn Phú Trọng là chán nhất."

Cơ chế chính trị

Nhắc tới chức tổng bí thư đảng, blog Hoàng Quang phổ biến nguyện vọng của nhà văn Trần Kỳ Trung về việc bầu Tổng Bí thư. Nhà văn Trần Kỳ Trung giả sử rằng nếu ông là đại biểu dự đại hội đảng và được phép bầu TBT Đảng, thì ông "chả cần đắn đo suy nghĩ mà trả lời ngay" rằng:

"Điều đầu tiên, theo tôi, người ấy phải trẻ tầm khoảng trên bốn mươi tuổi như Tổng thống Mỹ, Thủ tướng Anh, Tổng thống Pháp, Tổng thống Nga... Tất nhiên, đã ở tuổi như vậy phải có sức khỏe... Có như vậy, khi có điều kiện, ông Tổng Bí thư sẽ lợi

bộ xuống thăm những nơi bị lụt, bị hạn, thậm chí cả nơi đang bị phá rừng... chỉ đạo trực tiếp, tiếng nói của Đảng thuyết phục. Không thể vin vào nhiều việc, hoặc do tình hình sức khỏe không đảm bảo để xuống cơ sở như kiểu "cuối ngựa xem hoa" hay cho quay phim, chụp ảnh đánh bóng cá nhân ...

Điều thứ hai, ông Tổng Bí thư phải có trình độ, tất nhiên biết ngoại ngữ thì quá tốt, nhưng đã là Tổng Bí thư phải có tài ứng phó, quyết đoán, phản ứng nhanh nhạy, chính xác những vấn đề liên quan đến vận mệnh của dân tộc, chứ không phải riêng cho Đảng. Một điều nữa, nếu bầu một ông lên chức Tổng Bí thư, dứt khoát phải bầu một Ông thực sự yêu nước, chứ không phải chỉ yêu riêng Đảng...

Nếu tôi được phép bầu Tổng Bí thư Đảng, tôi sẽ bầu một ông biết lắng nghe những ý kiến phản biện, nhất là những ý kiến phản biện của những trí thức yêu nước trong nước... Tôi sẽ bầu một người làm Tổng Bí thư với điều kiện, người đó yêu cầu Đảng tụy nắm vị trí lãnh đạo nhưng không được vượt quá quyền Quốc hội, không đứng trên Quốc hội.

Nếu có quyền bầu Tổng Bí thư, tôi sẽ bầu một người, nếu người đó, bằng tài năng và đức độ của mình, hứa với toàn thể quốc dân đồng bào khi nhậm chức, trong một nhiệm kỳ, Đảng Cộng sản Việt Nam sẽ triệt thoái nạn tham nhũng, chưa thể toàn xã hội, thì trong Đảng, những người đảng viên đang nắm chức quyền sẽ không tham nhũng. Nếu còn đảng viên có chức, có quyền tham nhũng, là Tổng Bí thư, người chịu trách nhiệm cao nhất trong Đảng, tuyên bố công khai trước các đảng viên, trước quốc dân đồng bào, xin từ chức..."

Blog Hoàng Quang cho biết rằng "...đọc bài blog của nhà văn Trần Kỳ Trung, tôi không biết ông là ai, nhưng đoán ông cũng như đa số dân VN ngày nay cứ hể nghĩ đến một cuộc bầu bán về nhà nước VN là có sự thay đổi nhân sự trong đảng CSVN hay ngược lại. Và sự suy nghĩ này đã do đảng CSVN cố tình gây ra để gieo vào đầu người dân một sự suy nghĩ rất tai hại, nhà nước là đảng, đảng là nhà nước (chính phủ), và chống lại bất cứ sự bầu bán nào của đảng cũng là chống lại nhà nước.

Mà cũng không hiểu tại sao nhà nước VN đã làm thế thì cứ nhận như thế đi, tại sao cứ hô hào là có tam quyền phân lập rõ ràng. Ở nước ngoài, khi người ta bầu lại chính phủ thì có thấy ám ĩ nói tới ông tổng bí thư đảng nào đâu. Chuyện bầu bán của đảng nào thì kệ đảng ấy, người dân

chỉ muốn nhìn vào "cabinet" của chính phủ chứ có cần biết ông TBT đó làm gì. Dân chi tiền bầu cử cho một chính phủ để phục vụ họ chứ có phải chi tiền để cái đảng nào đó phục vụ cho mấy đảng viên của họ đâu.

Cho nên chỉ có ở mấy nước cộng sản, đảng trị thì mới xảy ra chuyện tống tiền này, gánh trên lưng dân thêm một lần nữa, chọn lựa chính phủ, Quốc hội chán phải cưu mang thêm cái vụ bầu ông Tổng Bí thư vớ vẩn nào đó. Rồi lại phải nhìn vào ông Tổng đó để đoán vận mệnh Tổ Quốc VN, thế mà không nhận là đảng trị mà lại bảo là chính quyền của Nhân dân. Ngày nào người dân viết được mơ ước như nhà văn để chỉ dành cho một ông Thủ tướng hay Tổng thống thì mới tiến được một bước tới nền dân chủ, chứ còn mơ một ông Tổng Bí thư đảng thì còn chưa khá được."

Theo blogger Bùi Tín, cơ chế chính trị VN hiện nay "rất lộn xộn" khiến chưa bầu Quốc hội mới mà lại diễn ra cảnh chia nhau ghế của Nhà nước rồi:

"Có điều trớ trêu là Quốc hội mới phải tới tháng Tư, tháng Năm sang năm mới bầu, và sau khi được bầu rồi thì Quốc hội này mới bầu ra chủ tịch và phó Chủ tịch Quốc hội. Và sau đó mới cử ra Chủ tịch nước và Thủ tướng chính phủ. Bây giờ mới có cuối năm, chưa bàn gì về bầu cử Quốc hội mà Hội nghị Trung ương đã phân công trước sang năm ai sẽ là Chủ tịch nước, ai sẽ là Chủ tịch Quốc hội, ai sẽ là Thủ tướng. Điều đó cho thấy rằng cơ chế chính trị VN hiện nay lộn xộn lắm.

Bởi vì Quốc hội là cơ quan quyền lực cao nhất, đâu ai có quyền cao hơn nữa. Nhưng Hội nghị Trung ương của Đảng, Bộ chính trị của Đảng lại bàn đến các chức vụ của Nhà nước, của Quốc hội. Điều này cho thấy cơ chế chính trị trái với hiến pháp. Vì Hiến pháp quy định rõ Quốc hội là cơ quan quyền lực cao nhất của đất nước. Và Quốc hội mới chưa bầu, chưa họp mà lại có tình trạng chia nhau ghế của nhà nước rồi!"

Nhắc đến Bộ chính trị, Blog Dân Làm Báo có bài của Nang chang chang với đoạn kết rằng:

"Thực ra, các ông có gì đâu ngoài cái "xác phàm" ấy. Nguyên thủ các nước sau một nhiệm kỳ là thân sắc thay đổi hẳn, đầu kỳ trai tráng, cuối kỳ xác xơ. Còn các ông thì ngược lại, đầu kỳ vàng vọt, cuối kỳ bánh bao béo tốt, gần bảy chục tuổi hết mà không thấy một sợi tóc bạc trên đầu, mái tóc lúc nào cũng đen nhánh, chải chuốt, xịt keo bóng mượt.

Chẳng biết có phải các ông "hồi

xuân" do bóng lộc quá nhiều hay do nhuộm tóc đen thành "trai tráng phong độ". Nhưng phong độ để mà làm gì? Vậy mà bao nhiêu năm trôi 86 triệu dân lại ngoan ngoãn phục tùng "chiều chỉ" của các ông mà không hiểu tại sao? Ủy viên BCT là tinh hoa hay đại họa của nước Việt?"

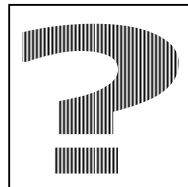
Mục Đêm Blog kỳ này xin tạm dừng ở đây. Thanh Quang kính chúc quý vị một ngày nhiều niềm vui.

vốn chỉ thông dụng ở Trung Quốc, thời Phan Văn Khải làm thủ tướng chỉ thành lập các tổng công ty. Tập đoàn Vinashin được Nguyễn Tấn Dũng lập ra cùng với những "tập đoàn kinh tế" khác ra đời khi gom các tổng công ty lại, chắc để chứng tỏ ông Dũng nghĩ chuyện lớn hơn ông Khải.

Nhưng riêng hiện tượng lỗ lã của

DŨNG BÔ XÍT hay Dũng Vinashin

Ngô Nhân Dụng 28-12-2010

Người ta đang phân vân không biết nên gọi tên ông Nguyễn Tấn Dũng là Dũng Bô Xít, hay Dũng Vinashin. Xét về hậu quả tai hại thì hành động cho người ngoại quốc đào mỏ bô xít ở nước ta sẽ gây ảnh hưởng lâu dài hơn. Nó sẽ làm hư hại nhiều tài nguyên trên rừng núi; phá hủy môi trường sống từ cao nguyên xuống dưới đồng bằng; lại có thể nguy hiểm cho cả nền an ninh quốc gia. Còn vụ Vinashin cuối cùng cũng chỉ tốn cho công quỹ 5 đến 10 tỷ đô la (trước hết phải trả số nợ là 4 tỷ 400 triệu), không thể so sánh được với những thiệt hại mà việc cho người Tàu khai thác bô xít có thể gây ra. So sánh như vậy thì nên gọi tên ông thủ tướng hiện giờ là Dũng Bô Xít.

Nhưng việc đem công nhân Trung Hoa vào cao nguyên Trung phần khai thác mỏ và đi khắp nước khai thác rừng là chính sách của cả Bộ Chính trị đảng Cộng sản chứ không riêng gì ông Dũng. Ghi danh Dũng Bô Xít vào lịch sử thì không công bằng. Chính các ông Nông Đức Mạnh, Nguyễn Minh Triết đều nhân mạnh việc cho những người "vừa là đồng chí vừa là anh em" vào đào mỏ Bô xít và khai thác rừng, biển, là một "chủ trương lớn" của đảng Cộng sản.

Còn câu chuyện hăng "đóng tàu thủy" Vinashin nằm trong sự nghiệp riêng của ông Nguyễn Tấn Dũng. Công ty này tên khai sinh là Tập đoàn Công nghiệp Tàu thủy Việt Nam. Những chữ "tập đoàn kinh tế"

Vinashin không đủ đề ghi vào sử sách như một thành tích kinh tế của ông Nguyễn Tấn Dũng. Nếu Vinashin chỉ làm mất mấy tỷ bạc thì, so với những thất thoát vì tham nhũng, phí phạm vì quản lý bất lực, vân vân, mấy tỷ bạc đó cũng là nhỏ, chưa đáng một phần trăm. Điều đáng lo bây giờ là hậu quả của vụ Vinashin đối với công việc làm ăn của các công ty khác và các ngân hàng thương mại VN trong các năm sắp tới. Nó sẽ ảnh hưởng tới cả tiến trình phát triển công nghiệp, phát triển kinh tế của nước Việt Nam.

Hậu quả đó như thế nào, chúng ta đã thấy ngay từ tuần trước. Ngày 20-12-2010, công ty Vinashin tới kỳ hạn phải đóng món tiền trả góp đầu tiên cho một món nợ lớn 600 triệu đô la Mỹ, nhưng không có tiền trả, xin khát nợ 3 ngày để xoay xở. Ba ngày sau, tức là Thứ Năm tuần trước, vẫn không có đủ 60 triệu, lại xin hoãn, lần này xin triển hạn một năm. Đây là một món nợ do Credit Suisse thu xếp với nhiều ngân hàng quốc tế từ năm 2007; theo hợp đồng thì ngày 20 tháng 12 năm nay bắt đầu phải trả góp tiền vốn, mỗi sáu tháng 60 triệu, 5 năm thì trả hết. Nhưng Vinashin đã không có tiền, ngay trong kỳ hạn đầu tiên này.

Ngay lập tức, lấy lý do hệ thống ngân hàng Việt Nam đang suy yếu, công ty thẩm lượng tín dụng Standard & Poor's đã công bố hạ thấp điểm tín dụng của nước Việt Nam một bậc, từ BB xuống thành BB trừ, đúng vào ngày trước lễ

Giáng Sinh 2010. Nghĩa là từ nay trở đi, chính quyền Việt Nam đi vay tiền nước ngoài sẽ phải trả lãi suất cao hơn. Theo tiêu chuẩn tín dụng thế giới thì những trái phiếu (giấy nợ) được đánh giá BB trừ đều gọi là “junk bonds,” trái phiếu dành cho những người “đánh cá may rủi.” Họ chấp nhận nếu gặp hên thì ăn lời cao, chẳng may thì con quít nợ! Với loại giấy nợ này, người đi vay phải trả lãi suất cao hơn bình thường rất nhiều. Nếu quý vị đi vay một tỷ Mỹ kim, chỉ cần lãi suất tăng thêm 1% thì mỗi năm quý vị cũng phải trả thêm 10 triệu Mỹ kim! Khi các trái phiếu của nhà nước Việt Nam bị đánh giá xuống thấp thì tất cả các công ty do nhà nước làm chủ cũng bị đánh lay, trong đó có các ngân hàng thương mại của VN, hiện nay đại đa số vẫn nằm trong tay các cán bộ được đảng Cộng Sản tín nhiệm.

Tại sao Vinashin làm hại đến cả các ngân hàng? Vì tình trạng thua lỗ xảy ra quá nặng nề, và quá nhanh chóng (chỉ dăm năm sau khi chính quyền Nguyễn Tấn Dũng vay 750 triệu đô la cho Vinashin tiêu, 3 năm sau món nợ 600 triệu); cả thế giới tài chính và kinh doanh phải đặt câu hỏi về cách làm ăn của người Việt Nam. Standard & Poor's là công ty thứ ba hạ thấp điểm Việt Nam. Thế giới có 3 công ty thẩm lượng tín dụng lớn. Trước đó hai công ty khác là Moody's and Fitch đã ra tay rồi, Moody's mới hạ thấp điểm tín nhiệm của chính quyền Việt Nam xuống một bậc vào ngày 15 tháng 12. Trong bản thông báo tin hạ điểm vừa rồi, Standard & Poor's giải thích lý do là vì vụ Vinashin. Họ viết: Sự nguy ngập của Vinashin làm nổi rõ lên cho mọi người thấy tính chất thiếu minh bạch, công khai (lack of transparency), tính yếu kém về quy định trách nhiệm, và khả năng quản lý rất thấp ở Việt Nam.

Hậu quả đã lan rộng. Hôm Thứ Hai tuần trước, Standard & Poor's đã hạ thấp điểm tín dụng của một công ty Việt Nam là Tập đoàn Than và Khoáng Sản (Vietnam National Coal-Mineral Industries Group), còn gọi là Vinacomin. Trước đó, ngày 15 tháng 12 là Moody's cũng

đã đánh giá Vinacomin xuống thấp rồi. Cả hai vụ đánh giá xuống đó khiến cho công ty Vinacomin phải ngưng, không đi vay 500 triệu đô la trên thị trường quốc tế nữa; khi phải đứng trước viễn ảnh trả lãi suất quá cao vì điểm tín dụng xuống thấp. Khi một công ty đi vay với lãi suất cao hơn lợi suất mình tạo ra được, thì tất nhiên phải lỗ vốn, thà không đi vay còn hơn! Nhưng khi một công ty có dự án phát triển công việc làm ăn với hy vọng sinh lợi thì mới tính chuyện đi vay tiền. Nếu họ bỗng dưng ngưng lại không đi vay nữa, thì cả dự án sẽ bị gác, có thể bị vứt bỏ. Công ty đó bị thiệt hại vì bỏ lỡ mất cơ hội kinh doanh. Các công nhân bị thiệt hại vì thiếu việc làm, nhiều người có thể mất việc. Những thiệt hại mà các công nhân của Vinacomin phải gánh do đâu gây ra? Thưa trước hết là vì đám bộ hạ của ông Ng.T.Dũng đã biến Vinashin thành nơi vay tiền, xài tiền thả cửa, không cần biết ai sẽ lo trả nợ.

Các công ty Moody's và Standard & Poor's đều dựa vào viễn tượng Tập đoàn Vinashin không trả được nợ mà đánh giá Tập đoàn Vinacomin. Từ đầu tháng 12, Standard & Poor's đã báo trước cho các nhà đầu tư thân chủ của họ rằng Vinashin sẽ “không trả được nợ” (default) trong vòng 30 ngày. Trong báo cáo gửi giới đầu tư, công ty này đã trích dẫn nhận xét của các chuyên viên Ngân hàng Thế giới, họ nói rằng công ty Vinashin “đã làm những báo cáo tài chính giả mạo;” đồng thời “đã đầu tư tiền bạc vào những khu vực ngoài phạm vi hoạt động chính của mình;” và nói thẳng: Sắp sửa vỡ nợ.

Khi Vinashin xin các chủ nợ cho khất một năm sau mới trả 60 triệu đô la đầu tiên, tất nhiên sẽ phải thương lượng các điều kiện. Trong cuộc thương lượng này thế nào các ngân hàng chủ nợ cũng đòi tăng lãi suất. Rất giản dị, người đi vay càng chứng tỏ có nhiều rủi ro không trả được nợ thì phải trả lãi suất cao hơn cho chủ nợ để bù cho mối lo bị quít.

Người ta sẽ hỏi tại sao các chủ nợ khó tính như thế? Tại sao mới hôm trước hôm sau đã bắt, không những Vinashin mà cả các doanh

nh nghiệp Việt Nam khác, khi đi vay là phải trả lãi suất cao hơn? Bởi vì khi các con nợ bị đánh giá xuống thấp thì chính các chủ nợ họ cũng đã mất tiền ngay rồi.

Trước hết là vì những trái phiếu mà họ cầm trong tay khi cho chính quyền Việt Nam vay bỗng mất giá trị trên thị trường, khi điểm tín dụng của Việt Nam xuống thấp. Trong tháng 11 năm 2010, những trái phiếu cho Việt Nam vay bằng đô la Mỹ đã mất giá 2.4% chỉ trong 30 ngày. Tháng 12 đã mất giá 5.7%. Đây là lần mất giá cao nhất kể từ lần tháng 11 năm 2009, tụt giá 4.9%. Trong thị trường tài chính các ngân hàng thường không giữ các giấy nợ trong tủ, chờ đến kỳ hạn thì đòi nợ. Họ luôn luôn mua qua bán lại các trái phiếu để thay đổi, giảm bớt mức rủi ro phải chịu. Khi các tờ giấy nợ xuống giá, ngân hàng cho vay mất tiền nếu cần bán. Cho nên, con nợ càng nhiều rủi ro thì càng phải trả lãi suất cao hơn.

Ngoài ra, không một ngân hàng lớn nào đem tiền cho vay mà không mua bảo hiểm. Mua Bảo hiểm Nợ (Default Swaps) cũng như bảo hiểm khi mua nhà, là trả một số tiền nhỏ mỗi năm để nếu con nợ quít (vì vỡ nợ hay sạt nghiệp) thì có hãng bảo hiểm bồi hoàn tất cả số tiền cho vay chưa được trả. Các ngân hàng chủ nợ của chính quyền và các công ty Việt Nam đã phải trả giá bảo hiểm đắt hơn khi có tin công ty Vinashin sắp vỡ nợ. Trước đó, tiền mua bảo hiểm cho trái phiếu của Việt Nam vốn đã đắt rồi, ngày 17 tháng 12 giá là 287 điểm, trên thị trường Singapore. Nghĩa là muốn bảo hiểm cho một số trái phiếu trị giá 10 triệu trên giấy tờ thì phải trả 287 ngàn đô la. Trước ngày 20 tháng 12, giá bảo hiểm đã tăng lên 295 điểm. Sau khi công ty Vinashin xin khất nợ lần đầu, giá bảo hiểm tăng vọt lên 305 điểm; tức là chủ nhân 10 triệu đồng tiền nợ của Việt Nam phải trả bảo hiểm mất 305 ngàn một năm! Nếu quý vị đóng vai chủ nợ, chắc cũng phải đòi tăng lãi suất!

Chính quyền Cộng sản Việt Nam, dù đã nói đổi mới, đổi mới, nói đổi mới mãi nhưng vẫn không tôn trọng các quy tắc của thị trường

tài chánh. Lý do vì đảng Cộng sản vẫn theo các chính sách mà HCM học từ Stalin: Coi lãnh vực quốc doanh là căn bản kinh tế quốc gia.

Cộng đồng thế giới qua vụ Vinashin đã trông thấy rõ những mối nguy của kinh tế VN: Cán cân thương mại thâm thủng hàng chục tỷ Mỹ kim một năm và sang năm sẽ tiếp tục thâm thủng nhiều hơn; tỷ lệ lạm phát quá cao (gần 12% theo con số chính thức); và các doanh nghiệp nhà nước bất lực.

Ngân hàng Phát triển Á Châu coi vụ Vinashin sụp đổ là một “thất bại hệ thống” trong việc giám sát các doanh nghiệp nhà nước. Tất cả mọi người quan sát đều thấy nhu cầu cần xóa bỏ hệ thống kinh tế quốc doanh.

Đại sứ Mỹ ở Việt Nam Michael Michalak nói chuyện với các nhà đầu tư quốc tế đã nhận xét: “Tình trạng không ai được trông thấy bản kê khai tài chánh của các doanh nghiệp nhà nước khiến chúng ta phải đặt câu hỏi: Còn những Vinashin nào nữa?” Đại sứ Anh Anthony Stokes mới nhậm chức thì nói phải coi như chắc chắn còn những vụ Vinashin khác; câu hỏi phải đặt ra là chính quyền Việt Nam có chỉ rõ đó là những công ty nào để cộng đồng kinh doanh quốc tế có thể giúp họ cải thiện hay không.

Giáo Sư Jonathan Pincus, thuộc Harvard Kennedy School đang ở Sài Gòn thấy: “Chính quyền Việt Nam này họ không tính đường xa, không thấy hậu quả của những vụ như Vinashin này trên mức độ tín nhiệm của giới tài chánh vào nước Việt Nam.”

Công ty Moody's đặc biệt nhấn mạnh đến nhu cầu vay nợ của Việt Nam trong những thập niên sắp tới. Một nước đang bắt đầu phát triển cần phải xây dựng hạ tầng cơ sở như đường sá, cầu, sân bay, bến cảng, không thể thiếu và không thể chậm được. Muốn vậy, phải vay nợ trên thị trường quốc tế. Vì vụ Vinashin, tất cả những món nợ mà chính quyền Việt Nam bắt buộc sẽ phải vay cho việc xây dựng hạ tầng cơ sở sẽ khó vay hơn, và khi vay sẽ phải trả lãi suất cao hơn. Vì lý do đó, nhà nước Cộng sản sẽ phải chậm trễ trong việc xây dựng cơ sở

hạ tầng. Hậu quả là cả nền kinh tế sẽ chạy chậm lại, trong khi nhà nước tiếp tục lo trả nợ cho công ty Vinashin.

Sau khi đọc những lời phân tích trên đây, có lẽ nhiều người Việt Nam cũng đồng ý vụ Vinashin sẽ có ảnh hưởng lâu dài và lan rộng trên tất cả các ngân hàng và xí nghiệp Việt Nam trong tương lai. Hậu quả kinh tế không phải chỉ có mười tỷ Mỹ kim đâu. Như vậy thì cái tên Vinashin phải gắn liền với tên Nguyễn Tấn Dũng.

9000 giáo sư, phó giáo sư để làm gìTạ Phong Tần 15-12-2010.....

Tuổi Trẻ (15-11-2010) giật tít ngay trang nhất: “Việt Nam đã có 9.000 giáo sư, phó giáo sư”, nội dung bản tin như sau: “Sáng 14-11 tại Văn Miếu–Quốc Tử Giám (Hà Nội), Hội đồng Chức danh Giáo sư nhà nước đã tổ chức lễ công bố quyết định và trao chứng nhận chức danh giáo sư, phó giáo sư cho 578 người.

Trong số trên 900 hồ sơ đăng ký xét tiêu chuẩn giáo sư, phó giáo sư (GS, PGS) năm 2010, có 71 người được công nhận GS và 507 người được công nhận PGS.

So với năm trước, số GS, PGS thuộc các đơn vị ngoài trường, viện nghiên cứu tăng hơn; có 19,9% GS, PGS là nữ, có hai GS và bốn PGS là người dân tộc thiểu số. PGS trẻ nhất là Diệp Công Thành, 32 tuổi, ngành cơ học Trường ĐH Bách khoa TP HCM, GS trẻ nhất là Phạm Quang Trung, 46 tuổi, ngành kinh tế Trường ĐH Kinh tế quốc dân.

Như vậy với 578 GS, PGS lần này, cả nước hiện có 9.000 GS và PGS kể từ năm 1945 đến nay”.

Ai cũng biết xã hội tiến bộ và phát triển nhờ vào tầng lớp trí thức, khoa học. Nước ta là nước nghèo, lạc hậu, nay có số lượng GS, PGS nhiều đến như thế thì quả là một tin

vui. Nhưng đằng sau con số 9.000 lại thấy có gì đó không bình thường.

Xứ tui có một di tích văn hóa lịch sử độc đáo mà cả nước không có, đó là chiếc đồng hồ đá của Bác vật Lưu Văn Lang (còn gọi là Bác vật Lang, Bác vật tương đương với chức danh kỹ sư bây giờ, chưa đến mức Giáo sư, Phó Giáo sư). Ông Bác vật Lang là người Việt Nam du học sang Pháp rồi trở về Việt Nam làm việc, tuy không sanh ra ở Bạc Liêu nhưng thân sinh ông và ông có thời gian lập nghiệp sinh sống ở nơi này. Người dân Bạc Liêu tự hào về ông Bác vật Lang và chiếc đồng hồ

đá lăm. Nó là bằng chứng hùng hồn chứng minh với người xứ khác rằng dân Bạc Liêu không chỉ biết đi rừng, đi biển, “mần guồng”, uống rượu “để mắt mèo” không say, ca vọng cổ thiệt là mùi... mà còn biết phát minh khoa học để đời.

Nghe nói, khi ông Bác vật Lang về Bạc Liêu, thời đó đồng hồ hiếm lắm, nhà giàu mới sắm được đồng hồ quả quít đeo tòn teng bằng sợi dây chuyền vàng để... khoe của hơn là coi giờ. Vì vậy, mà có nhiều sự “trót he” giữa người dân và “người nhà nước”. Để giúp cho hai bên khỏi hiểu lầm nhau, ông bèn xây tặng một cái đồng hồ đá ngay trong sân Tòa hành chánh của nhà nước bảo hộ Pháp (nay thuộc khuôn viên sân trường Đại học Bạc Liêu) để cho viên chức nhà nước và dân chúng cùng xài chung. Trừ những ngày mưa, trời có nắng đồng hồ chạy cực kỳ chính xác và vẫn chính xác cho đến ngày nay. Thật đáng khâm phục tài năng và tinh thần đem khoa học phục vụ cộng đồng của ông Bác vật Lang.

Từ năm 1990, tức là từ khi tôi biết đọc và nghiền ngẫm kỹ từng tờ báo trong nước cho đến nay, nếu tôi nhớ không lầm thì “báo ta” thường đăng bài về các phát minh đủ loại

máy móc phục vụ nông nghiệp của mấy nhà “pha học tay ngang” nông dân, được nông dân nhiệt liệt hoan hô và đặt mua máy ào ào, sản xuất không kịp bán; nhưng hiếm khi thấy có vị GS, PGS công bố công trình khoa học gây sự chú ý và đem lại lợi ích thiết thực cho người dân. Nếu có thì đọc qua rồi một thời gian tui cũng quên bống không biết họ phát minh ra cái gì bởi lẽ nó xa vời, mông lung quá.

Nói tóm lại là nhà khoa học hay GS, PGS gì đó chỉ được người ta nhớ tên tuổi, tôn trọng, quý mến khi GS, PGS ấy có công trình khoa học phục vụ được lợi ích thiết thực cho người dân.

Cũng theo Tuổi Trẻ cùng ngày, nước ta là nước chuyên sản xuất muối, muối trong nước dư thừa nhưng vẫn nhập, ông Phạm Ngọc Thành (chuyên viên cao cấp Cục Hóa chất, Bộ Công thương) cho biết nhu cầu muối năm 2010 là 454.000 tấn (sản xuất hóa chất 240.000 tấn và sản xuất, chế biến thực phẩm, hải sản 214.000 tấn) thì mua trong nước chỉ có 156.000 tấn, nhập khẩu đến 298.000 tấn. Các doanh nghiệp nhập khẩu muối lý giải rằng muối Việt Nam không đạt độ sạch và chất lượng, “không thể sử dụng được trong công nghiệp nói chung và sản xuất thực phẩm nói riêng”. Hơn 400 tấn muối Sa Huỳnh tồn đọng không bán được đã mất trắng trong đợt lũ vừa rồi. Các vị GS, PGS đã làm gì để nâng cáo chất lượng hạt muối Việt Nam và cứu lấy diêm dân?

Ông Nguyễn Bá Định (Phó chi cục trưởng Chi cục hải quan cửa khẩu cảng Sài Gòn khu vực I), cho biết các mặt hàng rất là bình thường như: văn phòng phẩm, bút, bì thư, miếng chùi xoong nồi, miếng rửa chén... vẫn được nhập khẩu về thường xuyên. Hàng nông sản nhập về Việt Nam tăng đột biến. “Tổng cộng trong mười tháng đầu năm nay, lượng cà rốt nhập khẩu lên đến 21.300 tấn”. Hành lá nhập khẩu cũng tăng vọt từ 947 tấn trong năm tháng đầu năm nay lên đến 8.350 tấn, các loại nấm từ 887 tấn “nhảy” tới gần 7.740 tấn... Lượng táo, nhãn, me... nhập khẩu cũng tăng vùn vụt. Hầu hết mặt hàng này có

nguồn gốc từ Trung Quốc, Malaysia. Ở mặt hàng trái cây, ôi, mận Trung Quốc, cùng với chuối, thơm Philippines trước đây mới chỉ xuất hiện ở siêu thị và một số sạp bán lẻ, nay đã trở nên phổ biến tại các sạp trái cây”. “Tại các chợ đầu mối, bắp cải, xà lách, cải thảo xuất xứ Trung Quốc ngày càng nhiều, được đóng trong các thùng xốp lớn, bảo quản lạnh với giá bán tương đương hàng VN”.

Sau tầm tre, cà rốt, khoai tây... nhiều mặt hàng nông sản quen thuộc khác mà trong nước sản xuất được như: bắp cải, cải thảo, xà lách, hành lá... vẫn đang được nhập khẩu với số lượng tăng gấp nhiều lần so với hồi đầu năm nay. Trong đó, phần lớn mặt hàng trên đều có xuất xứ từ Trung Quốc. Riêng trong 10 tháng đầu năm 2010 đã nhập 1.118 tấn... tầm tre.

“Theo quy định hiện nay, nếu có C/O chứng minh xuất xứ, hàng nông sản nhập khẩu từ Trung Quốc sẽ được hưởng mức thuế suất thuế nhập khẩu 0%”. “Riêng đối với hàng nông sản nhập khẩu từ Thái Lan, Malaysia, Indonesia... thuế suất nhập khẩu là 5%”.

Người tiêu dùng lẫn nông dân không hiểu tại sao hàng nông sản Trung Quốc thì không bị đánh thuế mà nông sản của quốc gia Đông Nam Á khác lại bị đánh thuế 5%. Nhờ ưu đãi về thuế nên giá bán nông sản Trung Quốc bao giờ cũng rẻ hơn, thậm chí có loại còn rẻ hơn nông sản trong nước, nên nông sản

Trung Quốc tha hồ ồ ạt tràn vào Việt Nam. Hàng nhập vào không cần giấy chứng nhận vệ sinh an toàn thực phẩm, người tiêu dùng không có cách gì nhận biết những thứ nông sản ăn vào hằng ngày có hay không dư lượng chất bảo quản, thuốc bảo vệ thực vật, chất kích thích... đang ngày ngày đầu độc giống nòi dân Việt, làm tê liệt nền nông nghiệp trong nước, đẩy nông dân Việt vào cảnh bán hàn. Các vị GS, PGS đã làm gì để cứu lấy nền nông nghiệp Việt Nam, cứu lấy nông dân và bảo vệ sức khỏe người tiêu dùng?

Việt Nam vẫn còn phải đào tài nguyên thô đem bán. Trước kia là than đá, là dầu thô. Ngư trường Việt Nam rộng lớn, hải sản biển tuy nhiều nhưng Việt Nam chưa có được một chiếc tàu đánh cá nào có luôn nhà máy chế biến đóng hộp sản phẩm trên tàu để tăng giá trị hải sản Việt. Bây giờ Việt Nam chuẩn bị đào bán bauxite, đất hiếm. Các vị GS, PGS đã làm gì để tăng giá trị “biển bạc”, Việt Nam không phải bán tài nguyên thô mà là bán những sản phẩm công nghiệp hoàn chỉnh? Giá như 9.000 GS và PGS kia mỗi vị chỉ cần có 1 công trình khoa học nho nhỏ như ông Bác vật Lang thôi thì người dân Việt hạnh phúc và biết ơn các vị ấy biết chừng nào. Chúc danh GS và PGS không phải là thứ trang sức để dành khi đăng đàn diễn thuyết, lên báo, lên đài đọc lên nghe “nổ đùng đoàng” để cho sướng lỗ tai! *****

VỤ BẢN, NAM ĐỊNH: Dùng Quân đội kết hợp Công an đàn áp nhân dân để cướp đất của dânSong Hà, 21-12-2010.....

Nhận được tin báo tại Nam Định nhà cầm quyền đang dùng đủ mọi lực lượng bạo lực để cướp đất nhân dân tại Vụ Bản, chúng tôi lên đường về Vụ Bản ngay trong đêm 20-12-2010. Những gì chúng tôi chứng kiến cho thấy nhà nước dùng các lực lượng vũ trang phục vụ việc cướp đất của người dân đã và đang xảy ra ở đó như thế nào, sự tàn bạo ra sao.

Điều bất ngờ và đau đớn nhất mà chúng tôi chứng kiến lần đầu là lực lượng quân đội đã chính thức được dùng để đàn áp nhân dân nhằm cướp đất của họ.

Những tiếng kèng trong đêm

Trên đoạn đường Quốc lộ số 10 cách TP Nam Định 13 km về phía Nam, một cánh đồng bằng phẳng, rộng mênh mông theo đúng nghĩa là bờ xôi ruộng mật giữa vùng đồng bằng Bắc Bộ đã từ lâu là món mồi béo bở mà các quan chức Nam Định nhòm tới. Đây là khu đất nông nghiệp thuộc các xã Liên Minh, Liên Bảo và Kim Thái thuộc huyện Vụ Bản, Tỉnh Nam Định.

Khi chúng tôi đến là 1 giờ sáng, tại sân một khách sạn bên đường có ánh đèn, hàng loạt bộ đội, công an với trang bị xe cộ, máy móc đang tập trung tại đó. Dọc đường chính và xung quanh, các loại máy xúc, máy đào đang tập trung dày đặc... Cảnh vật vẫn im lìm dưới màn sương mùa đông nặng nề.

Bỗng nhiên những tiếng kèng bằng các loại dụng cụ kim khí vang lên, từ các ngõ ngách, bà con ùn ùn kéo ra đường quốc lộ. Ngay lập tức đơn vị công an đóng tại khách sạn được lệnh xuất quân.

Cảnh vật và những hình bóng di động trong đêm, ánh đèn pin quét qua lại bên cạnh những tiếng gõ của thùng, xô bằng kim khí... giống hình ảnh nào đó trong sách vở về những cuộc nổi dậy đầu đó thời chống Pháp.

Trên đường vào xã Liên Minh, một câu khẩu hiệu đang giăng ngang đường “Nhiệt liệt chào mừng các vị đại biểu về đón nhận danh hiệu anh hùng lực lượng Vũ trang nhân dân thời kỳ chống Pháp”. Còn bên kia “Chủ tịch HCM vĩ đại, sống mãi trong sự nghiệp của chúng ta”.

Một người bạn đi cùng buột miệng: “Hò Chí Minh có sống mãi trong sự nghiệp cướp đất của dân này không nhỉ? Người khác đáp lời: “Thì cái cách ruộng đất, công đầu thuộc về Hồ Chí Minh chứ ai vào đó nữa? Bây giờ đảng ta cứ đường đó mà đi thôi”.

Khi nghe tin sẽ bị chiếm cướp đất đai, bà con khắp 3 xã đã đồng loạt rủ nhau kéo cờ đỏ sao vàng trên mọi nhà, họ cứ hi vọng một điều mơ hồ nào đó từ chính lá cờ máu mà chính con cháu họ đã đổ ra nhuộm thắm lá cờ này đem lại điều gì đó an ủi họ chăng? Nhưng không, những

lá cờ úm rữa trên các nóc nhà, trước ngõ xóm như nói lên sự bất lực của mình. Cũng đúng thôi, đến lãnh thổ thiêng liêng của Tổ Quốc còn bị gặm dần từng miếng cho ngoại bang, thì lá cờ đâu có còn đủ thiêng để họ hi vọng.

Vùng đất này là nơi của nhiều quan chức Cộng sản được sinh ra, trong đó có Bộ trưởng Ngoại giao Nguyễn Cơ Thạch, Thượng tướng Song Hào... Những người dân nơi đây nổi tiếng đóng góp cho chính quyền CSVN hiện tại nhiều người, nhiều của trong chiến tranh.

Nhưng giờ đây, khi miếng mồi ngon đã nằm vào tầm ngắm thì những người dân ở đây phải ra rìa để nhường chỗ đất đai này cho quan chức làm “khu công nghiệp”. Khi đó, nguyện vọng của nhân dân, quyền lợi của họ được giải quyết bằng... dùi cui điện và lực lượng cảnh sát.

Người dân không đồng ý không quan trọng, người dân mất nghiệp để sống chẳng hề chi, người dân kêu khóc đó là việc của họ, những kẻ đầy tớ nhân dân không cần biết nhiều duy chỉ biết một mệnh lệnh: Trấn áp bằng được.

Những người dân thân cô, thế cô không còn biết cậy dựa vào ai nữa thì đành cùng nhau phản đối, vậy là lực lượng công an với phương châm “chỉ biết còn đảng còn mình” lập tức xông ra bảo vệ quyền lợi của đảng. Còn người dân một nắng hai sương nuôi nấng lực lượng này, chẳng là gì để cần quan tâm.

Có lẽ đây là một trong những lần đầu tiên, lực lượng quân đội chính thức ra mặt đàn áp dân chúng để cướp đất đai.

Thế là đủ bộ lực lượng vũ trang nhân dân, được dùng chính thức để trấn áp nhân dân trước sự ngỡ ngàng của những người dân đây truyền thống cách mạng ở đây.

Khi thấy chúng tôi có vẻ ngạc nhiên sao lại dùng quân đội vào đàn áp nhân dân, một người giải thích: “Chỉ vì vùng chúng tôi công hiến nhiều quân nhân, bây giờ số cụ cựu chiến binh rất lớn, họ sẵn sàng đứng lên vạch mặt bọn quan tham cướp đất. Khi họ đứng lên, công an chẳng dám đụng vào. Vì thế, nhà nước đưa

quân đội về đây để trấn áp cựu chiến binh đấy”.

Thì ra là vậy, đạo đức xã hội đã xoay chiều, lớp con cháu hôm nay trong quân đội nhân dân anh hùng, sẵn sàng được dùng để đánh vỡ đầu bọn cha anh dám đứng lên chống lại chính sách cướp bóc hôm nay.

Chủ trương này không phải của một tỉnh, một huyện, trái lại là chủ trương của Bộ Quốc phòng hẳn hoi. Trên tờ Quân đội Nhân dân, mới đây đã có loạt hai bài viết dọn đường đưa quân đội vào đàn áp nhân dân ở đây. Trong đó có bài 1 với đầu đề rất nhân nghĩa: “Cần tạo sự đồng thuận giữa chính quyền và người dân” và sau đó bài 2 lập tức thò ra cây gậy.

Khốn khổ cho người dân Việt Nam, nuôi một lực lượng quân đội không nhỏ, nhưng ngư dân ra biển bị bắt bớ, đánh đập không thương tiếc, buộc đòi bỏ tiền chuộc hết lần này rồi lần khác, biên giới, hải đảo cha ông tồn nứi xương sông máu giữ gìn dần dần biến mất vào tay Tàu cộng mà lực lượng này không biết nằm ở đâu. Nay thì đã rõ, lại cũng chỉ biết “còn đảng còn mình”.

Những nông dân lâm lũ trong đêm, tay cầm chiếc thùng tôn, cái vung nổi gõ liên tục như tiếng gọi đàn lạc lỏng giữa đêm khuya bên cạnh hàng hàng lớp lớp lực lượng vũ trang “nhân dân” nghe sao mà thê thảm và nghịch cảnh đến thế!

Có lẽ cách đây mấy chục năm, có nằm mơ cũng không bao giờ họ nghĩ đến cảnh hàng ngàn người dân đã bị lực lượng vũ trang mà thời nào đảng vẫn luôn kêu gọi quân với dân “như cá với nước”, nào là “đi dân nhớ, ở dân thương”, nào là “vì nhân dân mà phục vụ”... rồi họ đã hiến mạng sống của con cái, của bản thân mình và mồ hôi xương máu nuôi lực lượng này để giờ đây họ tận mắt chứng kiến những cảnh đời tráo trở.

Những tiếng nói người dân và lực lượng vũ trang hành động

Nói chuyện với chúng tôi, những mẹ già lọ mọ trong đêm sương lạnh âm ức rằng: “Cũng như chúng tôi đi chợ, khi chưa trả giá, chưa hỏi han làm sao mang hàng của chúng tôi đi được, như thế có khác gì cướp

ngày”. Một thanh niên nói: “Tôi mới đi làm ăn xa nghe tin thì về đây. Nếu với cái giá rẻ mạt như thế, chúng tôi sẵn sàng mua cả ¼ cánh đồng này”.

Một cụ già cho biết: “Chúng tôi khôn khổ với trò này đã ba năm nay, chúng nó giờ làm trò làm cho chúng tôi điêu đứng, cứ năm hết tết đến là chúng nó gây chuyện và làm nội bộ chúng tôi cha mất con, anh mất em”. Thấy chúng tôi có vẻ lạ với câu nói này, ông giải thích: “Các bác không biết đây thôi, chúng nó chơi nông dân chúng tôi thâm độc lắm. Cứ đến mùa gặt Tết, ai có con em làm việc trong thành phố, trong các cơ quan, chúng nó buộc nghỉ cả 1 tuần về để bắt gia đình đồng ý im lặng cho chúng nó cướp, nếu không làm được thì sẽ bị mất việc... Thế rồi về anh em cái cọ, bỏ con mắt đoàn kết đến tận Tết luôn, vậy là năm này hay năm khác bắt hòa, mất đi tình máu mủ, ruột rà... mà đồng ý thì chúng tôi lấy gì để sống đây?”

Câu hỏi của cụ già chúng tôi không thể trả lời được. Một thanh niên góp lời: “Nhà nước cứ kết tội ai phá hoại tình đoàn kết, nhưng chính nhà nước đang tìm cách phá hoại khối đoàn kết toàn dân chúng tôi”.

Theo những người dân thuật lại, chiều qua, chính quyền đưa hơn 1.000 ngàn cảnh sát cơ động, công an các loại và đủ loại cán bộ về bao vây bảo vệ cho một đoàn máy xúc, máy ủi tiến hành san lấp mặt bằng. Nhân dân tập trung phản đối và cảnh sát cơ động với dùi cui điện đa ra tay. Một thanh niên khoảng 30 tuổi đã gục xuống.

Cảnh sát cơ động sau khi ra tay đã rút êm, chính quyền bỏ mặc người bị đánh, cuối cùng nhân dân phải đưa người này đi cấp cứu.

Cả đêm, dân mấy xã không hề ngủ, họ lo lắng cho tài sản xương máu của mình, lo lắng cho tương lai cuộc sống của gia đình, con cái khi ruộng đất bị cướp đi. Xóm trên, làng dưới xôn xao về sự man rợ, sự tàn ác của 1 “chính quyền do dân, vì dân” đang được thi thố ở đây.

Sáng 21-12, khi chúng tôi đi ra đường quốc lộ 10 thì toàn bộ mọi

con đường xung quanh dẫn đến khu cánh đồng 3 xã đã bị hàng loạt công an, bộ đội, dân phòng và đủ loại chặn lại. Tất cả mọi xe cộ đi đến đoạn đường đó trên Quốc lộ 10 đã bị buộc rẽ theo lối khác.

Không khí trấn áp dữ dội tạo nên một tâm lý hết sức rùng rợn trong suốt cả 3 xã ở đây. Trên cánh đồng của họ, hàng loạt máy ủi, máy xúc đang tích cực hoạt động dưới sự bảo vệ của quân đội và công an. Tại các ngõ xóm, từng tốp công an đứng lẫn dân phòng với gậy gộc trong tay mắt gườm gườm nhìn người dân qua lại.

Xung quanh các quán hàng bên cạnh quốc lộ, hàng đoàn cán bộ, công an tập trung đông đúc, chỗ nào cũng thấy “màu xanh yêu thương” của lực lượng vũ trang.

Hàng ngàn người dân đứng trước các trạm chặn của cán bộ, công an mà nước mắt nghẹn ngào nuốt vào trong nhìn đất đai tài sản của mình đang bị ngang nhiên cướp trắng dưới sự bảo kê của những lực lượng chính họ nuôi nấng và hi sinh. Những nhát xúc của chiếc lưỡi máy xúc bập vào đất đai, như chọc thẳng vào con tim của họ.

Đau đớn, căm hờn... nhưng bất lực trước lực lượng hùng hậu của “đảng và nhà nước ta”, họ nghiêng chặt hàm răng.

Nhìn thấy cảnh này, một người trong chúng tôi chợt bật lên câu thơ của một nhà thơ nào đó thật ai oán, ân hận và đau đớn: “*Trọn tuổi xuân ta hiến dâng cuồng nhiệt. Lại đức nên chính cô máy này...*”

<http://www.nuvuongcongly.net/>

THÔNG TIN BỔ TÚC CỦA DÂN LÀM BÁO

Trước đó, vào ngày 17/12. Phó bí thư tỉnh ủy, chủ tịch tỉnh là ông Nguyễn Văn Tuấn đã họp chỉ đạo toàn bộ lực lượng cả công an chuẩn bị cho kế hoạch cưỡng chiếm đất đai của người dân để phục vụ cho chủ công ty đầu tư Vinatex.

Vụ việc đã leo thang hết sức nghiêm trọng và số lượng người dân tham gia phản đối việc cưỡng chiếm đã bùng nổ.

Vào lúc 12g20 khuya ngày 21-12, Danlambao đã có một trao đổi

ngắn với Cha Nguyễn An Khang, phó xứ Xuân Bàng với nội dung như sau:

Danlambao: Thưa cha chúng con xin cha cho biết cũng như xác nhận thông tin là hiện giờ đang có hàng ngàn người đang hiện diện trên quốc lộ hay không ?

Cha Khang: Đúng rồi có rất đông người, nhưng tôi không thể nói chính xác là bao nhiêu người, chỉ ước lượng là trên ngàn người. Và hiện giờ là 12g30 thì tình hình vẫn rất căng thẳng có thể kéo dài đến ngày mai thì lượng người sẽ tụ tập đông hơn.

Danlambao: Thưa cha là chúng con được tin là có 1 người chết, tin này có chính xác không a?

Cha Khang: Công an đánh bắt tinh 3 người sau đó công an bỏ chạy. Hiện giờ 3 người đó đã tỉnh lại. Có người chụp ảnh nhưng tôi không có, tôi nghĩ ngày mai sẽ có người đưa lên mạng.

Theo nguồn tin của Phóng viên Tập hợp vì Công Lý gửi cho danlambao thì hiện lực lượng công an đang bố trí đông đảo trên con đường quốc lộ số 10. Trong khi đó thì cả ngàn người dân cũng đã xuống đường và nhiều người đã đem bạt và chăn màn ra ngủ tại đường quốc lộ.

Đến 10g đêm 20-12, lực lượng công an đã phong tỏa toàn bộ tuyến quốc lộ 10 từ thị trấn Gôi về thành phố Nam Định.

Vụ đất đai đã xảy ra cách đây 4 năm khi nhà nước quyết định thu hồi 165 ha đất của nông dân 3 xã là Liên Minh, Liên Bảo và Xuân Thái để làm khu công nghiệp Bảo Minh. Quyết định thành lập khu công nghiệp đã có nhưng do đền bù rẻ mạt chỉ 27 ngàn đồng cho 1 m2 nên nhân dân không đồng ý.

Yêu cầu của nhân dân là phải thực hiện đúng Nghị định 69-NĐ/CP về đền bù và giải phóng mặt bằng trong đó quy định giữa các bên phải có sự tự thảo luận về giá đền bù, cần có lộ trình thông báo cho dân biết về cưỡng chế. Vụ việc kéo dài cho đến gần đây khi chính quyền đào một giao thông hào và rào thép gai để ngăn cách giữa khu

dân cư và vùng đất thu hồi để không cho nhân dân vào canh tác.

Hai xã Liên Minh và Liên Bảo vốn có truyền thống cách mạng và rất nhiều người đã hi sinh đổ máu trong 2 cuộc chiến tranh vừa rồi để giành lại đất đai. Người dân tại đây đã rất bất bình khi chính quyền đã cấu kết với những tập đoàn tư bản đồ lấy đất và đền bù với một giá rẻ mạt. Nhân dân cầm hàng ngàn lá cờ đỏ dọc vùng đất tranh chấp và cam kết sẵn sàng đổ máu tiếp vì ruộng đồng hôm nay bị nhà nước lấy đi.

XÔ XÁT DỮ DỘI KHI CƯỜNG CHẾ GIẢI TÒA MẶT BẰNG Ở NAM ĐỊNH

Trọng Thành - RFI 21-12-2010

Ngày hôm qua, 20-12-2010, một số trang web tiếng Việt đưa tin, tại huyện Vụ Bản, tỉnh Nam Định, đã xảy ra một vụ xô xát lớn giữa lực lượng cưỡng chế giải tỏa mặt bằng cho khu công nghiệp Bảo Minh và các hộ gia đình thuộc ba xã Liên Minh, Liên Bảo và Kim Thái. Hàng nghìn người dân đã đem chăn màn, bạt và đồ ăn lên túc trực ngay sát đường quốc lộ 10, với ý định chống lệnh cưỡng chế của chính quyền đến cùng. Lực lượng công an và quân đội được huy động rất đông đảo để hỗ trợ cho công việc giải tỏa.

Theo báo chí trong nước, dự án khu công nghiệp Bảo Minh của chủ đầu tư là Vinatex thuộc tập đoàn dệt may Việt Nam, đã được Thủ tướng phê duyệt vào năm 2006, với tổng diện tích hơn 150 hecta.

Đánh giá của nhiều cơ quan chính quyền được báo chí trong nước đăng tải cho biết : Khu công nghiệp này khi đi vào hoạt động sẽ thu hút hàng trăm dự án đầu tư, tạo việc làm cho khoảng 20.000 lao động, đem lại một nguồn ngân sách quan trọng cho Vụ Bản, một huyện được đánh giá là nghèo nhất tỉnh Nam Định hiện nay.

Theo thông tin từ phía chính quyền, 970 hộ dân đã nhận tiền đền bù, với mức kinh phí được coi là cao nhất từ trước đến nay trong huyện. Thế nhưng, cho đến đầu tháng 12, vẫn còn nhiều hộ không chấp nhận đền bù với lý do số tiền

nhận được quá thấp so với các địa phương khác. Mâu thuẫn về quyền lợi chưa được giải quyết giữa hai phía là nguồn gốc dẫn đến xung đột ngày hôm qua tại khu vực này.

Để có thêm thông tin về vụ việc, RFI phỏng vấn linh mục Giuse Nguyễn An Khang, phó xứ đạo Công giáo Xuân Bảng, thuộc huyện Vụ Bản, tỉnh Nam Định.

Linh mục Nguyễn An Khang : Hiện trạng bây giờ họ đã làm, mà dân không đấu tranh được nữa. Bây giờ họ đã tiến hành rào giậu, xây tường. Hôm qua lúc 7g tối, có người báo cho tôi biết, có một thanh niên bị chết. Tôi buồn quá. Sau đó, giáo dân ra ngoài đó, đến 10g họ tin về, anh ấy đã tỉnh lại rồi không chết, thế là tôi mừng quá. Tôi tưởng, thế tốt rồi, ngày mai sẽ tiếp tục đấu tranh. Thế nhưng không được. Sáng hôm nay, lực lượng họ đến gấp ba lần dân chúng xã Liên Minh. Cuối cùng thì dân chúng mệt mỏi, vì mura rét, không thể làm gì được. Dân cứ lần xuống hàng rào thép gai thì người của họ lại đẩy lên

RFI : Những người dân tham gia vào cuộc đấu tranh ngày hôm qua, ý kiến của họ ra sao và họ đang làm gì, thưa linh mục ?

Linh mục Nguyễn An Khang : Họ buồn và bất mãn, vì đó là sự bất công. Một giáo dân ở Mỹ Lộc biết ở đây xảy ra sự việc, họ mới đến khoe với tôi là chỗ họ cũng giải tỏa để giải phóng mặt bằng, nhưng mỗi sào người ta trả 130 triệu, nếu dân không đồng ý, người ta dùng, chưa làm vội, nhưng ở đây, trả có 27 triệu. Nhưng dù người dân không thỏa thuận, họ vẫn cứ áp đảo họ làm. Họ dùng quân đội, công an bắt phải ký nhận. Người ta không ký nhận, thì đem quân lực đến bắt phải giải tỏa. Họ vin vào có cách đây mấy năm, họ trả 10 triệu. Nhưng lúc ấy người ta chưa nhận. Có người nhận, người không, nên bây giờ người ta đòi. Nên bây giờ phía đầu tư mới nâng mức đền bù lên 27 triệu. Nhưng người dân bảo trả 27 triệu thì mua được gì bây giờ. Một bà già có một sào đất nói với tôi, bây giờ chúng con bán đi lấy 27 triệu, thì bây giờ chẳng biết tiêu gì, độ mấy năm nữa chúng con lấy gì

chúng con ăn và sinh sống được.

RFI : Một bài báo trong nước có ghi là 970 hộ đã ký nhận tiền hỗ trợ rồi, thực hư chuyện này ra sao ?

Linh mục Nguyễn An Khang : Tôi cũng không rõ, vì tôi không đi sát. Nhưng nếu như người ta ký thì tại sao người ta lại phải đấu tranh. 150 hecta ruộng cây 2 vụ ở đây, đất đẹp lắm. Nếu như nhà nước thỏa thuận với dân, đền bù một cách phải chăng thì tôi nghĩ chắc người ta cũng hài lòng. Tôi thấy rằng nhà nước không tôn trọng nhân quyền. Và bản thân tôi là linh mục, tôi rất thương những người nghèo khổ của Việt Nam, họ không có tự do. Ngay đất cát của họ, quyền của họ, mà họ còn bị áp đặt như thế, chưa nói các tự do khác.

RFI : Riêng về phần việc mâu thuẫn xung quanh chuyện đất đai này, thì cha nghĩ sắp tới sẽ có giải pháp nào khác không ?

Linh mục Nguyễn An Khang : Không có giải pháp gì hết. Vì quyền của họ, chính quyền trong tay họ. Dân làm cái gì được. Đấy, bốn năm nay đấu tranh mà không được. Dân chỉ lo khi bán hết ruộng rồi, không còn nữa thì đói, có thể thôi. Mọi người sẽ không có công ăn việc làm. Nếu có công ăn việc làm, thì cũng chỉ có một vài các cháu học hết lớp 12 đi làm cho các công ty, làm được 5, 10 năm, nhưng mà nếu đồng lương thấp, các cháu này rồi không làm được nữa, thì cũng sẽ không biết sống bằng cái gì. Mà không phải chỉ ở đây, mà nhiều nơi khác, bên Hưng Yên cũng thế, người ta cũng cảnh ngộ như thế. Người ta cũng đã từng lên trung ương để khiếu nại.

RFI : Nếu mà có một tiếng nói với những cấp cao hơn, thì linh mục có thể có ý kiến gì ?

Linh mục Nguyễn An Khang : Ở đây, thì có một người bảo là người ta đã lên trung ương, người ta gặp một ông cấp cao, thì ông cấp cao trên đó nói là các ông có ruộng, các ông cố gắng mà giữ lấy. Thấy họ nói chuyện với tôi như thế. Thế nhưng, bây giờ giữ không được, thì chịu, biết làm thế nào.

ĐIỂM NHẪN NĂM DẦN

Blogger Đào Hiếu 26-12-2010

Vinashin chìm. Lũ bunn đồ trở thành hiện thực. Lạm phát vượt chỉ tiêu. Vàng, ngoại tệ, tỷ giá lên cơn điên loạn. Tuy nhiên, lần đầu tiên, QH bác dự án ĐSCT và GS Ngô Bảo Châu đoạt giải Nobel toán học là những sự kiện đáng nhớ trong năm Dần.

1- Thời trang dây chuối

Tháng 5, sau khi CPI tăng phi mã, chỉ tiêu lạm phát được điều chỉnh "thêm một tí" mà các nhà báo đã chọn một từ rất hay là "nới". Nhưng con số 8% "sau cơn nới" này đã nhanh chóng bị vượt qua. Lạm phát năm nay, dù chưa được công bố chính thức nhưng đã vượt chỉ tiêu, vượt mức hai con số. Chỉ số giá cũng vào cỡ 11% đã khiến dân chúng ngày càng phải buộc dây chuối chặt hơn. Các con số chính thức cho thấy vnd đã mất giá hơn 5,5% chưa tính ảnh hưởng bởi lạm phát và CPI.

2- Miếng pho-mát trong bẫy chuột

Mặc dù có ý kiến "Các nước có IQ cao đều làm đường sắt cao tốc", tuy nhiên, với 41% số phiếu không tán thành, trong khi chỉ có 37% tán thành, Quốc hội đã chính thức bác Dự án đường sắt cao tốc với những câu hỏi chưa có lời giải về hiệu quả kinh tế, về gánh nặng nợ nần...Dư luận cho rằng đây là một "Quyết định lịch sử" dù sau đó chỉ hơn 30 ngày, Đại dự án này lại được tái khởi động dưới một hình thức khác. Nhìn chung, Quốc hội có nói gì thì Shikansen cũng sẽ có mặt ở Việt Nam. Nhân chuyện Bộ Giao thông thừa nhận về việc nhận những đồng yên để "nghiên cứu khả thi", có người đã nhắc lại câu phương ngôn nổi tiếng "Miếng pho-mát cho không là miếng pho-mát trong bẫy chuột"

3- "Ngày thứ tư đen tối".

Ngày 9-11, giá vàng đã lên tới 38,2 triệu đồng/lượng, gần như lặp lại ngày thứ tư đen tối 11-11-2009, dù trong nước không hề thiếu vàng. Nguyên nhân được xác định sau đó là đầu cơ. Biện pháp tâm lý "cho nhập vàng" một lần nữa được áp dụng và giá vàng tụt gần 2 triệu đồng/lượng chỉ sau 4 tiếng đồng hồ. Năm qua, Chính phủ cũng đã chính thức dẹp bỏ "sòng bài" kinh doanh vàng. Nhìn những cơn điên loạn của vàng, của

ngoại tệ- ngày càng dày đặc hơn- thật ngậm ngùi khi tháng tháng vẫn phải lĩnh lương bằng tờ bạc ông Cự. VNĐ từ lâu đã trở thành tờ bạc thấp giá trị nhất trên thế giới. Một ví dụ cho hình thức của các con số: Một ký thịt bò Kobe được bán trong các nhà hàng tại Thủ đô Hà Nội có giá khoảng 10 triệu đồng. 10 triệu, có nghĩa là gồm 7 số 0.

4- Lãi bí mật

Đã 3 lần Chính phủ, Ngân hàng Nhà nước, Hiệp hội ngân hàng yêu cầu về một mức trần lãi suất. Tuy nhiên, vào ngày 9-12, Ngân hàng Kỹ thương lần đầu tiên đã niêm yết công khai mức lãi suất huy động hơn 17%. Với sự công khai lãi suất huy động, các chuyên gia kinh tế tính toán mức cho vay phải vào khoảng 21-22% và mức lãi kinh doanh để không thua lỗ đối với các doanh nghiệp sẽ phải lên tới 30%, một thảm họa cho sản xuất kinh doanh.

5- Con cừu

Ngày 19-8, người Việt Nam đầu tiên đã đoạt giải Fields, một giải thưởng cao quý của toán học có thể ví như "nobel toán học". Đó là giáo sư Ngô Bảo Châu với công trình chứng minh bổ đề cơ bản. Ông sau đó đã trở thành "công dân ưu tú ngoại lệ" của Thủ đô. Cả ngàn bài báo đã nói về Ngô Giáo sư dù về cái bổ đề có lẽ chưa tới 10 người Việt Nam thực sự có thể hiểu nó là cái gì. GS Ngô Bảo Châu sau đó đã có tuyên ngôn có vẻ không giống toán học lắm: Đi theo lẽ là việc của con cừu, không phải việc của con người tự do"

6- Lũ bunn đồ

Sau sự cố vỡ đập bunn đồ ở Hungary, các vị nhân sĩ trí thức đã ký tên trong một bản kiến nghị dừng các dự án khai thác Bauxite ở Tây Nguyên. Bản kiến nghị, từ một trang web "lề trái", lần đầu tiên đã được nhắc tới tại diễn đàn quốc hội. Ít ngày sau khi bản kiến nghị này xuất hiện, lũ bunn đồ thực sự xuất hiện tại Cao Bằng. Bộ trưởng Bộ Tài nguyên và Môi trường Phạm Khải Nguyên sau đó đã phát biểu "Về lý thuyết là an toàn"- Một khẳng định về mặt lý thuyết là "ngập ngựa sự tự trọng"

7- Tàu Vinashin đắm

Thủ tướng Chính phủ nhận trách

nhiệm trong vụ đổ vỡ tại Tập đoàn công nghiệp tàu thủy Việt Nam-Vinashin. Tổng nợ của Tập đoàn kinh tế này đã lên tới 86 ngàn tỷ đồng, sau chỉ 4 năm hoạt động dưới mô hình tập đoàn kinh tế mà mức độ nghiêm trọng được ví như vụ đắm tàu Titanic. Hiện Vinashin đang được tái cơ cấu nhưng phải đối mặt với những món nợ khổng lồ.

8- Hàm cá mập

Âm đạm, đóng băng suốt cả năm, VN Index chưa kịp lên đến 500 đã bị kéo tuột xuống dưới 400. Xem giữa sự âm đạm và đóng băng đó là vụ Chủ tịch HĐQT Dược Viễn Đông bị bắt vì hành vi thao túng giá chứng khoán, một vụ việc có tính chất "đen đủi" giữa vô vàn các kiểu loại làm giá "chưa bị lộ". Bình luận xác đáng nhất về tình hình, cũng như vụ việc là thị trường chứng khoán Việt Nam như đứa trẻ đang tập bơi giữa biển gập ngay phải hàm cá mập.

9- Nhân tai

"Lũ chồng lên lũ", "Thuỷ điện xả lũ" là những từ ngữ tràn ngập trên các báo vào tháng 10 và 11, khi miền Trung liên tiếp hứng chịu các trận bão lũ lớn đã gây thiệt hại về người và của hết sức nặng nề. Gần 200 ĐỒNG BẢO đã chết, 30 người mất tích. Cả miền Trung hoang tàn. Riêng trong vụ chiếc xe khách bị cuốn trôi, đã có 20 người chết và mất tích. Đây cũng là năm thứ hai, báo chí, dư luận nói về "nhân tai" với những cái tên trở thành nỗi khiếp đảm của dân chúng như Hồ Hồ, Đa Nhim, Ba Hạ.

10- Buồn thịt lừa

"Trò chơi từ thiện đang đấu giá lòng trắc ẩn"- Đây là cái tit ấn tượng nhất và cũng chua xót nhất cho không chỉ vụ "buồn thịt lừa" trong đêm hội hướng về đồng bào miền Trung. Lập kỷ lục có đồng hoa hậu nhất, đồng doanh nhân nhất, quyền góp được nhiều tiền vì đồng bào miền Trung nhất, tuy nhiên đêm hội thực sự đã trở thành một thảm họa khi lòng nhân ái được đem ra làm trò đùa. Cả ba nhà "từ thiện" sau đó đã từ chối trả tiền dù danh đã mua.

Theo blog Đào Tuấn

Vai hướng dẫn biểu tình kiên định ôn hòa triển khai "Lời kêu gọi tiến hành giải thể chế độ CSVN"

Lm Nguyễn Văn Lý 01-01-2011

"Là người Chiến sĩ Dân chủ Hòa bình, luôn tuyệt đối tự kiểm chế không mang theo vũ khí, hung khí, đá-gạch... Khôn ngoan tình tảo không để đối phương khiêu khích dẫn đến xô xát, tạo cơ cho đối phương sử dụng bạo lực rồi đổ vấy cho chúng ta. Dù đối phương rải sẵn đá-gạch-cây-gậy... dọc đường để gài bẫy chúng ta mắc mưu sử dụng, thuê côn đồ hoặc đội lột xã hội đen chọc tức-quăng ném-gậy hấn,... chúng ta vẫn phải luôn khôn ngoan tự kiểm chế, ôn hòa trật tự, không rơi vào bẫy bạo loạn mà đối phương đã cố tình giăng ra, để có cơ đàn áp chúng ta cách thô bạo đẫm máu. **Hãy luôn nhớ Xã Hội Đỏ còn trăm lần nguy hiểm hơn Xã Hội Đen. Nên đi xe đồ xe buýt hoặc đi bộ đến nơi biểu tình để khỏi bị tịch thu xe máy xe đạp. Tận dụng cơ hội kêu mời lực lượng dân áp biểu tình sáng suốt can đảm quay về tham gia ủng hộ phong trào Dân chủ.**" (LKG Tiến hành... số 6.3).

Chúng ta phải kiên định tuyệt đối **BẤT BẠO ĐỘNG**, để nếu có bất cứ hành vi bạo động nào xảy ra là công luận Quốc Dân và Quốc tế đều hiểu rằng : Đây chỉ là sản phẩm quá ranh ma sành sỏi của Cộng sản VN hoặc của Tàu Cộng gây ra rồi đổ vấy cho chúng ta, tạo cơ để đàn áp đẫm máu.

Từ bao năm nay, các CSDC HB của chúng ta đã luôn sẵn sàng để chấp nhận một số tổn thất cần thiết đương nhiên phải có trong bất cứ cuộc chuyển đổi nào. Vì so với một cuộc "cách mạng" thường tổn thất lên đến hàng vạn nhân mạng (Ở Mêhicô và Indonesia thập niên 20-40 thế kỷ XX, mỗi Nước tổn thất đến hàng triệu sinh mạng) thì việc Phong trào Dân chủ hiện nay của chúng ta phải chấp nhận vài chục CSDCHB bị đánh thương tật hoặc đến chết, hàng trăm - hàng

ngàn CSDCHB bị tù giam,... vừa là giá phải trả, vừa là dự kiến để chúng ta chiến thắng. Hơn nữa, các CSDCHB càng bị đàn áp, thì tội lỗi CSVN càng chồng chất thêm, và uy tín CSVN càng mau đến chỗ triệt tiêu.

1. Chuẩn bị : Áo trắng, khăn trắng, cờ Tổ chức mình, hoặc cờ trắng. Không dùng cờ đỏ sao vàng hoặc cờ đỏ búa liềm. Biểu ngữ vải dài lớn/nhỏ hoặc giấy A4 cầm trước ngực. Những bản sao (copy) các loại giấy tờ tùy thân để khỏi bị tịch thu hoặc lạc mất (các bản chính luôn được cất giữ an toàn ở nơi nào đó, không bao giờ cất giữ chúng trong "cốp" xe). Dùng vải bài ca như "Việt Nam" của Phạm Duy, "Nổi vòng tay lớn" của Trịnh Công Sơn, ... Mời các Bạn trẻ tùy chọn. Các Bạn Tin Lành/Công giáo nên hát "Kính Hòa Bình"...

2. Thời gian : Các ngày Lễ nghi, các ngày 01 & 15 trùng vào CN, tất cả 52 Chủ nhật suốt mỗi năm, và các CN trước hoặc sau các dịp kỷ niệm quốc nhục, quốc nạn : 12-1 (Đại hội ĐCSVN khóa XI), 27-1 (Hiệp định Paris 1973), 3-2 (Thành lập đảng CSVN), 30-4 & 1-5, 19-5 (sinh nhật cuội của HCM), 7-7 (Hiệp định Geneve 1954), 19-8 (ngày CAND), 2-9 (quốc khánh CSVN), 14-9 (công hàm trao Hoàng-Trường Sa), 1-10 (Quốc khánh Tàu Cộng), 10-12 (Nhân quyền LHQ), 22-12 (ngày QĐND)... "như là những tập dượt cho cao điểm... là dịp Bầu cử Quốc hội độc đảng bù nhìn của ĐCSVN cuối năm 2011, hoặc các biến cố Dân bị bắn giết đàn áp oan ức, bị cướp đoạt đất đai... liên tục cho đến ngày hoàn toàn thắng lợi." (LKG số 6.1).

3. Địa điểm : Bất kỳ Trụ sở UBND tỉnh, thành phố, quận, huyện, xã, phường,... hoặc quảng

trường nào mà các CSDCHB tập trung thuận tiện nhất.

4. Cách thức : - Gửi xe, đi bộ 1-2 người đến địa điểm biểu tình, **ung dung như Dân đi ngắm cảnh.** Không nên đi một lúc nhiều người, dễ bị chặn. **Bị chặn lại đâu, biểu tình ngay tại chỗ ấy. Bị đánh, không đánh lại hoặc mắng chửi lại, chỉ chạy đi chỗ khác. Đánh trả tức khắc rơi vào bẫy của đối phương ngay. Đề phòng đối phương trà trộn vào giữa chúng ta gây bạo loạn để có cơ đàn áp hoặc bắt giữ chúng ta. Chúng ta phải tự chứng tỏ chúng ta hoàn toàn vô tội. Tự đối phương sẽ bị lương tâm lên án, rồi ân hận và đổi hướng.**

- Không la hét náo loạn. Ca hát ôn hòa trật tự. **Nguyên việc hàng trăm - hàng ngàn Dân chỉ kiên nhẫn ôn hòa hiện diện (đứng/ngồi/nằm) trong hòa bình để bày tỏ nguyện vọng và quyết tâm là đã quá đủ.**

- **Giăng biểu ngữ** lớn dài, hoặc cầm biểu ngữ giấy A4 trước ngực, in chữ đậm-rõ :

- Các lần đầu : **Tổ Quốc Việt Nam Bất Diệt - Dân Là Chủ - Chống Giặc Tàu - Đảng CS Hãy Tự Giải Thể - Việt Nam Đa Nguyên Đa Đảng.**

- Các lần khác tùy nghi lựa chọn thêm : **Phải Có Bầu Cử Quốc Hội Đa Đảng - Đa Nguyên Đa Đảng Muôn Năm - Dân Chủ Muôn Năm - Sự Thật Giải Thoát Quê Hương - Hòa Giải Thắng Hận Thù - Dân Tộc Việt Nam Nhân Ái - Giải Thể Đảng Cộng Sản... Việc Hô Khẩu Hiệu sẽ tiến hành sau.**

- **Cần chụp hình và ghi nhận** những đàn áp, đánh người, giết người... để có bằng chứng tố cáo và khởi kiện tại những Tòa án liên quan và Tòa án Quốc tế.

Kính chúc Quý Bạn hữu luôn kiên định và nhiều thắng lợi.

Nhà Chung Tổng Giáo phận Huế ngày 01-01-2011

Lm TNLT Nguyễn Văn Lý,
69 Phan Đình Phùng - Huế

